EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 20.7.2021
COM(2021) 421 final

2021/0240 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2021) 190, 191} - {SEC(2021) 391}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Penningtvätt och finansiering av terrorism utgör ett allvarligt hot mot integriteten i EU:s ekonomi och finansiella system och medborgarnas säkerhet. Europol har uppskattat att cirka 1 % av EU:s årliga bruttonationalprodukt har ”upptäckts vara knuten till misstänkt finansiell verksamhet”.[1] I juli 2019, efter ett antal iögonenfallande fall av påstådd penningtvätt som ägt rum i EU:s kreditinstitutioner, antog kommissionen ett antal dokument[2] i vilka analyser gjordes av genomslagskraften och effektiviteten i EU:s system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som de var utformade då, och kom fram till att reformer var nödvändiga, däribland på områdena för övervakning och samarbete mellan finansunderrättelseenheter. I detta sammanhang belyste strategin för EU:s säkerhetsunion för perioden 2020–2025[3] vikten av att förbättra EU:s ram för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism för att skydda européer från terrorism och organiserad brottslighet.

Den 7 maj 2020 lade kommissionen fram en handlingsplan för en övergripande EU-politik för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism.[4] I den handlingsplanen förbinder sig kommissionen att vidta åtgärder för att stärka EU:s regler om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och fastställde sex prioriteringar eller grundpelare:

1. Säkerställa ett effektivt genomförande av EU:s befintliga ram för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
2. Upprätta ett enhetligt regelverk för EU om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
3. Få till stånd en kontroll på EU-nivå av bekämpningen av penningtvätt och finansiering av terrorism.,
4. Inrätta en stöd- och samarbetsmekanism för finansunderrättelseenheter.
5. Strikt tillämpa EU:s straffrättsliga bestämmelser och förbättra informationsutbytet.
6. Stärka den internationella dimensionen i EU:s ram för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

Detta lagförslag syftar till att införa åtgärderna 3 och 4 i den handlingsplanen, medan två åtföljande lagförslag syftar till att införa åtgärd 2 och bidra till åtgärd 6. Åtgärderna 1 och 5 kräver inte någon lagstiftning.

Inrättandet av en tillsyns- och en samordningsmekanism för finansunderrättelseenheter på EU-nivå avseende bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism har fått stöd av Europaparlamentet och rådet:

---

[1] Europol, ”Från misstanke till agerande: att öka den operativa effektiviteten med hjälp av finansunderrättelser”, 2017.

[2] Meddelande från kommissionen – Mot ett bättre genomförande av EU:s ram för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism (COM(2019) 360 final), Meddelande från kommissionen om bedömningen av nyligen uppdagade fall av misstänkt penningtvätt i kreditinstitutioner i EU (COM(2019) 373 final) och övriga rapporter.

[3] COM(2020) 605 final.

[4] Meddelande från kommissionen om en handlingsplan för en övergripande EU-politik för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism 2020/C 164/06, C/2020/2800 (EUT C 164, 13.5.2020, s. 21): https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX:52020XC0513(03).

Europaparlamentet välkomnade i sin resolution av den 10 juli 2020 om en övergripande EU-politik för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism[5] kommissionens handlingsplan och avsikten att på EU-nivå föreslå en tillsynsmyndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och en samordnings- och stödmekanism på EU-nivå för finansunderrättelseenheter. Europaparlamentet anmodade vidare kommissionen att överväga att skapa denna EU-samordning och denna stödmekanism i form av en finansunderrättelseenhet på EU-nivå, för att säkerställa att ansvaret för tillsynsmyndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism täcker in ansvariga finansiella och icke-finansiella enheter med direkta tillsynsbefogenheter över vissa ansvariga enheter beroende på deras storlek och den risk de medför, samt kontroll av nationella tillsynsmyndigheters tillämpning av EU:s regler, en tydlig uppdelning av de olika befogenheterna för EU och nationella tillsynsmyndigheter och för tillsynsmyndigheten på EU-nivå för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och att ge EU:s finansunderrättelseenhet budgetmässigt och funktionellt oberoende. I detta sammanhang noterade Europaparlamentet att de föreslagna budgetmässiga och personella resurserna inte är tillräckliga för att utgöra ett fullt stöd för utredningar relaterade till bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism eller för de befintliga samordningsmekanismerna och kom fram till slutsatsen att mer personella och finansiella resurser måste avsättas till bekämpningen av penningtvätt.

Rådet stöder i lika hög grad kommissionens handlingsplan i sina slutsatser om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism av den 5 november 2020.[6] Bland annat har rådet anmodat kommissionen att på EU-nivå prioritera inrättandet av en tillsynsmyndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och en samordnings- och stödmekanism för finansunderrättelseenheter. EU:s tillsynsmyndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism ska vara utrustad med befogenheter som utlöses på grundval av en riskbedömning.[7] Myndigheten ska ha möjlighet att stödja nationella myndigheter och att främja enhetlighet i tillsynen, även inom andra sektorer än finanssektorn. För att uppfylla uppgiften när det gäller direkt övervakning, ska myndigheten inrätta gemensamma tillsynsgrupper, genomföra allmänna inspektioner, utöva tillsyn och ålägga administrativa sanktioner, samtidigt som de nationella systemens särdrag och verkställighetsstruktur följs. Den nya tillsynsmyndigheten ska ha en oberoende och autonom styrningsstruktur och samarbeta med andra relevanta EU-myndigheter och nationella myndigheter. Vid inrättandet av en samordnings- och stödmekanism för en finansunderrättelseenhet föreslår rådet att den nya myndigheten ges en central roll när det gäller att stärka och förenkla en gemensam analys mellan finansunderrättelseenheter, genom

---

5 Europaparlamentets resolution av den 10 juli 2020 om en övergripande EU-politik för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism – kommissionens handlingsplan och annan utveckling på senare tid (2020/2686(RSP)), P9_TA(2020)0204, https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0204_SV.html.

6 https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-12608-2020-INIT/sv/pdf

7 Området för den tillsyn som EU:s tillsynsmyndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism ska bedriva ska, i detta skede, fokusera på kreditinstitut, betalningsinstitut, växelkontor, institut för elektroniska pengar, virtuella leverantörer av tillgångstjänster som omfattas av FATF-rekommendationerna med, bland annat, möjligheten att bedöma en utökad tillsyn över andra riskfyllda ansvariga enheter i framtiden, men ska även beakta den mer homogena naturen hos finanssektorn och den höga nivån på harmonisering med avseende på tillsynskrav jämfört med den icke-finansiella sektorn. EU:s riskbaserade tillsyn bör väga in följande parametrar: den risk som uppstår på grund av den ansvariga enhetens affärstyp – särskilt dess kundbas, produkter, leveranskanaler och geografiska exponering samt beakta gränsöverskridande aspekter, risker som uppstår och är förknippade med framväxande distributionsmetoder, särskilt utmaningarna vid bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som uppstår genom digitaliseringen av finansiella tjänster samt följderna om dessa risker uppstår.

att stödja finansunderrättelseenheternas analyser och främja utbyten och kapacitetsuppbyggnad bland finansunderrättelseenheter och även med andra behöriga myndigheter. Styrningen av samordnings- och stödmekanismen ska baseras på en styrning som fullt ut inbegriper finansunderrättelseenheter med respekt för finansunderrättelseenheters kärnuppgifter och ansvarsområden i fråga om oberoende och självständig verksamhet samt säkerhet och sekretess för finansunderrättelser.

Detta förslag inrättar **myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism (Amla eller *myndigheten*).** Denna nya europeiska myndighet är viktig för att ta itu med de aktuella bristerna i unionens tillsyn av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism: Tillsynen av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i EU är för närvarande baserad i medlemsstaterna. Dess kvalitet och effektivitet är ojämn på grund av betydande variationer vad gäller resurser och praxis i medlemsstaterna.[8] Som framgår av senare fall av misstänkt penningtvätt där EU:s kreditinstitutioner är berörda, är metoden för gränsöverskridande situationer inte konsekvent. Rapporten från Europeiska bankmyndigheten (EBA) om metoder hos behöriga myndigheter för tillsyn av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism[9] har bekräftat att inte alla behöriga myndigheter kan, trots framsteg, samarbeta effektivt med inhemska och internationella intressenter. Metoderna för att identifiera risker och att tillämpa den riskbaserade metoden för tillsyn skiljer sig också. Medan vissa risker är nationella till sin natur är andra av horisontell art eller kan påverka hela unionens finansiella system. Medlemsstater betonar behovet av en allmän, konsekvent metod för att bedöma och identifiera risker som svar på de särskilda frågeformulär som skickats ut av kommissionen som en del av det öppna offentliga samråd som inleddes när handlingsplanen antogs den 7 maj 2020[10]. Förutom skillnaderna i tillsynsbefogenheter som redan angetts, noterade Europeiska bankmyndigheten även att nationella tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism kanske inte alltid är villiga att använda alla tillgängliga maktmedel. Detta leder inte endast till bristfällig tillsyn på nationell nivå, utan även till otillräcklig tillsyn över yrkesverksamma som tillhandahåller gränsöverskridande tjänster, vilket skapar risker för hela den inre marknaden. Dessa rön bekräftades även i stort sett av den senaste rapporten från Europeiska revisionsrätten.[11]

För att ta itu med dessa brister kommer myndigheten att bli en **grundpelare i ett integrerat tillsynssystem för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism**. Den består av myndigheten själv och de nationella myndigheterna med ett tillsynsmandat för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism (*tillsynsmyndigheterna*). Genom att direkt övervaka och fatta beslut om några av de mest riskfyllda ansvariga enheterna inom den gränsöverskridande finansiella sektorn, kommer myndigheten att bidra direkt till att förebygga penningtvätt och finansiering av terrorism i unionen. Under de senaste åren har flera incidenter med bristande korrekt genomförande av företag och/eller brist på adekvata motåtgärder beslutade av tillsynsmyndigheter varit föremål för offentliga diskussioner. Inrättandet av en direkt europeisk tillsyn över de enheter som är föremål för en hög risk för penningtvätt och finansiering av terrorism kommer att stänga dessa kryphål särskilt för gränsöverskridande tillsyn. Samtidigt kommer den europeiska tillsynsmyndigheten att samordna nationella tillsynsmyndigheter och bistå dem för att öka effektiviteten vid

---

8 För mer information, se den bilagda konsekvensbedömningen. [Publikationsbyrån: för in länken till SWD(2021) 190]

9 EBA/Rep/2020/06, tillgänglig på https://eba.europa.eu/file/744071/download?token=Tf9XDqWX</147>.

10 Ej offentligt tillgänglig.

11 Europeiska revisionsrättens särskilda rapport *EU:s insatser för att bekämpa penningtvätt i banksektorn är fragmenterade och genomförandet är otillräckligt*: https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR21_13/SR_AML_SV.pdf.

tillämpningen av ett enhetligt regelverk som garanterar enhetliga och högkvalitativa tillsynsstandarder, metoder och riskbedömningsmetoder.

Alla större fall av penningtvätt på senare tid som rapporterats i EU hade en gränsöverskridande dimension. Ansvaret för upptäckten av dessa finansiella rörelser ligger emellertid hos de nationella finansunderrättelseenheterna och är beroende av ett samarbete dem emellan. Medan detta återspeglar finansunderrättelseenheters oberoende och självständiga verksamhet, leder frånvaron av en allmän struktur för att stödja detta samarbete till situationer där gemensamma analyser inte utförs på grund av brist på gemensamma verktyg eller resurser. Dessa avvikelser hindrar gränsöverskridande samarbete och minskar därigenom kapaciteten att upptäcka penningtvätt och finansiering av terrorism tidigt och effektivt. Detta leder till en splittrad metod som är exponerad för missbruk av penningtvätt och finansiering av terrorism och som inte kan identifiera trender och typer på unionsnivå i tid.[12]

Den nya myndigheten bör även spela en viktig roll när det gäller att förbättra informationsutbytet och samarbetet mellan finansunderrättelseenheter. Myndigheten kommer att fungera som ett stöd och ett samordningsnav som underlättar arbetet med bland annat gemensamma analyser av rapporter om misstänkta transaktioner och rapporter om misstänkta aktiviteter med betydande gränsöverskridande avtryck och tillhandahåller en stabil värddatortjänst för plattformen FIU.net. Dessutom kommer myndigheten att möjliggöra en utveckling av allmänna rapporteringsmallar och standarder som ska användas EU:s finansunderrättelseenheter.

Sist men inte minst kommer myndigheten att ha befogenhet att utarbeta tekniska tillsyns- och genomförandestandarder, riktlinjer och rekommendationer inom ramen för dess uppgifter, samt att ge råd och underlag till kommissionen och medlagstiftarna om många aspekter av politiken för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, inklusive om risker knutna till jurisdiktioner utanför unionen.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Den gällande rättsliga ramen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i unionen består av direktivet mot penningtvätt och finansiering av terrorism[13] och förordningen om överföring av medel[14]. Detta förslag åtföljs av tre andra förslag om ändring av den tillämpliga EU-lagstiftningen om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism:

i. En ny förordning som fastställer ett enhetligt regelverk för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

ii. Ett nytt direktiv mot av penningtvätt och finansiering av terrorism, som kompletterar förordningen.

iii. En omarbetning av förordning (EU) 2015/847 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel.

---

12 För mer information, se den bilagda konsekvensbedömningen [Publikationsbyrån: för in länken till SWD(2021) 190].

13 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/843 (EUT L 156, 19.6.2018, s. 43).

14 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006 (Text av betydelse för EES), (EUT L 141, 5.6.2015, s. 1).

Detta paket med fyra lagstiftningsförslag anses vara en sammanhängande helhet vid genomförandet av kommissionens handlingsplan för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism av den 7 maj 2020, vilken skapar en ny och strängare verkställighetsram för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i unionen.

Att ha direkt tillämpliga regler för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i en förordning, med fler detaljer än i det befintliga direktivet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, kommer inte endast att främja en enhetlighet i tillsyns- och verkställighetspraxisen i medlemsstaterna, utan även tillhandahålla regler för myndigheten att själv tillämpa som direkt tillsynsmyndighet för vissa utvalda ansvariga enheter. Inom området för indirekt tillsyn och för samordning och stöd för finansunderrättelseenheter, innehåller de förslag som åtföljer detta förslag olika bestämmelser som ger myndigheten behörighet att utarbeta olika tekniska tillsyns- och genomförandestandarder och att anta riktlinjer och rekommendationer och följaktligen fastställa en definierad roll och funktion för myndigheten. Stöd från myndigheten vid riskbedömningar och analyser till tillsynsmyndigheter och finansunderrättelseenheter kommer även att vara en viktig funktion i den nya verkställighetsstrukturen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Myndigheten kommer även att stödja unionens politik i fråga om tredjeländer när det gäller hot vid bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism från platser utanför unionen. Myndigheten kommer att samarbeta i detta avseende med berörda avdelningar inom kommissionen, Europeiska utrikestjänsten, EU:s organ och byråer.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Samtidigt som myndighetens befogenhet kommer att vara begränsad till tillämpningen av EU:s lagstiftning om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, samspelar den lagstiftningen i sig och överensstämmer med annan lagstiftning om områden som rör finansiella tjänster och straffrätt. Detta omfattar EU-lagstiftningen om betalningar och överföring av medel (till exempel betaltjänstdirektivet, direktivet om betalkonton och direktivet om elektroniska pengar[15]). När det gäller finansunderrättelseenheter har direktivet som förenklar användningen av finansiell information för förebyggande, upptäckt, utredning eller lagföring av vissa brott[16] också beaktats. Myndigheternas befogenheter på detta område med virtuella tillgångar följer paketet för digitalisering av finanssektorn som offentliggjordes av kommissionen den 24 september 2020.

Förutsättningar för ett gott samarbete mellan myndigheten och EU:s andra relevanta decentraliserade byråer och andra organ på EU-nivå och nationell nivå skapas genom bestämmelser som syftar till detta i utkastet till förordning. Dessa omfattar Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol), Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo), den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM) på unionsnivå och olika nationella myndigheter, inklusive tillsynsmyndigheter för finansinstitut. För att förbättra tillsyn och brottsbekämpning inom olika sektorer, bör myndigheten möjliggöra ett effektivt informationsutbyte mellan ovannämnda myndigheter och skapa synergieffekter med myndigheterna där detta kan förbättra en framgångsrik bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

[15] Direktiven (EU) 2018/2366, (EU) 2014/92 och (EU) 2009/110.

[16] Direktiv (EU) 2019/1153.

Förslaget baseras på artikel 114 i EUF-fördraget, samma rättsliga grund som den gällande rättsliga ramen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Artikel 114 har visat sig vara lämplig för lagstiftningen om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism med å ena sidan hänsyn till att en avvikande utveckling av nationella lagar kan störa den inre marknadens korrekta funktion, och att penningtvätt och finansiering av terrorism å andra sidan kan försöka dra nytta av den fria rörligheten för kapital och friheten att tillhandahålla finansiella tjänster och därigenom leda till ekonomiska förluster, störningar av den inre marknadens funktion och skadat anseende på unionsnivå.

Det är fast rättspraxis att unionslagstiftaren, inom ramen för artikel 114 i EUF-fördraget, kan anse det vara nödvändigt att föreskriva inrättandet av ett EU-organ som ansvarar för att bidra till genomförandet av en harmoniseringsprocess.[17]

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Kommissionens paket från 2019 om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism[18], som består av ett meddelande och fyra rapporter, visar hur brottslingar utnyttjat skillnaderna i nationella genomföranden av det europeiska systemet om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i medlemsstaterna. Den gränsöverskridande naturen när det gäller penningtvätt och finansiering av terrorism innebär att det är viktigt med ett gott samarbete mellan nationella tillsynsmyndigheter och finansunderrättelseenheter för att förebygga dessa brott. Många enheter som har skyldigheter när det gäller bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism har gränsöverskridande verksamhet, och när tillsynsmyndigheter och finansunderrättelseenheter tillämpar olika metoder utgör det ett hinder för de berörda myndigheterna att tillämpa optimal praxis för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism på gruppnivå. Bättre samordning på unionsnivå, inklusive ett inslag av direkt EU-tillsyn över vissa av de mest riskfyllda enheterna, behövs för att ta itu med dessa gränsöverskridande frågor och för att maximera kapaciteten i EU:s finansiella system, både för att förebygga och upptäcka penningtvätt och finansiering av terrorism.

- **Proportionalitetsprincipen**

Den gränsöverskridande naturen när det gäller penningtvätt och finansiering av terrorism kräver ett stärkt agerande på unionsnivå för att skapa mer samarbete mellan tillsynsmyndigheter och finansunderrättelseenheter. Enligt vad som anges i den konsekvensbedömning som åtföljer det aktuella förslaget har alternativen att underställa alla stora eller gränsöverskridande finansinstitut tillsyn på EU-nivå för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, och att skapa en finansunderrättelseenhet på EU-nivå, emellertid avvisats som oproportionerliga.

- **Val av instrument**

En förordning antagen av Europaparlamentet och rådet är det verktyg som krävs för att skapa en ny EU-byrå.

---

[17] Målen Förenade kungariket mot Europaparlamentet och rådet, C-217/04, ECLI:EU:C:2006:279, punkt 44, och Förenade kungariket mot Europaparlamentet och rådet, C-270/12, ECLI:EU:C:2014:18, punkt 104.

[18] https://ec.europa.eu/info/publications/190724-anti-money-laundering-terrorism-financing-communication_en

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

• Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning

En fullständig efterhandsutvärdering av det aktuella EU-systemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, och av Europeiska bankmyndighetens utövande av befogenheterna inom bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som påbörjades i början av 2020[19], har ännu inte ägt rum mot bakgrund av utvecklingen på lagstiftningsområdet på senare tid. Det fjärde penningtvättsdirektivet antogs den 20 maj 2015 med den 26 juni 2017 som tidsfrist för medlemsstaternas införlivande. Det femte penningtvättsdirektivet[20] antogs den 30 maj 2018 med den 10 januari 2020 som tidsfrist för införlivandet. Kontroll av införlivandet pågår fortfarande. Kommissionens meddelande från juli 2019 och de åtföljande rapporter som avses ovan fungerar som en utvärdering av effektiviteten i EU:s system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som det var utformat vid den tiden.

• Samråd med berörda parter

Samrådsstrategin om kommissionens handlingsplan för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism bestod av ett antal delar:

- Ett samråd om färdplanen där kommissionens handlingsplan tillkännagavs. Samrådet, i kommissionens webbportal ”Kom med synpunkter”, ägde rum mellan den 11 februari och den 12 mars 2020 och resulterade i 42 förslag från olika intressenter.,
- Ett offentligt samråd om de åtgärder som lades fram i handlingsplanen, som är öppet för allmänheten och alla intressentgrupper, inleddes den 7 maj 2020 och är öppet till den 26 augusti. Samrådet resulterade i 202 officiella bidrag.
- Ett riktat samråd för medlemsstaterna och behöriga myndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Medlemsstaterna hade möjlighet att lämna in synpunkter under flera sammanträden i expertgruppen för frågor som rör penningtvätt och finansiering av terrorism, och EU:s finansunderrättelseenheter kom med synpunkter på sammanträden om plattformen för finansunderrättelseenheten och via skriftliga dokument.
- En begäran om råd från Europeiska bankmyndigheten, framställd i mars 2020. Europeiska bankmyndigheten avgav sitt yttrande den 10 september 2020.
- Den 23 juli 2020 avgav Europeiska datatillsynsmannen sitt yttrande om kommissionens handlingsplan.
- Den 30 september 2020 anordnade kommissionen en högnivåkonferens som samlade företrädare från nationella myndigheter och EU-myndigheter, Europaparlamentsledamöter, företrädare från den privata sektorn och civilsamhället och den akademiska världen.

---

[19] Beviljat till Europeiska bankmyndigheten genom förordning (EU) 2019/2175 (förordningen om översyn av de europeiska tillsynsmyndigheterna).

[20] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/843 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv (EU) 2015/849 om förhindrande av att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Återkopplingen från intressenter om handlingsplanen var i allmänhet mycket positiv med ett majoritetsstöd för en tillsynsmyndighet i EU med behörighet för alla ansvariga enheter, finansiella och icke-finansiella, och med direkt tillsynsbehörighet över åtminstone vissa ansvariga enheter inom den finansiella sektorn.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Vid utarbetandet av detta förslag har kommissionen förlitat sig på kvalitativa och kvantitativa bevis som samlats in från erkända källor, däribland teknisk rådgivning från Europeiska bankmyndigheten. Information om verkställighet av regler för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism inhämtades även från medlemsstaterna via frågeformulär och i expertgruppen för frågor som rör penningtvätt och finansiering av terrorism.

- **Konsekvensbedömning**

Detta förslag åtföljs av en konsekvensbedömning[21] som lades fram för nämnden för lagstiftningskontroll den 6 november 2020 och godkändes den 4 december 2020. Samma konsekvensbedömning åtföljer även de två andra lagstiftningsförslagen som lades fram tillsammans med det aktuella förslaget, ett utkast till förordning om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och en omarbetning av direktiv 2015/849 om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Nämnden för lagstiftningskontroll föreslog olika förbättringar av konsekvensbedömningen i sitt positiva yttrande. Dessa har genomförts.

I konsekvensbedömningen beaktade kommissionen de politiska alternativen separat om att förbättra effektiviteten och konsekvensen i tillsynen av bekämpning av penningtvätt och om att öka samarbetet och utbytet av information mellan finansunderrättelseenheter.

När det gäller tillsyn övervägs följande alternativ:

(1) Tillsynen av bekämpning av penningtvätt ska fortsätta att ske på nationell nivå med Europeiska bankmyndigheten som ansvarar för att övervaka finanssektorn (huvudscenario),

(2) Inrättande av en indirekt kontroll över alla ansvariga enheter.

(3) Direkta tillsynsbefogenheter över utvalda riskfyllda ansvariga enheter inom finanssektorn som har skyldigheter när det gäller bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och indirekt kontroll av alla övriga enheter.

(4) Direkt kontroll på EU-nivå av tillsynen av bekämpning av penningtvätt hos alla ansvariga enheter.

Baserat på resultatet av konsekvensbedömningen är det rekommenderade alternativet alternativ 3, en kombination av direkt och indirekt tillsynsbefogenhet hos en tillsynsmyndighet på EU-nivå i form av ett decentraliserat organ.

[21] Kommissionens arbetsdokument SWD(2021) 190 – konsekvensbedömningsrapport som åtföljer kommissionens lagstiftningsförslag om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism samt brottsbekämpning, däribland följande: utkast till förordning om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, som också ändrar den befintliga förordningen om överföring av medel (förordning (EU) 2015/847), utkast till ändring av direktiv (EU) 2015/849 om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, utkast till förordning om inrättande en EU-myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, i form av en tillsynsmyndighet, utkast till ändring av direktiv (EU) 2019/1153 för att underlätta användning av finansiell information och andra uppgifter för att förebygga, upptäcka, utreda eller lagföra vissa brott.

När det gäller samarbete och informationsutbyte bland finansunderrättelseenheter övervägs följande alternativ:

(1) Finansunderrättelseenheter ska fortsätta att samarbeta inom ramen för EU:s plattform för finansunderrättelseenheter, som ska klassificeras som ett nätverk (huvudscenario).

(2) Omvandling av EU:s plattform för finansunderrättelseenheter till en kommitté inom kommittéförfarandet och överlåta till kommissionen att anta genomförandeakter som fastställer standarder för finansunderrättelseenheter.

(3) EU:s plattform för finansunderrättelseenheter ska bli en EU-mekanism med befogenhet att utfärda riktlinjer och tekniska standarder och att organisera gemensamma analyser och utbildning samt sammanställa trend- och riskanalyser.

(4) EU:s plattform för finansunderrättelseenheter ska bli en finansunderrättelseenhet på EU-nivå och ersätta nationella finansunderrättelseenheter.

Alternativ 3, en samordnings- och stödmekanism på EU-nivå för finansunderrättelseenheter, som en del av ett EU-organ, är det rekommenderade alternativet.

Sammanföringen av alla dessa uppgifter till en ny myndighet är ett viktigt steg för att säkerställa att det nya organet fungerar korrekt då det ska samarbeta med olika intressenter från den finansiella och den icke-finansiella sektorn och samordna de särskilda tillsynsfunktionerna och finansunderrättelserna. Efter en noggrann analys[22] avslogs alternativet att tilldela befintliga organ (till exempel Europeiska bankmyndigheten) de nya uppgifterna av flera skäl: Svårigheter har uppstått när det gäller utövandet av vissa av Europeiska bankmyndighetens befogenheter, särskilt de som rör verkställighet på grund av särdrag i EBA:s styrningsmodell: EBA kommer att behöva ha en dubbel beslutsmodell – en för andra befintliga funktioner än bekämpning av penningtvätt, och en annan endast för uppgifter för bekämpning av penningtvätt. Dessutom kommer synergieffekterna att bli mycket begränsade då EBA inte har någon erfarenhet av direkt tillsyn över enheter och måste bygga upp relevant expertis, inte endast för finanssektorn utan även för den icke-finansiella sektorn. Detta följer även resultaten från det offentliga samrådet som tyder på ett svagt stöd för att låta Europeiska bankmyndigheten bli den framtida tillsynsmyndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Medan en tredjedel av respondenterna inte uttryckte någon åsikt, stödde endast 19 % av dessa EBA.

På grund av den nya typen av uppgifter för finansunderrättelseenhetens stöd- och samordningsmekanism och det faktum att inget befintligt unionsorgan har lämpligt juridiskt mandat att utföra sådana uppgifter krävs det dessutom sannolikt en ny särskild byrå som stöd- och samordningsmekanism för finansunderrättelseenheter.[23] En kombination av båda funktionerna (tillsyn och samordning av finansunderrättelseenheter) i en ny myndighet skulle ge kostnadsbesparingar jämfört med två organ, och synergieffekter kan förväntas. Att ha en myndighet för bekämpning av penningtvätt på unionsnivå som under samma institutionella paraply för samman olika skeden och delar för att effektivt motverka penningtvätt och finansiering av terrorism förefaller vara den enda politiska åtgärd som kan motsvara kravet på en heltäckande EU-politik för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

[22] Se den bilagda konsekvensbedömningen [Publikationsbyrån: för in länken till SWD(2021) 190].

[23] För fler slutsatser om stöd- och samordningsmekanismen för finansunderrättelseenheter, se den bilagda konsekvensbedömningen [Publikationsbyrån: för in länken till SWD(2021) 190].

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Detta förslag är ett initiativ för att skapa en ny EU-byrå, och det varken upphäver eller förenklar någon befintlig lagstiftning. Det har undersökts om befintliga EU-byråer skulle kunna åta sig alla de uppgifter som föreslås för den nya myndigheten för bekämpning av penningtvätt, och slutsatsen var att så inte var fallet av rättsliga och andra skäl. När det gäller förenkling kan det noteras att de gränsöverskridande finansiella högriskenheterna som kommer att stå under direkt tillsyn av EU:s myndighet för bekämpning av penningtvätt, inte längre kommer att behöva möta flera myndigheter för bekämpning av penningtvätt i olika medlemsstater, vilket kommer att förenkla tillsynen för bekämpning av penningtvätt för dem. Bildandet av en samordningsmekanism för finansunderrättelseenheter kommer även att förenkla och underlätta samarbetet mellan finansunderrättelseenheter.

- **Grundläggande rättigheter**

EU har åtagit sig att säkerställa en hög skyddsnivå för de grundläggande rättigheterna. Som ett EU-organ kommer myndigheten att bli föremål för den relevanta dataskyddsförordningen[24] i så måtto att den kan hantera personuppgifter.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Myndigheten kommer att vara en nybildad decentraliserad byrå i unionen, delvis finansierad via EU:s budget och delvis via avgifter som tas ut av ansvariga enheter som kommer att kontrolleras direkt eller indirekt av myndigheten. Urvalsmetoden för de enheter som är föremål för avgifter, och för att fastställa själva avgifterna, kommer att fastställas i en delegerad akt från kommissionen.

De nödvändiga personella och budgetmässiga resurserna för myndigheten fastställs utifrån dess uppgifter. Bortsett från centrala administrations- och förvaltningsuppgifter indelas dessa i tre huvudsakliga kategorier:

i. direkt tillsyn över vissa utvalda ansvariga enheter inom den finansiella sektorn,

ii. indirekt tillsyn över ansvariga enheter både inom finanssektorn och inom den icke-finansiella sektorn genom kontroll av tillsynsmyndigheter eller självreglerande organ, och

iii. en samordnings- och stödmekanism för finansunderrättelseenheter i EU.

Med personalstyrka på full operativ nivå är det planerat att myndighetens personal av alla kategorier tillsammans kommer att uppgå till 250.

Myndigheten kommer även att ta över administrationen av två befintliga infrastrukturer: i. databasen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, för närvarande administrerad av Europeiska bankmyndigheten[25] och ii. finansunderrättelseenheternas säkra kommunikationsnät, FIU.net.[26] Dessa två infrastrukturer är redan finansierade via EU-

[24] Förordning (EU) 2018/1725 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av EU:s institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter.

[25] Denna databas inrättades genom förordning (EU) 2019/2175 (förordningen om översyn av de europeiska tillsynsmyndigheterna) som samtidigt utökat EBA:s behörighet inom området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

[26] Europol har varit värd för FIU.net sedan 2016, men det kommer att överföras till kommissionen tillfälligt före september 2021 i väntan på myndighetens inrättande. Detta följer ett fattat av Europeiska

budgeten. Den övergripande fördelningen i EU-budgeten bör följaktligen endast förändras i den utsträckning som ytterligare funktioner och andra förbättringar utvecklas.

Myndighetens totala årliga utgifter i full drift har beräknats till 45,6 miljoner EUR, av vilka cirka tre fjärdedelar förväntas finansieras av avgifter från ansvariga enheter. Myndigheten kommer att inrättas i början av 2023, och den direkta tillsynen inleds i början av 2026. Myndigheten kommer därför att uppnå full medelstilldelning i slutet av 2025. År 2026 kommer att vara det första året som myndigheten har full finansiering för ett helt kalenderår.

De ekonomiska och budgetmässiga konsekvenserna av detta förslag förklaras i detalj i den finansieringsöversikt för rättsakt som åtföljer detta förslag.

5. ÖVRIGA INSLAG

• Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering

Myndigheten kommer att vara en nybildad decentraliserad byrå i unionen, delvis finansierad via EU:s budget och delvis via avgifter som tas ut av ansvariga enheter som kommer att kontrolleras direkt eller indirekt av myndigheten. Urvalsmetoden för de enheter som är föremål för avgifter, och för att fastställa själva avgifterna, kommer att fastställas i en delegerad akt från kommissionen.

De nödvändiga personella och budgetmässiga resurserna för myndigheten fastställs utifrån dess uppgifter. Bortsett från centrala administrations- och förvaltningsuppgifter indelas dessa i tre huvudsakliga kategorier:

direkt tillsyn över vissa utvalda ansvariga enheter inom den finansiella sektorn,

indirekt tillsyn över ansvariga enheter både inom finanssektorn och inom den icke-finansiella sektorn genom kontroll av tillsynsmyndigheter eller självreglerande organ, och

en samordnings- och stödmekanism för finansunderrättelseenheter i EU.

Med personalstyrka på full operativ nivå är det planerat att myndighetens personal av alla kategorier tillsammans kommer att uppgå till 250.

Myndigheten kommer även att ta över administrationen av två befintliga infrastrukturer: i. databasen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, för närvarande administrerad av Europeiska bankmyndigheten[27] och ii. finansunderrättelseenheternas säkra kommunikationsnät, FIU.net.[28] Dessa två infrastrukturer är redan finansierade via EU-budgeten. Den övergripande fördelningen i EU-budgeten bör följaktligen endast förändras i den utsträckning som ytterligare funktioner och andra förbättringar utvecklas.

---

datatillsynsmannen i december 2019 enligt vilket värdskapet för FIU.net hos Europol överskrider Europols mandat när det gäller behandling av personuppgifter.

27 Denna databas inrättades genom förordning (EU) 2019/2175 (förordningen om översyn av de europeiska tillsynsmyndigheterna) som samtidigt utökat EBA:s behörighet inom området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

28 Europol har varit värd för FIU.net sedan 2016, men det kommer att överföras till kommissionen tillfälligt före september 2021 i väntan på myndighetens inrättande. Detta följer ett fattat av Europeiska datatillsynsmannen i december 2019 enligt vilket värdskapet för FIU.net hos Europol överskrider Europols mandat när det gäller behandling av personuppgifter.

Myndighetens totala årliga utgifter i full drift har beräknats till 45,6 miljoner EUR, av vilka cirka tre fjärdedelar förväntas finansieras av avgifter från ansvariga enheter. Myndigheten kommer att inrättas i början av 2023, och den direkta tillsynen inleds i början av 2026. Myndigheten kommer därför att uppnå full medelstilldelning i slutet av 2025. År 2026 kommer att vara det första året som myndigheten har full finansiering för ett helt kalenderår.

De ekonomiska och budgetmässiga konsekvenserna av detta förslag förklaras i detalj i den finansieringsöversikt för rättsakt som åtföljer detta förslag.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Myndigheten kommer att vara ett organ med ställning som juridisk person i form av en decentraliserad EU-byrå. Den kommer att agera inom ramen för EU-lagstiftningen om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, inklusive en ny förordning om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som kommissionen föreslår jämte det aktuella förslaget, ändringar av befintligt direktiv (EU) 2015/849 och ändringar av förordning (EU) 2015/847. Målet är att förebygga penningtvätt och finansiering av terrorism i unionen genom att medverka till ökad tillsyn och förbättrat samarbete mellan finansunderrättelseenheter och tillsynsmyndigheter. Beslutet om myndighetens säte bör fattas i enlighet med relevanta bestämmelser i Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma strategi om decentraliserade organ[29].

- **Myndighetens uppgifter och befogenheter (artiklarna 5–44)**

Myndighetens uppgifter kan delas in i fem områden:

i. Med avseende på utvalda ansvariga enheter ska myndigheten säkerställa en gruppomfattande regelefterlevnad med de krav som fastställts i penningtvättsdirektivet (AMLD/R) och alla andra juridiskt bindande unionsakter som ålägger finansinstitut skyldigheter när det gäller bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Den ska utföra översyn och bedömningar hos varje enskild enhet och på gruppomfattande basis, delta i gruppomfattande tillsyn och utveckla och upprätthålla ett aktuellt system för att bedöma risker och sårbarheter i de utvalda ansvariga enheterna.

ii. När det gäller finansiella tillsynsmyndigheter ska myndigheten genomföra periodiska granskningar för att säkerställa att alla finansiella tillsynsmyndigheter har adekvata resurser och nödvändig behörighet att utföra sina uppgifter. Den ska underlätta kollegors arbete och bidra till enhetlighet i tillsynspraxisen och främja höga tillsynsstandarder. Den ska samordna personal och informationsutbyte bland finansiella tillsynsmyndigheter i unionen och tillhandahålla stöd till tillsynsmyndigheter.

iii. När det gäller icke-finansiella tillsynsmyndigheter, inklusive självreglerande organ i förekommande fall, ska myndigheten samordna en inbördes utvärdering av tillsynsstandarder och praxis samt begära att icke-finansiella tillsynsmyndigheter undersöker möjliga överträdelser av tillämpliga krav för ansvariga enheter och att de överväger beslut om sanktioner eller korrigerande åtgärder för sådana överträdelser. Den ska utföra periodiska granskningar och tillhandahålla hjälp till tillsynsmyndigheter. När tillsyn över särskilda sektorer delegeras på nationell nivå till självreglerande organ ska myndigheten utföra de

[29] https://europa.eu/european-union/sites/europaeu/files/docs/body/joint_statement_and_common_approach_2012_sv.pdf

uppgifter som anges i första stycket i fråga om offentliga organ som övervakar verksamheten hos sådana självreglerande organ.

iv. När det gäller finansunderrättelseenheter i medlemsstaterna ska myndigheten spela en viktig roll vid genomförandet av gemensamma analyser av finansunderrättelseenheter, det vill säga identifiering av relevanta fall och utveckling av lämpliga metoder för de gemensamma analyserna för gränsöverskridande fall. Dessutom ska den till finansunderrättelseenheter tillgängliggöra it- och AI-tjänster och verktyg för säker informationsdelning, däribland genom värdskap för FIU.net. Den ska främja expertkunskaper om metoder för upptäckt, analys och spridning av misstänkta transaktioner, tillhandahålla specialiserad utbildning och hjälp till finansunderrättelseenheter och förbereda och samordna hotbedömningar.

v. Myndighetens allmänna befogenheter, som rör ovannämnda uppgifter, kommer att innefatta befogenheten att anta tekniska tillsyns- och genomförandestandarder där den tillämpliga lagstiftningen om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism ger möjlighet till detta, och en bred befogenhet att anpassa riktlinjer eller rekommendationer avsedda för ansvariga enheter, tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism eller finansunderrättelseenheter. När det gäller direkt tillsyn ska myndigheten ha befogenhet att anta bindande beslut, administrativa åtgärder och fatta beslut om ekonomiska sanktioner gentemot direkt kontrollerade ansvariga enheter. När det gäller indirekt tillsyn, med avseende på finansiella och icke-finansiella tillsynsmyndigheter, ska myndigheten ha befogenhet att bland annat utfärda krav och anvisningar som rör utövandet av deras egna tillsynsbefogenheter.

• **Direkt tillsyn över utvalda ansvariga enheter inom finanssektorn (artiklarna 12–27)**

Myndigheten kommer att vara tillsynsmyndighet för ett begränsat antal av de mest riskfyllda gränsöverskridande ansvariga enheterna inom finanssektorn (*utvalda ansvariga enheter*). Dessutom finns ett förfarande för myndigheten för att i nödlägen överta tillsynen från de nationella tillsynsmyndigheterna oavsett typ av ansvarig enhet inom den finansiella sektorn om det finns indikationer på överträdelser av lagstiftningen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som inte hanteras effektivt och adekvat av en tillsynsmyndighet. Ett periodiskt urval av enheter för direkt tillsyn kommer att äga rum vart tredje år, på grundval av objektiva kriterier. För urvalet måste enheter ha verksamhet i ett lägsta antal medlemsstater, och i minst ett visst antal av dessa medlemsstater måste de vara kategoriserade i den högsta riskkategorin av tillsynsmyndigheten, baserat på en harmoniserad riskbedömningsmetod.

Myndigheten kan ta över tillsynen från enskilda ansvariga enheter inom finanssektorn där det har förelegat problem när det gäller att följa tillämpliga krav på enhetsnivå, och att berörd tillsynsmyndighet inte har vidtagit adekvata åtgärder för att hantera bristande regelefterlevnad i god tid. Övertagandet kan endast äga rum efter ett förfarande som leder till ett beslut av kommissionen som bekräftar övertagandet. Dessförinnan ska myndigheten förelägga tillsynsmyndigheten att vidta särskilda åtgärder för att avhjälpa identifierade fel på den ansvariga enhetens nivå, om den nationella myndigheten har misslyckats att vidta sådana åtgärder inom en angiven tidsram, och myndigheten ska ha hänvisat frågan till kommissionen och begära ett beslut som överför behörighet till tillsynsmyndigheten. Tillsynen av direkt kontrollerade utvalda ansvariga enheter kommer att inledas av gemensamma tillsynsgrupper,

ledda av myndigheten men som innefattar personal från de nationella tillsynsmyndigheterna. Besök på plats kommer att utgöra en del av tillsynen. Myndigheten kommer att ha befogenhet att hantera bindande beslut för sådana utvalda ansvariga enheter och att ålägga administrativa sanktioner för juridiska personer på högst 10 % av omsättningen eller 10 miljoner euro, beroende på vilket värde som är högst.

- **Indirekt kontroll av icke utvalda ansvariga enheter (artiklarna 25–27) och icke-finansiella ansvariga enheter (artiklarna 28–29)**

Myndighetens indirekta tillsynskontroll kommer att bestå av en samordning och kontroll av nationella tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, däribland självreglerande organ i vissa medlemsstater för vissa icke-finansiella ansvariga enheter. Inbördes granskningar och tematiska genomgångar kommer att vara viktiga verktyg för att identifiera god och mindre god praxis och säkerställa höga tillsynsstandarder i unionen. Myndigheten kommer att ha befogenhet att hantera synpunkter på riktlinjer och rekommendationer till nationella tillsynsmyndigheter och självreglerande organ.

- **Samordnings- och stödmekanism för finansunderrättelseenheter (artiklarna 33–37)**

Myndigheten kommer att ha befogenhet att anta, via införandet av tekniska standarder, bindande mallar och modeller för rapportering av misstänkta transaktioner och misstänkt verksamhet hos ansvariga enheter till finansunderrättelseenheter, vilket följaktligen underlättar snabbare och effektivare samarbete och informationsutbyte mellan finansunderrättelseenheter. Den kommer att främja och delta vid genomförande av gemensamma analyser av vissa gränsöverskridande misstänkta transaktioner och misstänkt verksamhet. Den kommer att utföra granskningar av genomförande, metoder och förfaranden vid utförandet av sådana gemensamma analyser med målsättningen att ständigt förbättra effektiviteten. Slutligen kommer den att vara värd för och administrera FIU.net, ett säkert kommunikationsnätverk mellan finansunderrättelseenheter.

- **Organisation och styrning av myndigheten (artiklarna 45–63)**

Myndigheten kommer att bestå av två kollegiala styrande organ, nämligen en direktion som består av fem oberoende heltidsanställda ledamöter och myndighetens ordförande samt av en styrelse som består av företrädare för medlemsstaterna. För att hantera olika uppgifter som ålagts myndigheten kommer styrelsen att ha två alternativa sammansättningar – en tillsynssammansättning med chefer för myndigheter som ansvarar för tillsynen av bekämpning av penningtvätt och finansunderrättelseenheters sammansättning, med chefer för finansunderrättelseenheter i medlemsstaterna. Ordföranden för båda styrelsernas sammansättningar ska vara myndighetens ordförande.

Styrelsen kommer, med en lämplig sammansättning som beror på sakfrågan, att anta alla rättsliga instrument, utkast till tekniska tillsyns- och genomförandestandarder, riktlinjer och rekommendationer. Styrelsen som är sammansatt för tillsyn kan även avge sin ståndpunkt i varje beslut till direkt kontrollerade utvalda ansvariga enheter som förberetts av den gemensamma tillsynsgruppen före antagandet av det slutliga beslutet av direktionen.

Direktionen kommer att vara myndighetens styrande organ. Den kommer att fatta alla beslut för enskilda ansvariga enheter eller enskilda tillsynsmyndigheter där myndigheten verkar som en direkt tillsynsmyndighet för utvalda ansvariga enheter eller som en indirekt tillsynsmyndighet för icke utvalda ansvariga enheter eller icke-finansiella ansvariga enheter, vilka har särskild kontroll över deras tillsynsmyndigheter. Styrelsen kommer även att fatta de beslut som gäller budgetförslaget och andra frågor som rör myndighetens administration, drift

och funktion. När det gäller dessa särskilda beslut ska en företrädare för kommissionen ha rätt att rösta.

Myndigheten kommer att ha en ordförande och en verkställande direktör. Ordföranden kommer att företräda myndigheten och ansvara för att förbereda styrelsens och direktionens arbete. Den verkställande direktören kommer att ansvara för myndighetens dagliga ledning och vara administrativt ansvarig för budgetgenomförandet, resurser, personal och upphandling inom myndigheten. Myndighetens ordförande och den verkställande direktören kommer att väljas på grundval av individuella urvalsförfaranden.

Det kommer att finnas en administrativ omprövningsnämnd som hanterar överklaganden av myndighetens bindande beslut riktade till ansvariga enheter under myndighetens direkta tillsyn. Beslut fattade av den administrativa omprövningsnämnden kommer att kunna överklagas till Europeiska unionens domstol. Den administrativa omprövningsnämnden kommer att bestå av välrenommerade personer som kommer att få i uppgift att behandla de administrativa överklagandena från de utvalda ansvariga enheterna med avseende på bindande beslut riktade till dem som fattats av myndigheten. Den administrativa omprövningsnämnden kan föreslå att ändra eller ersätta det ursprungliga beslutet fattat av direktionen som är föremål för en administrativ överklagan. Direktionen ska väga in synpunkter från den administrativa omprövningsnämnden men ska inte vara bunden av dem.

- **Finansiella bestämmelser (artiklarna 64–72)**

Myndigheten kommer att upprätta en årlig budget som måste vara i balans för att antas av budgetmyndigheten. Den kommer att anta en intern budgetförordning och åtgärder för att förebygga bedrägerier. Revisionsrätten kommer att yttra sig om budgetförslaget och vara behörig att utföra revisioner av myndigheten. Europaparlamentet kommer att bevilja ansvarsfrihet, precis som för andra decentraliserade organ.

Myndighetens intäkter kommer att härröra både från EU-budgeten och från avgifter som tas ut från vissa utvalda finanssektorer och icke utvalda ansvariga enheter. De avgifter som tas ut från utvalda och icke utvalda ansvariga enheter kommer att motsvara de kostnader som uppstått för myndigheten för direkt och indirekt tillsyn över ansvariga enheter inom finanssektorn. En delegerad akt från kommissionen kommer att ange den undergrupp bland de ansvariga enheterna som är föremål för avgifter och kommer att fastställa beräkningsmetoden för avgifter för varje ansvarig enhet.

- **Tjänsteföreskrifter (artiklarna 73–76) och samarbete (artiklarna 77–81)**

Myndigheten kommer att tillämpa tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda, däribland avseende tystnadsplikt, privilegier och immunitet. Reglerna om dataskydd och tillgång till dokument kommer att ange en skyldighet att ha ett nära samarbete med Europeiska datatillsynsmannen och Europeiska dataskyddsstyrelsen.

Myndigheten måste samarbeta lojalt med berörda externa organ, däribland EU-organ (Europol, de europeiska tillsynsmyndigheterna, den gemensamma tillsynsmekanismen och den europeiska åklagarmyndigheten) och övriga berörda nationella behöriga myndigheter, som till exempel myndigheterna för tillsyn, resolution och insättningsgarantisystemet samt myndigheter i tredjeländer, beroende på det enskilda fallet.

- **Slutbestämmelser (artiklarna 82–93)**

Europeiska bankmyndighetens behörigheter inom området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism avlägsnas och överförs till myndigheten.

Myndigheten kommer att inrättas i början av 2023, och verksamheten med direkt tillsyn kommer att inledas i början av 2026. En utvärdering kommer att äga rum senast i december 2029.

2021/0240 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av en myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 1095/2010

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[1],

med beaktande av Europeiska datatillsynsmannens yttrande[2],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Erfarenheten av den nuvarande ramen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, som i hög grad förlitar sig på nationellt genomförande av åtgärder för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, har avslöjat svagheter inte bara vad gäller ramverkets effektiva funktion i unionen, utan också vad gäller integration av internationella rekommendationer. Dessa svagheter ledde till att nya hinder uppstod för den inre marknadens korrekta funktion, både på grund av riskerna inom den inre marknaden och externa hot som den inre marknaden står inför.

(2) Den gränsöverskridande karaktären hos brottsligheten och vinningen av brott äventyrar arbetet inom unionens finansiella system för att förebygga penningtvätt och finansiering av terrorism. Detta arbete måste hanteras på unionsnivå genom skapandet av en myndighet med ansvar för att bidra till en harmoniserad tillämpning av reglerna. Myndigheten bör även sträva efter ett harmoniserat arbetssätt för att stärka unionens befintliga ram för att förebygga penningtvätt och finansiering av terrorism, och i synnerhet tillsyn över och samarbete kring penningtvätt mellan finansunderrättelseenheter. Ett sådant arbetssätt skulle minska skillnaderna i nationell lagstiftning och tillsynspraxis och införa strukturer som främjar en smidig funktion för den inre marknaden på ett beslutsamt sätt och bör därmed vara baserat på artikel 114 i EUF-fördraget.

(3) Därför bör en europeisk myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism inrättas, myndigheten för bekämpning av penningtvätt (*myndigheten*).

---

1 EUT C …, s. ….

2 [lägg till hänvisning] EUT C …, , s. ….

Skapandet av denna nya myndighet är avgörande för att säkerställa effektiv och korrekt tillsyn av ansvariga enheter som har hög inneboende risk för penningtvätt och finansiering av terrorism, stärka gemensamt tillsynsarbete för icke utvalda ansvariga enheter och underlätta gemensamma analyser och samarbete mellan finansunderrättelseenheter (FIU).

(4) Detta nya instrument är en del av ett omfattande paket som syftar till att stärka unionens ram för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Tillsammans kommer detta instrument, direktiv [inför referens – förslag till sjätte penningtvättsdirektivet], förordning [inför referens – förslag till en omarbetning av förordning (EU) 2015/847] och förordning [inför referens – förslag till förordning för bekämpning av penningtvätt] att utgöra den rättsliga ramen som styr de krav för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som ansvariga enheter ska uppfylla samt stödja unionens institutionella ram för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

(5) För att få en effektiv och enhetlig nivå när det gäller tillsyn av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i hela unionen måste myndigheten ges följande befogenheter: Direkt tillsyn av ett visst antal utvalda ansvariga enheter i finanssektorn. Övervakning, analys och informationsutbyte kring risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som påverkar den inre marknaden. Samordning och kontroll över tillsynsmyndigheter för penningtvätt och finansiering av terrorism inom finanssektorn. Samordning och kontroll över tillsynsmyndigheter för penningtvätt och finansiering av terrorism inom andra sektorer än finanssektorn, inklusive självreglerande organ och samordning och stöd av finansunderrättelseenheter.

(6) Det lämpligaste sättet att få till stånd tillsyn och samarbete mellan finansunderrättelseenheter på unionsnivå är att kombinera både direkt och indirekt tillsynsbefogenhet över ansvariga enheter och samtidigt fungera som ett stöd och en samarbetsmekanism för finansunderrättelseenheter. Detta bör uppnås genom att skapa en myndighet som bör kombinera oberoende och en hög grad av teknisk expertis och som bör inrättas i linje med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande och gemensamma strategi om decentraliserade organ[3].

(7) Ett avtal om myndighetens säte bör upprättas mellan myndigheten och värdmedlemsstaten vari villkoren för inrättandet av sätet och fördelarna som medlemsstaten ger myndigheten och dess personal anges.

(8) Myndigheten bör genom sina befogenheter kunna på olika sätt förbättra tillsynen av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i unionen. Vad gäller valda ansvariga enheter bör myndigheten säkerställa gruppomfattande efterlevnad av kraven som fastställts i ramen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och alla andra rättsligt bindande unionsakter som ålägger finansinstitut skyldigheter vad gäller bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Vidare bör myndigheten utföra periodiska granskningar för att säkerställa att alla finansiella tillsynsmyndigheter har lämpliga resurser och befogenheter för att utföra sina uppgifter. Myndigheten bör underlätta tillsynskollegiernas funktion för bekämpning av penningtvätt och bidra till enhetlighet i tillsynspraxisen och främjande av höga tillsynsstandarder. I fråga om icke-finansiella tillsynsmyndigheter, inklusive självreglerande organ där så är lämpligt, bör myndigheten samordna inbördes

[3] https://europa.eu/european-union/sites/default/files/docs/body/joint_statement_and_common_approach_2012_sv.pdf

granskningar av tillsynsstandarder och tillsynspraxis och begära att icke-finansiella tillsynsmyndigheter undersöker eventuella brott mot kraven för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Dessutom bör myndigheten samordna genomförandet av gemensamma analyser av finansunderrättelseenheter och göra tjänster och verktyg inom it och artificiell intelligens tillgängliga för finansunderrättelseenheter för säker informationsdelning, inklusive genom att vara värd för FIU.net.

(9) I syfte att stärka reglerna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism på unionsnivå och förbättra deras tydlighet och samtidigt säkerställa enhetlighet med internationella standarder och annan lagstiftning, är det nödvändigt att fastställa myndighetens samordnade roll på unionsnivå i relation till alla typer av ansvariga enheter för att bistå nationella tillsynsmyndigheter och främja en enhetlighet i tillsynen, i syfte att öka effektiviteten för genomförandet av åtgärder för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, även inom den icke-finansiella sektorn. Myndigheten bör därför bemyndigas att ta fram tekniska tillsynsstandarder, anta riktlinjer, rekommendationer och yttranden med syftet att samma tillsynspraxis och tillsynsstandarder i princip ska gälla för alla jämförbara enheter när tillsynen fortfarande sker på nationell nivå. Myndigheten bör, på grund av sin mycket specialiserade expertis, anförtros utvecklingen av en tillsynsmetod, i linje med ett riskbaserat arbetssätt. Vissa aspekter av metoden, som kan innehålla harmoniserade kvantitativa referensvärden, såsom tillvägagångssätt för att klassificera den inneboende riskprofilen för ansvariga enheter, bör anges i direkt tillämpliga bindande regleringsåtgärder – tekniska tillsyns- eller genomförandestandarder. Andra aspekter, som kräver större diskretion vid tillsynen, såsom tillvägagångssätt för att bedöma återstående riskprofil och interna kontroller hos de ansvariga enheterna, bör omfattas av icke-bindande riktlinjer, rekommendationer och yttranden från myndigheten. Den harmoniserade tillsynsmetoden bör vederbörligen beakta, och där så är lämpligt, utnyttja befintliga tillsynsmetoder i fråga om andra aspekter av tillsynen av ansvariga enheter i finanssektorn, särskilt när det finns ett samspel mellan tillsyn av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och övrig tillsyn. Mer specifikt bör den tillsynsmetod som myndigheten ska utveckla komplettera de riktlinjer och andra instrument som utvecklats av Europeiska bankmyndigheten och innehålla uppgifter om tillvägagångssättet för övriga tillsynsmyndigheter vad gäller beaktande av risker för penningtvätt eller finansiering av terrorism vid övrig tillsyn, i syfte att säkerställa ett effektivt samspel mellan övrig tillsyn och tillsyn av bekämpningen av penningtvätt och finansiering av terrorism.

(10) Myndigheten bör ha befogenhet att utveckla tekniska tillsynsstandarder i syfte att komplettera det harmoniserade regelverket som fastställts genom [inför referens – förslag till sjätte penningtvättsdirektivet, förordning för bekämpning av penningtvätt och förslag till omarbetning av förordning (EU) 2015/847]. Kommissionen bör godkänna utkast till tekniska tillsynsstandarder genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget för att göra dem rättsligt bindande. De bör ändras endast under mycket begränsade och exceptionella omständigheter, eftersom myndigheten är den som står i nära kontakt med och bäst känner till ramen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. För att säkerställa ett smidigt och snabbt antagningsförfarande av dessa standarder bör det fastställas en tidsfrist för kommissionens beslut att godkänna utkast till tekniska tillsynsstandarder.

(11) Kommissionen bör också ges befogenhet att anta tekniska genomförandestandarder genom genomförandeakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget.

(12) Eftersom det inte finns några tillräckligt effektiva ordningar för att hantera incidenter kring bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som innehåller gränsöverskridande aspekter, är det nödvändigt att införa ett integrerat tillsynssystem för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism på unionsnivå som säkerställer enhetlig tillämpning av hög kvalitet av tillsynsmetoden för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och främjar ett effektivt samarbete mellan alla relevanta behöriga myndigheter. Av dessa skäl bör myndigheten och nationella tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism (*tillsynsmyndigheter*) utgöra ett tillsynssystem för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Detta skulle även gynna tillsynsmyndigheter när de står inför specifika utmaningar, till exempel inför en förhöjd risk för penningtvätt och finansiering av terrorism eller på grund av brist på resurser, eftersom ömsesidigt bistånd skulle kunna vara möjligt på begäran inom det systemet. Detta skulle kunna involvera utbyte och utstationering av personal, utbildningsverksamhet och utbyte av bästa praxis. Vidare skulle kommissionen kunna tillhandahålla stöd till medlemsstater enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/240 för att främja reformer som syftar till kraftigare insatser mot penningtvätt.[4]

(13) Med tanke på den viktiga roll som tematiska genomgångar spelar för tillsynen av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i hela unionen, eftersom de gör det möjligt att identifiera och jämföra graden av exponering för risker och trender vad gäller ansvariga enheter som står under tillsyn, och att tillsynsmyndigheter i olika medlemsstater för närvarande inte drar nytta av dessa genomgångar, är det nödvändigt att myndigheten identifierar nationella tematiska genomgångar som har en liknande omfattning och tidsram och ser till att de samordnas på unionsnivå. För att undvika situationer med potentiellt motstridig kommunikation med enheter som står under tillsyn bör myndighetens samordnande roll begränsas till interaktion med relevanta tillsynsmyndigheter och bör inte inkludera någon direkt interaktion med icke utvalda ansvariga enheter. Av samma skäl bör myndigheten undersöka möjligheten att samordna eller synkronisera tidsramen för nationella tematiska genomgångar och underlätta all verksamhet som relevanta tillsynsmyndigheter kan vilja utföra tillsammans eller på liknande sätt.

(14) Effektiv dataanvändning leder till bättre övervakning av och efterlevnad för företag. Därför bör både direkt och indirekt tillsyn från myndigheten och tillsynsmyndigheter av alla ansvariga enheter inom systemet förlita sig på ändamålsenlig tillgång till relevanta data och information om de ansvariga enheterna själva samt tillsynsåtgärder som vidtagits mot dem. I det syftet bör myndigheten inrätta en central databas över bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, med information som inhämtats från alla tillsynsmyndigheter, och bör göra sådan information selektivt tillgänglig för alla tillsynsmyndigheter inom det systemet. Dessa data bör även omfatta förfaranden för återkallelse av auktorisation, lämplig och korrekt bedömning av aktieägare och medlemmar av enskilda ansvariga enheter, eftersom detta kommer att göra det möjligt för relevanta myndigheter att lämpligen beakta möjliga brister hos specifika enheter och individer som kan ha uppstått i andra medlemsstater. Databasen skulle även inkludera statistisk information om tillsynsmyndigheter och andra offentliga myndigheter som ingår i en tillsyn av bekämpningen av penningtvätt och finansiering av terrorism. Sådan information skulle möjliggöra en effektiv tillsyn från myndighetens sida av att tillsynssystemet för bekämpning av penningtvätt och

[4] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/240 av den 10 februari 2021 om inrättande av ett instrument för tekniskt stöd (EUT L 57, 18.2.2021, s. 1).

finansiering av terrorism fungerar korrekt och är effektivt. Denna information från databasen skulle göra det möjligt för myndigheten att reagera i god tid på potentiella svagheter och fall av bristande efterlevnad hos icke utvalda ansvariga enheter. I enlighet med artikel 24 i rådets förordning (EU) 2017/1939[5] ska myndigheten utan onödigt dröjsmål till Europeiska åklagarmyndigheten inrapportera alla brottsliga handlingar i fråga om vilka den skulle kunna utöva sin behörighet i enlighet med artikel 22 och artikel 25.2 och 25.3 i den förordningen. I enlighet med artikel 8 i förordning 883/2013[6] ska myndigheten utan dröjsmål till Olaf överlämna alla uppgifter som kan ha samband med eventuella fall av bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen.

(15) I syfte att säkerställa ett mer effektivt och mindre fragmenterat skydd av unionens ekonomiska ramverk bör ett begränsat antal av de mest riskfyllda ansvariga enheterna stå under direkt tillsyn av myndigheten. Eftersom risker för penningtvätt och finansiering av terrorism inte är proportionerliga mot storleken på de enheter som står under tillsyn bör andra kriterier tillämpas för att identifiera de mest riskfyllda enheterna. I synnerhet bör två kategorier beaktas: gränsöverskridande kredit- och finansinstitut med hög risk och med verksamhet i ett betydande antal medlemsstater, periodiskt valda; i undantagsfall, alla enheter vars väsentliga överträdelser av tillämpliga krav inte bemöts tillräckligt eller i god tid av sina nationella tillsynsmyndigheter. Dessa enheter skulle falla under kategorin ”utvalda ansvariga enheter”.

(16) Den första kategorin kredit- och finansinstitut, eller grupper av sådana institut, bör bedömas vart tredje år baserat på en kombination av objektiva kriterier relaterat till deras gränsöverskridande närvaro och verksamhet samt kriterier relaterade till deras inneboende riskprofil för penningtvätt och finansiering av terrorism. Bara stora, komplexa finanskoncerner som finns i ett antal medlemsstater som skulle kunna övervakas mer effektivt på unionsnivå bör ingå i urvalsprocessen. Vad gäller kreditinstitut bör minimal gränsöverskridande närvaro för inkludering i urvalsprocessen baseras på antalet dotterföretag och filialer i olika medlemsstater, eftersom riskfylld bankverksamhet med betydande volym kräver lokal närvaro i form av ett driftsställe. Andra enheter i finanssektorn kan däremot bedriva verksamhet som kan vara tillräckligt riskfylld ur ett penningtvätts- eller terrorfinansieringsperspektiv genom direkt tillhandahållande av tjänster, till exempel via ett nätverk av ombud, men de har eventuellt inte inrättat några dotterföretag eller filialer i ett stort antal medlemsstater. Att därför tillämpa samma gränsöverskridande kriterium, det vill säga det som är relaterat till etableringsfrihet, skulle resultera i att stora enheter i finanssektorn som kan ha en väsentlig riskprofil i ett antal medlemsstater, utan att vara etablerade där, inte skulle omfattas. Eftersom verksamhetsvolymen via direkt tillhandahållande av tjänster i allmänhet är mindre än verksamhetsvolymen som utförs i en filial eller ett dotterföretag, är det lämpligt att endast beakta koncerner som är etablerade i minst två medlemsstater, men som tillhandahåller tjänster direkt eller via ett nätverk av ombud i minst ytterligare åtta medlemsstater.

---

5 Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

6 Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1073/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

(17) För att se till att bara de mest riskfyllda ansvariga enheterna bland de med väsentlig gränsöverskridande verksamhet övervakas direkt på unionsnivå bör bedömningen av deras inneboende risk harmoniseras. För närvarande finns det olika nationella arbetssätt, och tillsynsmyndigheter använder särskilda referensvärden för bedömning och klassificering av inneboende risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism för ansvariga enheter. Att använda dessa nationella metoder för urval av enheter för direkt tillsyn på unionsnivå skulle kunna leda till ojämlika villkor bland dem. Därför bör myndigheten ges befogenhet att ta fram tekniska tillsynsstandarder med fastställande av en harmoniserad metod och referensvärden för kategorisering av den inneboende risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism som låg, medelhög, väsentlig eller hög. Metoden bör skräddarsys för specifika typer av risk och bör därför följa olika kategorier av ansvariga enheter som utgörs av finansinstitut i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism [Publikationsbyrån: För in nästa nummer för COM(2021) 420]. Den metoden bör vara tillräckligt detaljerad och bör fastställa specifika kvantitativa och kvalitativa referensvärden med åtminstone beaktande av riskfaktorerna relaterade till typer av kunder som betjänas, produkter och tjänster som erbjuds och geografiska områden, inklusive tredjeländers jurisdiktioner som ansvariga enheter bedriver verksamhet i eller har koppling till. Specifikt skulle varje ansvarig enhet få sin inneboende riskprofil klassificerad i varje medlemsstat där den bedriver verksamhet på ett sätt som är förenligt med klassificeringen av alla andra ansvariga enheter i unionen. De kvantitativa och kvalitativa referensvärdena skulle göra det möjligt för sådan klassificering att vara objektiv och inte bero på bedömningen från en viss tillsynsmyndighet i en medlemsstat eller myndighetens bedömning.

(18) Det slutliga urvalskriteriet bör innebära lika villkor för ansvariga enheter som står under direkt tillsyn, och i det syftet bör ingen bedömning överlåtas till myndigheten eller tillsynsmyndigheter för att besluta om listan över ansvariga enheter som ska omfattas av direkt tillsyn. Därför bör en given bedömd ansvarig enhet anses vara en vald ansvarig enhet när den bedriver gränsöverskridande verksamhet och faller inom högriskkategorin i enlighet med den harmoniserade metoden i ett minsta antal medlemsstater. I fråga om kreditinstitut bör den gränsöverskridande aspekten bemötas genom att inkludera de kreditinstitut som klassificeras som hög risk i minst fyra medlemsstater och där enheten i minst en av dessa fyra medlemsstater har stått under tillsyn eller omfattats av offentlig utredning för väsentliga brott mot kraven på bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. I fråga om andra finansinstitut bör den gränsöverskridande aspekten bemötas genom att inkludera de finansinstitut som klassificeras som hög risk i minst en medlemsstat där de är etablerade och minst fem andra medlemsstater där de bedriver verksamhet genom direkt tillhandahållande av tjänster.

(19) För att tillhandahålla de relevanta institutionerna öppenhet och klarhet bör myndigheten publicera en lista över de utvalda ansvariga enheterna inom en månad efter inledandet av en urvalsrunda, efter verifiering av att information som tillhandahållits av de finansiella tillsynsmyndigheterna motsvarar kriterierna om gränsöverskridande verksamhet och metoden om inneboende risk. Därför är det viktigt att relevanta finansiella tillsynsmyndigheter, vid början av varje urvalsperiod, tillhandahåller myndigheten uppdaterade statistiska uppgifter för att fastställa listan över finansinstitut som kan bedömas i enlighet med deltagarkriteriet för bedömning vad gäller deras gränsöverskridande verksamhet. I detta sammanhang bör de finansiella tillsynsmyndigheterna informera myndigheten om kategorin för inneboende

risk som ett finansinstitut omfattas av i deras jurisdiktion i enlighet med den metod som fastställts i tekniska tillsynsstandarder. Myndigheten ska sedan åta sig uppgifterna som är relaterade till direkt tillsyn fem månader efter publicering av listan. Den tiden behövs för att förbereda överföringen av tillsynsuppgifter från nationell nivå till unionsnivå på lämpligt sätt, inklusive bildandet av en gemensam tillsynsgrupp, och anta relevanta samarbetsavtal med relevanta finansiella tillsynsmyndigheter.

(20) För att säkerställa rättssäkerhet och lika villkor för utvalda enheter ska alla utvalda enheter kvarstå under myndighetens direkta tillsyn i minst tre år, även om de sedan de valdes och under de tre årens gång inte längre uppfyller något av kriterierna för gränsöverskridande verksamhet eller de riskrelaterade kriterierna på grund av t.ex. potentiell konsolidering, expansion eller omfördelning av verksamhet som utförs via driftsställen eller frihet att tillhandahålla tjänster. Myndigheten bör även säkerställa att de ansvariga enheterna och deras tillsynsmyndigheter ges tillräckligt med tid till att förbereda övergången av tillsynen från nationell nivå till unionsnivå. Därför bör varje efterföljande urval påbörjas sex månader innan slutdatumet för treårsperioden med tillsyn av tidigare utvalda enheter.

(21) Relevanta aktörer som är involverade i tillämpningen av ramen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism bör samarbeta med varandra i enlighet med kravet på lojalt samarbete i fördragen. För att säkerställa att tillsynsgruppen för bekämpning av penningtvätt som består av myndigheten och tillsynsmyndigheterna fungerar som en integrerad mekanism, och att jurisdiktionsspecifika risker och lokal tillsynsexpertis tas med i beaktande på vederbörligt sätt och används väl, bör direkt tillsyn av valda ansvariga enheter göras i form av gemensamma tillsynsgrupper. Dessa grupper bör ledas av en anställd vid myndigheten som samordnar hela gruppens tillsynsverksamhet. För att säkerställa lämplig förståelse för eventuella nationella särdrag bör gruppledaren (*den gemensamma tillsynsgruppens samordnare*) vara stationerad i den medlemsstat där enheten har sitt huvudkontor. Myndigheten bör ansvara för inrättande och sammansättning av den gemensamma tillsynsgruppen, och de lokala tillsynsmyndigheterna bör säkerställa att ett tillräckligt antal av deras anställda utses till att ingå i gruppen, med beaktande av riskprofilen för den valda enheten i deras jurisdiktion.

(22) För att säkerställa att myndigheten kan uppfylla sina tillsynsskyldigheter på ett effektivt sätt gentemot utvalda ansvariga enheter bör myndigheten kunna inhämta alla interna dokument och intern information som krävs för att utföra sina uppgifter och i det syftet beviljas allmänna utredningsbefogenheter till alla tillsynsmyndigheter enligt nationell förvaltningsrättslig lagstiftning.

(23) Myndigheten bör ha befogenhet att kräva interna åtgärder hos enheten för att stärka ansvariga enheters efterlevnad av ramen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, inklusive förstärkning av interna förfaranden och förändringar i styrningsstrukturen, där man kan gå så långt som att avlägsna ledamöter från ledningsorganet, utan att det påverkar befogenheterna hos andra relevanta tillsynsmyndigheter för samma utvalda enhet. Efter relevanta iakttagelser relaterade till bristande efterlevnad eller partiell efterlevnad av tillämpliga krav från den ansvariga enhetens sida, bör den kunna införa specifika åtgärder eller förfaranden för vissa kunder eller kategorier av kunder som utgör hög risk. Inspektioner på plats bör vara en regelbunden del av sådan tillsyn. Om en specifik typ av inspektion på plats kräver ett godkännande av den nationella rättsliga myndigheten bör ett sådant godkännande tillämpas för myndigheten.

(24) Myndigheten bör ha fullständiga tillsynsbefogenheter i relation till enheter som står under direkt tillsyn, i syfte att säkerställa efterlevnad av tillämpliga krav. Dessa befogenheter bör gälla i fall där den utvalda enheten inte uppfyller kraven, i fall där vissa krav sannolikt inte kommer att uppfyllas samt i fall där interna processer och kontroller inte är lämpliga för att säkerställa sund hantering av utvalda ansvariga enheters risker för penningtvätt och finansiering av terrorism. Utövandet av dessa befogenheter kan göras genom bindande beslut som riktas till utvalda enskilda ansvariga enheter.

(25) Utöver tillsynsbefogenheter och i syfte att säkerställa efterlevnad bör myndigheten, i fall av väsentliga brott mot direkt tillämpliga krav, kunna utdela administrativa sanktionsavgifter till utvalda ansvariga enheter. Sådana sanktioner bör vara proportionerliga och avskräckande, bör ha både bestraffande och preventiv effekt, och bör följa principen *ne bis in idem*. De maximala beloppen för sanktionsavgifter bör vara i linje med de som fastställts genom [inför referens – sjätte penningtvättsdirektivet] och vara tillgängligt för alla tillsynsmyndigheter i hela unionen. Grundbeloppet för dessa sanktioner bör fastställas inom de gränser som upprättats genom ramen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, med beaktande av karaktären för de krav som har överträtts. För att myndigheten på lämpligt sätt ska kunna ta med försvårande eller förmildrande faktorer i beräkningen ska justeringar vara möjliga av det relevanta grundbeloppet. I syfte att få till stånd en förändring av den skadliga affärspraxisen i god tid bör myndighetens direktion ges befogenhet att införa viten för att tvinga relevant juridisk eller fysisk person att upphöra med dithörande beteende. I syfte att öka medvetenheten hos alla ansvariga enheter, genom att uppmuntra dem att använda affärspraxis som följer ramen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, bör sanktionerna och vitena offentliggöras. Europeiska unionens domstol bör ha jurisdiktion att granska lagenligheten för beslut som antagits av myndigheten, rådet och kommissionen, i enlighet med artikel 263 i EUF-fördraget, samt för att fastställa deras utomobligatoriska ansvar.

(26) För att myndigheten och finansiella tillsynsmyndigheter ska kunna kommunicera snabbt och effektivt inom tillsynssystemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och för att möjliggöra mer enhetliga processer för beslutsfattande, är det nödvändigt att ha specifika arrangemang för att kommunicera inom det systemet.

(27) För icke utvalda ansvariga enheter ska tillsynen av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism fortsätta att primärt ske på nationell nivå, där nationella behöriga myndigheter bibehåller fullt ansvar och ansvarsskyldighet för direkt tillsyn. Myndigheten bör ges lämpliga indirekta tillsynsbefogenheter för att säkerställa att tillsynsåtgärder på nationell nivå är enhetliga och håller hög kvalitet inom unionen. Därför bör den utföra bedömningar av situationen vad gäller enhetlighet i tillsynen och publicera rapporter med sina resultat. Den bör ha befogenhet att utfärda riktlinjer och rekommendationer, riktade till både ansvariga enheter och tillsynsmyndigheter, i syfte att säkerställa harmoniserad tillsynspraxis på hög nivå i hela unionen.

(28) Vissa ansvariga enheter inom finanssektorn som inte uppfyller kraven för vanligt urval kan fortfarande ha en hög inneboende profil ur penningtvätt- och terrorismfinansieringsperspektiv, eller kan ta sig an, förändra eller utöka verksamhet som medför hög risk, som inte mildras genom en proportionerlig grad av interna kontroller, vilket leder till väsentliga överträdelser av kraven på bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Om det finns indikationer på eventuella

väsentliga brott mot tillämpliga krav på bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism kan det vara ett tecken på grov försumlighet från den ansvariga enhetens sida. Tillsynsmyndigheten bör i de flesta fall kunna bemöta eventuella överträdelser och förebygga risker från att de uppstår till att de leder till grov försumlighet i förhållande till kraven på bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. I vissa fall är dock ett bemötande på nationell nivå eventuellt inte tillräckligt eller sker inte i god tid, särskilt när det finns indikationer på att väsentliga brott redan har skett på enhetens nivå. I sådana fall bör myndigheten kunna begära att lokala tillsynsmyndigheter vidtar specifika åtgärder för att avhjälpa situationen, däribland att begära att finansiella sanktioner utdöms. För att förebygga att risker för penningtvätt och terrorism uppstår ska tidsfristen för åtgärder på nationell nivå vara tillräckligt kort.

(29) Myndigheten bör ha möjlighet att begära en överföring av tillsynsuppgifter och tillsynsbefogenheter relaterat till en specifik ansvarig enhet på eget initiativ i händelse av bristande åtgärd eller underlåtelse att följa dess instruktioner inom den givna tidsfristen. Eftersom överföring av uppgifter och befogenheter från en ansvarig enhet till myndigheten utan specifik begäran från den finansiella tillsynsmyndigheten skulle kräva ett diskretionärt beslut från myndighetens sida, bör myndigheten skicka en specifik begäran om detta till kommissionen. För att kommissionen ska kunna fatta ett beslut som överensstämmer med ramen för de uppgifter som tilldelats myndigheten inom ramen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, bör myndighetens begäran innehålla en lämplig motivering och bör ange exakt varaktighet för överföring av uppgifter och befogenheter till myndigheten. Tidsramen för överföring av befogenheter bör motsvara tiden som myndigheten behöver för att hantera riskerna på enhetsnivå och ska inte överstiga tre år. Kommissionen bör skyndsamt anta ett beslut om överföring av befogenheter och uppgifter för tillsyn av enheten till myndigheten, och i alla händelser inom en månad.

(30) För att förbättra säkerhetspraxis inom den icke-finansiella sektorn bör myndigheten utföra inbördes granskningar av tillsynsmyndigheter inom den icke-finansiella sektorn, inklusive offentliga myndigheter som övervakar självreglerande organ och publicerar rapporter med sina resultat. Dessa kan åtföljas av riktlinjer eller rekommendationer som riktar sig till relevanta offentliga myndigheter, inklusive offentliga organ som övervakar självreglerande organ. Självreglerande organ bör kunna delta i inbördes granskningar från fall till fall där de har uttryckt sin önskan om att delta.

(31) I syfte att öka effektiviteten för genomförandet av åtgärder för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism även inom den icke-finansiella sektorn bör myndigheten även kunna undersöka eventuella brott mot eller felaktig tillämpning av unionslagstiftningen från tillsynsmyndigheter inom den sektorn, inklusive offentliga myndigheter som övervakar självreglerande organ.

(32) För att analysera misstänkt aktivitet som påverkar flera jurisdiktioner borde relevanta finansunderrättelseenheter som mottagit relaterade rapporter effektivt kunna utföra gemensamma analyser av gemensamt intresse. I detta syfte bör myndigheten kunna föreslå, samordna och med alla lämpliga medel stödja de gemensamma analyserna av gränsöverskridande misstänkta transaktioner eller aktiviteter. De gemensamma analyserna bör aktiveras när det finns ett behov av att utföra just sådana gemensamma analyser enligt relevanta bestämmelser i unionslagstiftningen. Efter uttryckligt medgivande från de finansunderrättelseenheter som deltar i de gemensamma analyserna bör personalen vid myndigheten som utför gemensamma analyser kunna ta emot och behandla alla uppgifter och all information som krävs, inklusive uppgifter och information som handlar om analyserade ärenden.

(33) För att effektivisera de gemensamma analyserna bör myndigheten kunna se över metoder, förfaranden och utförande av de gemensamma analyserna, i syfte att fastställa vad man lärt sig och förbättra och främja dessa analyser. Återkopplingen på de gemensamma analyserna skulle göra det möjligt för myndigheten att utfärda slutsatser och rekommendationer som slutligen skulle leda till regelbundna förfiningar och förbättringar av metoderna och förfarandena för utförande av gemensamma analyser.

(34) I syfte att underlätta och förbättra samarbetet mellan finansunderrättelseenheter och myndigheten, inklusive i syfte att utföra gemensamma analyser, bör finansunderrättelseenheterna kunna delegera en anställd per finansunderrättelseenhet till myndigheten på frivillig basis. De nationella delegerade anställda från finansunderrättelseenheter bör stödja myndighetens personal när de utför alla de uppgifter som är kopplade till finansunderrättelseenheter, inklusive genomförande av gemensamma analyser och utarbetande av bedömningar av hot och strategiska analyser av hot, risker och metoder för penningtvätt och finansiering av terrorism. Förutom de gemensamma analyserna bör myndigheten uppmuntra och underlätta olika former av ömsesidigt bistånd mellan finansunderrättelseenheter, inklusive utbildning och personalutbyte i syfte att förbättra kapacitetsbyggandet och möjliggöra utbyte av kunskap och god praxis bland finansunderrättelseenheter.

(35) Myndigheten bör hantera, driva och upprätthålla FIU.net, det särskilda it-system som gör att finansunderrättelseenheter kan samarbeta och utbyta information mellan sig och, där så är lämpligt, med sina motsvarigheter i tredjeländer och tredje parter. Myndigheten bör samarbeta med medlemsstaterna för att hålla systemet uppdaterat. I detta syfte bör myndigheten se till att den mest avancerade tillgängliga, toppmoderna tekniken används vid alla tillfällen för utveckling av FIU.net, efter en kostnads–nyttoanalys.

(36) I syfte att fastställa konsekvent, effektiv och verkningsfull tillsynspraxis och finansunderrättelserelaterad praxis och säkerställa en gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av unionslagstiftningen bör myndigheten kunna utfärda riktlinjer och rekommendationer som vänder sig till alla eller en kategori av ansvariga enheter och alla eller en kategori av tillsynsmyndigheter och finansunderrättelseenheter. Riktlinjerna och rekommendationerna bör utfärdas i enlighet med en specifik befogenhet i tillämpliga unionsakter, eller på myndighetens eget initiativ, där det finns ett behov av att stärka ramen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism på unionsnivå.

(37) Det är avgörande att en solid styrningsstruktur inrättas inom myndigheten för att säkerställa effektivt utövande av de uppgifter som beviljats myndigheten samt för en effektiv och objektiv process för beslutsfattande. På grund av komplexiteten och variationen i de uppgifter som tilldelats myndigheten både inom tillsyns- och finansunderrättelserelaterade områden kan besluten inte fattas av ett enda styrande organ, vilket ofta är fallet för decentraliserade organ. Vissa typer av beslut, såsom beslut om antagande av gemensamma instrument, måste fattas av företrädare för lämpliga myndigheter eller finansunderrättelseenheter, och respektera röstreglerna i EUF-fördraget, medan vissa andra beslut, såsom beslut avseende enskilda, valda, ansvariga enheter eller individuella myndigheter, kräver ett mindre beslutsfattande organ vars medlemmar bör omfattas av lämplig ansvarsfördelning. Därför bör myndigheten utgöras av en styrelse, en direktion som består av fem heltidsanställda oberoende ledamöter och ordföranden för myndigheten.

(38) För att säkerställa relevant expertis bör styrelsen ha två sammansättningar. För alla beslut om antagandet av akter med allmän räckvidd, t.ex. de tekniska tillsyns- och genomförandestandarderna, riktlinjerna, rekommendationerna och yttrandena som rör till finansunderrättelseenheter, bör den bestå av cheferna för finansunderrättelseenheter i medlemsstater (*styrelsen i sammansättning för finansunderrättelser*). För samma typer av akter relaterade till direkt eller indirekt tillsyn av finansiella och icke-finansiella ansvariga enheter bör den bestå av cheferna för tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, som är offentliga myndigheter (*styrelsen i tillsynssammansättning*). Alla parter som är företrädda i styrelsen bör bemöda sig om att begränsa omsättningen av sina företrädare, i syfte att säkerställa kontinuitet i styrelsens arbete. Alla parter bör sträva efter att uppnå en jämn könsfördelning i styrelsen.

(39) För ett smidigt beslutsfattande bör uppgifterna vara tydligt uppdelade: Styrelsen i sammansättning för finansunderrättelser bör besluta om relevanta åtgärder för finansunderrättelseenheter, styrelsen i tillsynssammansättning bör besluta om delegerade akter, riktlinjer och liknande åtgärder för ansvariga enheter. Styrelsen i tillsynssammansättning bör också kunna ge sin åsikt och råd till direktionen om alla utkast till beslut riktade till enskilda, valda, ansvariga enheter som föreslagits av gemensamma tillsynsgrupper. I avsaknad av ett sådant yttrande eller ett sådant beslut bör besluten fattas av direktionen. När direktionen avviker från de råd som lämnats av styrelsen i tillsynssammansättning i det slutliga beslutet, bör den förklara skälen därtill skriftligen.

(40) I syfte att rösta och fatta beslut bör varje medlemsstat ha en företrädare med rösträtt. Därför bör cheferna för offentliga myndigheter utse en permanent företrädare som röstande medlem av styrelsen i tillsynssammansättning. Alternativt kan offentliga myndigheter i en medlemsstat besluta om en tillfällig företrädare, beroende på ämnet som beslutet gäller eller en dagordning för ett visst styrelsemöte. De praktiska arrangemangen relaterade till beslutsfattande och röstning av styrelseledamöter i tillsynssammansättning bör fastställas i styrelsens arbetsordning som ska tas fram av myndigheten.

(41) Myndighetens ordförande bör vara ordförande vid styrelsemötena och ha rösträtt när beslut fattas med enkel majoritet. Kommissionen bör vara medlem av styrelsen utan rösträtt. För att fastställa gott samarbete med andra relevanta institutioner bör styrelsen även kunna ta in andra observatörer utan rösträtt, såsom en företrädare för den gemensamma tillsynsmekanismen och för var och en av de tre europeiska tillsynsmyndigheterna (EBA, Eiopa, Esma) till styrelsen i dess tillsynssammansättning och Europol, Eppo och Eurojust till styrelsen i dess sammansättning för finansunderrättelser, när frågor som faller inom deras respektive mandat diskuteras och är föremål för beslut. För att möjliggöra ett smidigt beslutsfattande bör beslut från styrelsen fattas med enkel majoritet, förutom för beslut som gäller utkast till tekniska tillsyns- och genomförandestandarder, riktlinjer och rekommendationer som bör fattas med en kvalificerad majoritet av medlemsstaternas företrädare i enlighet med röstreglerna i EUF-fördraget.

(42) Det styrande organet vid myndigheten ska vara direktionen som består av myndighetens ordförande och fem heltidsledamöter som utsetts av styrelsen baserat på kommissionens slutlista. Med syftet att säkerställa en snabb och effektiv beslutsprocess bör direktionen vara ansvarig för planering och genomförande av myndighetens alla uppgifter förutom där specifika beslut uttryckligen tilldelats styrelsen. För att säkerställa objektivitet och lämplig snabbhet i beslutsprocessen inom

området för direkt tillsyn av de valda ansvariga enheterna bör direktionen fatta alla bindande beslut som riktar sig till valda ansvariga enheter. Dessutom ska direktionen, tillsammans med en företrädare för kommissionen, vara gemensamt ansvariga för administrativa beslut och budgetbeslut för myndigheten. Kommissionens samtycke bör krävas när direktionen fattar beslut relaterade till budgetadministration, upphandling, rekrytering och revision av myndigheten, med tanke på att en andel av myndighetens finansiering kommer att tillhandahållas från unionens budget.

(43) För att möjliggöra snabba beslut bör alla beslut som fattas av direktionen, inklusive det beslut där kommissionen har rösträtt, fattas med enkel majoritet, där ordföranden har utslagsröst vid lika röstetal. För att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning av myndigheten bör kommissionens samtycke krävas för beslut som gäller budget, administration och rekrytering. De röstande ledamöterna i direktionen utöver ordföranden bör väljas av styrelsen, baserat på en slutlista som fastställts av kommissionen.

(44) För att säkerställa att myndigheten kan arbeta på ett oberoende sätt ska de fem ledamöterna i direktionen och ordföranden för myndigheten agera oberoende och i hela unionens intresse. De bör uppträda, både under och efter sin mandatperiod, med integritet och diskretion i fråga om att acceptera vissa poster eller fördelar. För att undvika att ge intrycket att en direktionsledamot kan använda sin position som direktionsledamot vid myndigheten för att få en högt uppsatt post i den privata sektorn efter utgången av sin mandatperiod och för att förebygga intressekonflikter efter en offentlig anställning bör en avkylningsperiod införas för de fem ledamöterna av direktionen, inklusive ordföranden för myndigheten.

(45) Ordföranden för myndigheten ska utses av rådet baserat på objektiva kriterier efter godkännande av Europaparlamentet. Han eller hon bör företräda myndigheten externt och bör rapportera om utförandet av myndighetens uppgifter.

(46) Myndighetens verkställande direktör bör utses av direktionen baserat på en slutlista från kommissionen. Myndighetens verkställande direktör bör vara en högt uppsatt administrativ tjänsteman vid myndigheten med ansvar för daglig förvaltning av myndigheten samt för budgetadministration, upphandling, rekrytering och personal.

(47) För att på ett effektivt sätt skydda rättigheterna för berörda parter, av processekonomiska skäl och för att minska bördan på Europeiska unionens domstol, bör myndigheten tillhandahålla fysiska och juridiska personer möjlighet att begära en granskning av beslut som fattats med de befogenheter som kopplas till direkt tillsyn och som tilldelats myndigheten genom denna förordning och som riktar sig till dem, eller som berör dem direkt och personligen. Oberoendet och objektiviteten för de beslut som fattas av den administrativa omprövningsnämnden bör, bland annat, säkerställas genom dess sammansättning av fem oberoende och lämpligen kvalificerade personer. Omprövningsnämndens beslut ska i sin tur kunna överklagas till Europeiska unionens domstol.

(48) För att garantera att myndigheten fungerar på rätt sätt bör finansiering ges med en kombination av avgifter som åläggs vissa ansvariga enheter och bidrag från unionens budget, beroende på uppgifter och funktioner. Myndighetens budget bör vara en del av unionens budget, vilket bekräftas av budgetmyndigheten på basis av ett förslag från kommissionen. Myndigheten bör inkomma till kommissionen med ett budgetförslag och en intern budgetförordning för godkännande.

(49) För att se till att myndigheten också kan uppfylla sina uppgifter som direkt och indirekt tillsynsmyndighet för ansvariga enheter bör en lämplig mekanism för fastställande och insamling av avgifter införas. I fråga om de avgifter som åläggs valda ansvariga enheter och vissa icke utvalda ansvariga enheter bör metoden för beräkning och processen för inhämtning av avgifterna tas fram i en delegerad akt från kommissionen. Metoden bör baseras på risken för enheter som omfattas av direkt och indirekt tillsyn samt deras omsättning eller intäkter.

(50) Reglerna för fastställande och genomförande av myndighetens budget, samt presentationen av myndighetens årsredovisning, bör följa bestämmelserna i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/715[7] vad gäller samarbetet med Europeiska åklagarmyndigheten och effektiviteten hos undersökningarna av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning.

(51) I syfte att förebygga och effektivt bekämpa interna bedrägerier, korruption eller annan olaglig verksamhet inom myndigheten bör den omfattas av förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 i fråga om samarbete med Europeiska åklagarmyndigheten och effektiviteten hos undersökningar av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning. Myndigheten bör ansluta sig till institutionella avtal om interna granskningar av Olaf som bör kunna utföra kontroller på plats inom sitt kompetensområde.

(52) Såsom anges i EU:s strategi för cybersäkerhet[8] är det avgörande att säkerställa en hög grad av cyberberedskap i alla EU-institutioner, organ och byråer på grund av en alltmer aggressiv hotmiljö. Verkställande direktören måste därför säkerställa lämplig it-riskhantering, en stark intern it-styrning och tillräckligt med finansiering för it-säkerhet. Myndigheten ska arbeta nära med EU-institutionernas, organens och byråernas organisation för incidenthantering och rapportera större incidenter inom 24 timmar till Cert-EU samt till kommissionen.

(53) Myndigheten bör vara ansvarig inför både Europaparlamentet och rådet för utförandet av sina uppgifter och tillämpningen av den här förordningen. Ordföranden för myndigheten bör årligen lägga fram en rapport till Europaparlamentet, rådet respektive kommissionen.

(54) Myndighetens personal bör bestå av tillfälligt anställda, kontraktsanställda och utstationerade nationella experter samt nationella delegater som ställts till myndighetens förfogande av unionens finansunderrättelseenheter. Myndigheten bör, i samförstånd med kommissionen, anta de nödvändiga genomförandeåtgärderna, i enlighet med de arrangemang som föreskrivs i artikel 110 i tjänsteföreskrifterna[9].

(55) För att säkerställa att konfidentiell information behandlas som sådan bör alla medlemmar av styrande organ vid myndigheten, all personal vid myndigheten, inklusive utstationerad personal och personal som ställts till myndighetens förfogande samt alla personer som utför uppgifter för myndigheten på kontraktsbasis, omfattas av tystnadsplikt, inklusive alla sekretessrelaterade restriktioner och skyldigheter som kommer av relevanta bestämmelser i unionslagstiftningen och som avser

---

7 Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/715 av den 18 december 2018 med rambudgetförordning för de organ som inrättats enligt EUF-fördraget och Euratomfördraget och som avses i artikel 70 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 (EUT L 122, 10.5.2019, s. 1).

8 https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX%3A52013JC0001

9 Rådets förordning nr 31 (EEG), nr 11 (EKSG) om tjänsteföreskrifter för tjänstemän och anställningsvillkor för övriga anställda i Europeiska ekonomiska gemenskapen och Europeiska atomenergigemenskapen (EGT P 45, 14.6.1962, s. 1385).

myndighetens specifika uppgifter. Sekretess och tystnadsplikt bör dock inte hindra myndigheten från att samarbeta med, utbyta eller lämna ut information till andra relevanta myndigheter eller organ inom unionen när det är nödvändigt för att de ska kunna utföra sina respektive uppgifter och när sådan skyldighet till samarbete och utbyte av information anges i unionslagstiftningen.

(56) Utan att det påverkar de konfidentialitetsskyldigheter som gäller för myndighetens personal och företrädare i enlighet med relevanta bestämmelser i unionslagstiftningen bör myndigheten omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001[10]. I linje med sekretess- och tystnadspliktsrestriktioner relaterade till myndighetens uppgifter inom tillsyn samt stöd och samordning för finansunderrättelser bör sådan tillgång inte utökas till konfidentiell information som hanteras av personalen vid myndigheten. I synnerhet alla verksamhetsrelaterade uppgifter eller information relaterad till sådana verksamhetsrelaterade uppgifter som gäller myndigheten och finansunderrättelseenheter inom EU som finns i myndighetens ägo på grund av utförande av uppgifter och verksamhet relaterad till stöd och samordning av finansunderrättelseenheter bör anses vara konfidentiella. Vad gäller tillsynsuppgifter bör tillgång till information eller uppgifter om myndigheten, finansiella tillsynsmyndigheter eller ansvariga enheter som inhämtats vid utförande av de uppgifter och aktiviteter som är relaterade till direkt tillsyn i princip också hanteras som konfidentiell och får inte lämnas ut. Angiven konfidentiell information som avser ett tillsynsförfarande kan dock lämnas ut helt eller delvis till ansvariga enheter som är parter i ett sådant tillsynsförfarande, under förutsättning att det föreligger ett berättigat intresse för juridiska och fysiska personer utöver den relevanta parten att skydda deras affärshemligheter.

(57) Utan att det påverkar några specifika språkbestämmelser som skulle kunna antas inom tillsynssystem för bekämpning av penningtvätt och med utvalda ansvariga enheter, bör rådets förordning nr 1[11] vara tillämplig på myndigheten, och alla översättningstjänster som kan behövas för att myndigheten ska fungera ska tillhandahållas av Översättningscentrum för Europeiska unionens organ.

(58) Utan att det påverkar medlemsstaternas och deras myndigheters skyldigheter bör behandlingen av personuppgifter på grundval av denna förordning i syfte att förebygga penningtvätt och finansiering av terrorism anses vara nödvändig för att utföra uppgifter i allmänhetens intresse eller för att utöva officiell makt som anförtrotts myndigheten enligt artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725[12] och artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679[13]. När instrument utvecklas eller beslut fattas som kan ha en väsentlig inverkan på skyddet av personuppgifter bör myndigheten noga samarbeta, där så är relevant, med Europeiska dataskyddsstyrelsen som inrättats genom förordning (EU)

---

10 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

11 Rådets förordning nr 1 om vilka språk som ska användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 6.10.1958, s. 385).

12 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

13 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

2016/679 och med Europeiska datatillsynsmannen som inrättats genom förordning (EU) 2018/1725 för att undvika överlappning.

(59) Myndigheten bör inrätta samarbetsförbindelser med relevanta organ och byråer inom unionen, inklusive Europol, Eurojust, Eppo och de europeiska tillsynsmyndigheterna, nämligen Europeiska bankmyndigheten, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. För att förbättra sektorsöverskridande tillsyn och för bättre samarbete mellan övriga tillsynsmyndigheter och tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism bör myndigheten också fastställa samarbetsförbindelser med myndigheter som har behörighet att utföra övrig tillsyn av finanssektorns ansvariga enheter, inklusive Europeiska centralbanken för frågor som gäller uppgifter som tilldelats den genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013[14], samt med resolutionsmyndigheter enligt definitionen i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU[15] och särskilt utsedda myndigheter för insättningsgarantisystem enligt definitionen i artikel 2.1.18 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU[16]. Därför bör myndigheten kunna sluta avtal eller samförståndsavtal med sådana organ, inklusive vad gäller informationsutbyte som krävs för att uppfylla myndighetens och dessa organs respektive uppgifter. Myndigheten bör göra sitt yttersta för att dela information med sådana organ på deras begäran, inom rättsliga begränsningar, inklusive dataskyddslagstiftning. Myndigheten bör dessutom möjliggöra ett effektivt informationsutbyte mellan alla finansiella tillsynsmyndigheter i tillsynssystemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och nämnda myndigheter, och sådant samarbete och informationsutbyte bör ske på ett strukturerat och effektivt sätt.

(60) Offentlig-privata partnerskap (*OPP*) har blivit allt viktigare forum för samarbete och informationsutbyte mellan finansunderrättelseenheter, olika nationella tillsynsmyndigheter och brottsbekämpande myndigheter samt ansvariga enheter i vissa medlemsstater. När myndigheten agerar som direkt tillsynsmyndighet för valda ansvariga enheter som är en del av ett OPP i en medlemsstat kan det vara gynnsamt för myndigheten att även delta i det, på villkor som fastställts av relevant nationell offentlig myndighet eller myndigheter som inrättat ett sådant OPP och med deras uttryckliga samtycke.

(61) Med tanke på att samarbete mellan tillsynsmyndigheter, administrativa myndigheter och brottsbekämpande myndigheter är avgörande för att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism och vissa unionsmyndigheter och unionsorgan har specifika uppdrag och mandat på det området, bör myndigheten se till att den kan samarbeta med sådana myndigheter och organ, i synnerhet Olaf, Europol, Eurojust och Eppo. Om det finns ett behov av att fastställa samarbetsavtal eller sluta samförståndsavtal mellan myndigheten och dessa organ och myndigheter bör myndigheten kunna göra det. Avtalet bör vara av strategisk och teknisk natur, bör inte medföra delning av

---

14 Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

15 Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

16 Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EUT L 173, 12.6.2014, s. 149).

konfidentiell eller operationell information som myndigheten innehar och bör ta hänsyn till uppgifter som redan har utförts av andra institutioner, organ eller byråer vad gäller förbyggande av och kamp mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

(62) Eftersom både förbrott såväl som penningtvätt i sig ofta är av global natur, och med tanke på att unionens ansvariga enheter också arbetar med och i tredjeländer, är det avgörande att ha ett effektivt samarbete med alla relevanta tredjeländers myndigheter inom området för både tillsyn av och funktion för finansunderrättelseenheter för att stärka unionens arbete för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Med tanke på myndighetens unika kombination av direkt och indirekt tillsyn och uppgifter och befogenheter relaterade till samarbete med finansunderrättelseenheter, bör den kunna ta en aktiv roll i sådana externa samarbetsavtal. Mer specifikt bör myndigheten få befogenhet att utveckla kontakter och ingå administrativa avtal med myndigheter i tredjeländer som har lagstiftande, tillsynsrelaterad och finansunderrättelserelaterad befogenhet. Myndighetens roll skulle kunna vara särskilt gynnsam i fall där utbytet mellan flera offentliga myndigheter och finansunderrättelseenheter i unionen och myndigheter i tredjeländer gäller frågor inom ramen för myndighetens uppgifter. I sådana fall bör myndigheten ha en ledande roll för att underlätta detta utbyte.

(63) Eftersom myndigheten kommer att ha fullständiga befogenheter och uppgifter relaterade till direkt och indirekt tillsyn och kontroll av alla ansvariga enheter, är det nödvändigt att dessa befogenheter finns fortsatt samlade i ett unionsorgan och inte ger upphov till befogenhetskonflikter med andra unionsorgan. Därför bör Europeiska bankmyndigheten inte bibehålla sina uppgifter och befogenheter gällande bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, och respektive artiklar i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010[17] bör utgå. De resurser som tilldelats Europeiska bankmyndigheten för utförande av de uppgifterna bör överföras till myndigheten. Med tanke på att alla tre europeiska tillsynsmyndigheter (EBA, Esma och Eiopa) kommer att samarbeta med myndigheten och kan delta i styrelsemöten i tillsynssammansättning som observatörer, bör samma möjlighet ges myndigheten vad gäller tillsynsstyrelsens möten vid europeiska tillsynsmyndigheterna. I fall där respektive tillsynsstyrelse diskuterar eller beslutar om frågor som är relevanta för utförandet av myndighetens uppgifter och befogenheter, bör myndigheten kunna delta i deras möten som observatör. Artiklarna om sammansättningarna för tillsynsstyrelser i förordning (EU) nr 1093/2010, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 1094/2010[18] och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 1095/2010[19] bör därför ändras i enlighet med detta.

---

17 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

18 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

19 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

(64) Myndigheten bör vara fullt fungerande vid början av 2024. Detta bör ge myndigheten tillräckligt med tid att inrätta sitt huvudkontor i medlemsstaten som fastställs i denna förordning.

(65) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42 i förordning (EU) 2018/1725 [och avgav ett yttrande den …].

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INRÄTTANDE, RÄTTSLIG STÄLLNING OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Inrättande och verksamhetsområde

1. Myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism (*myndigheten*) inrättas från och med den 1 januari 2023.

2. Myndigheten ska agera inom de befogenheter som beviljas genom denna förordning, i synnerhet de som fastställs i artikel 6, och inom ramen för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847[20], direktivet om mekanismer som ska inrättas av medlemsstater för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism och om upphävande av direktiv (EU) 2015/849 [Publikationsbyrån: infoga nästa nummer av COM(2021) 423] och förordningen om förhindrande av att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism [Publikationsbyrån: infoga nästa nummer av COM(2021) 422], inklusive alla direktiv, förordningar och beslut baserade på dessa akter, för alla övriga rättsligt bindande unionsakter genom vilka myndigheten tilldelas uppgifter och för nationell lagstiftning som genomför penningtvättsdirektivet [Publikationsbyrån: infoga nästa nummer av COM(2021) 423] eller andra direktiv genom vilka tillsynsmyndigheterna tilldelas uppgifter.

3. Myndighetens syfte ska vara att skydda allmänintresset, stabiliteten i unionens finansiella system och en väl fungerande inre marknad genom att

   a) förhindra att unionens finansiella system används för penningtvätt och finansiering av terrorism,

   b) bidra till att identifiera och bedöma risker för penningtvätt och finansiering av terrorism på den inre marknaden samt risker och hot som har sitt ursprung utanför unionen och som påverkar, eller har potential att påverka, den inre marknaden,

   c) säkerställa högkvalitativ tillsyn på området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism inom hela den inre marknaden,

[20] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847 av den 20 maj 2015 om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006 (EUT L 141, 5.6.2015, s. 1).

d) bidra till enhetlighet i tillsynen på området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism inom hela den inre marknaden,

e) bidra till harmonisering av praxis för hur finansunderrättelseenheter (FIU) ska upptäcka gränsöverskridande misstänkta penningflöden eller misstänkt verksamhet,

f) stödja och samordna informationsutbytet mellan finansunderrättelseenheter och mellan finansunderrättelseenheter och andra behöriga myndigheter.

Denna förordning ska inte påverka kommissionens befogenheter, särskilt befogenheten enligt artikel 258 i EUF-fördraget, att säkerställa att unionsrätten iakttas.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning gäller, utöver de definitioner som fastställts i artikel 2 i [Publikationsbyrån: infoga hänvisning till penningtvättsförordningen COM(2021) 420] och artikel 2 i [Publikationsbyrån: infoga hänvisning till sjätte penningtvättsdirektivet COM(2021) 423], följande definitioner:

(1) *utvald ansvarig enhet*: ett kreditinstitut, ett finansinstitut eller en grupp av kredit- eller finansinstitut på högsta konsolideringsnivå i unionen, som står under direkt tillsyn av myndigheten enligt artikel 13.

(2) *icke utvald ansvarig enhet*: ett kreditinstitut, ett finansinstitut eller en grupp av kredit- eller finansinstitut på högsta konsolideringsnivå i unionen, som inte är en utvald ansvarig enhet.

(3) *tillsynssystem för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism*: myndigheten och tillsynsmyndigheter i medlemsstaterna.

(4) *icke-finansiell tillsynsmyndighet*: ett tillsynsorgan med ansvar för ansvariga enheter som anges i artikel 3 i [penningtvättsförordningen] som inte är ett kredit- eller finansinstitut.

(5) *myndighet som inte bekämpar penningtvätt och finansiering av terrorism*:

a) en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.40 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 575/2013[21],

b) Europeiska centralbanken när den utför de uppgifter som tilldelats den genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013,

c) en resolutionsmyndighet som utsetts i enlighet med artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU,

d) en utsedd myndighet för insättningsgarantisystemet enligt definitionen i artikel 2.1.18 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU.

[21] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

Artikel 3

Rättslig ställning

1. Myndigheten ska vara ett unionsorgan med status som juridisk person.
2. Myndigheten ska i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella lagstiftningen. Den ska särskilt kunna förvärva eller avyttra lös och fast egendom och föra talan inför domstolar och andra myndigheter.
3. Myndigheten ska företrädas av sin ordförande.

Artikel 4

Säte

Myndigheten ska ha sitt säte i […].

KAPITEL II

MYNDIGHETENS UPPGIFTER OCH BEFOGENHETER

AVSNITT 1

UPPGIFTER OCH BEFOGENHETER

Artikel 5

Uppgifter

1. Myndigheten ska utföra följande uppgifter när det gäller risker för penningtvätt och finansiering av terrorism på den inre marknaden:
   a) Övervaka utvecklingen på hela den inre marknaden och bedöma hot, sårbarheter och risker i samband med penningtvätt och finansiering av terrorism.
   b) Övervaka utvecklingen i tredjeländer och bedöma hot, sårbarheter och risker i samband med deras system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
   c) Samla in information från sin egen, tillsynsorganens och tillsynsmyndigheternas verksamhet om sårbarheter som identifierats i hur ansvariga enheter tillämpar reglerna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, deras riskexponering samt sanktioner och korrigerande åtgärder som tillämpats.
   d) Upprätta och upprätthålla en central databas för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism med information från tillsynsorgan och tillsynsmyndigheter.

e) Analysera informationen i den centrala databasen och dela med sig av dessa analyser till tillsynsorgan och tillsynsmyndigheter på grundval av behovsenlig behörighet och konfidentialitet.

f) Övervaka och stödja genomförandet av frysning av tillgångar inom ramen för unionens restriktiva åtgärder på hela den inre marknaden.

g) Stödja, underlätta och stärka samarbetet och informationsutbytet mellan ansvariga enheter och offentliga myndigheter i syfte att skapa en gemensam förståelse för risker och hot när det gäller penningtvätt och finansiering av terrorism på den inre marknaden.

h) Utföra andra specifika uppgifter som anges i denna förordning och andra rättsakter.

2. Myndigheten ska utföra följande uppgifter med avseende på utvalda ansvariga enheter:

a) Se till att utvalda ansvariga enheter på gruppnivå uppfyller kraven som gäller för dem enligt de rättsakter som avses i artikel 1.2 och andra rättsligt bindande unionsakter som ställer krav på finansinstitut i fråga om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

b) Utföra översyn och göra bedömningar av utvalda ansvariga enheter, både enskilt och på gruppnivå, för att fastställa huruvida de förfaranden, strategier, processer och mekanismer som införts av dessa enheter är lämpliga för att minska deras risker i samband med penningtvätt och finansiering av terrorism, och på grundval av denna tillsyn införa särskilda krav, tillsynsåtgärder och utdela administrativa sanktionsavgifter enligt artiklarna 20, 21 och 22.

c) Delta i tillsynen på gruppnivå, särskilt i tillsynskollegier, inbegripet där en utvald ansvarig enhet ingår i en grupp som har huvudkontor, dotterföretag eller filialer utanför unionen.

d) Utarbeta och upprätthålla ett system för bedömning av risker och sårbarheter hos de utvalda ansvariga enheterna för att informera om myndighetens och tillsynsmyndigheternas tillsynsverksamhet, däribland genom insamling av data från dessa enheter.

3. Myndigheten ska utföra följande uppgifter med avseende på finansiella tillsynsorgan:

a) Upprätthålla en förteckning över alla finansiella tillsynsmyndigheter i unionen.

b) Genomföra periodisk översyn för att säkerställa att alla finansiella tillsynsmyndigheter har de resurser och befogenheter som krävs för att kunna utföra sina uppgifter på området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

c) Bedöma finansiella tillsynsmyndigheters strategier, kapacitet och resurser på området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och göra resultaten av dessa bedömningar tillgängliga för alla finansiella tillsynsmyndigheter.

d) Göra det lättare för tillsynskollegierna att fungera när det gäller bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

e) Bidra till enhetlighet i tillsynspraxisen och främjandet av höga tillsynsstandarder på området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

f) Samordna personal och informationsutbyte bland finansiella tillsynsmyndigheter i unionen.

g) Bistå finansiella tillsynsmyndigheter på deras specifika begäran, däribland när en begäran avser att lösa meningsskiljaktigheter kring vilka åtgärder som ska vidtas i fråga om en ansvarig enhet.

4. Myndigheten ska utföra följande uppgifter med avseende på icke-finansiella tillsynsmyndigheter:

a) Upprätthålla en förteckning över alla icke-finansiella tillsynsmyndigheter i unionen.

b) Samordna inbördes granskning av standarder och rutiner för tillsyn på området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

c) Begära att icke-finansiella tillsynsmyndigheter utreder möjliga överträdelser av de krav som gäller för ansvariga enheter och överväga att tillämpa påföljder eller korrigerande åtgärder för sådana överträdelser.

d) Genomföra periodisk översyn för att säkerställa att alla icke-finansiella tillsynsmyndigheter har de resurser och befogenheter som krävs för att kunna utföra sina uppgifter på området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

e) Bidra till enhetlighet i tillsynspraxisen och främjandet av höga tillsynsstandarder på området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

f) Bistå icke-finansiella tillsynsmyndigheter på deras specifika begäran, däribland när begäran avser att lösa meningsskiljaktigheter angående vilka åtgärder som ska vidtas i fråga om en ansvarig enhet.

Om tillsynen av vissa sektorer har delegerats till självreglerande organ på nationell nivå ska myndigheten utföra de uppgifter som anges i första stycket i fråga om tillsynsmyndigheter som övervakar de självreglerande organens verksamhet.

5. Myndigheten ska utföra följande uppgifter med avseende på finansunderrättelseenheter och deras verksamhet i medlemsstaterna:

a) Stödja och samordna finansunderrättelseenheternas arbete samt bidra till förbättrat samarbete mellan sådana enheter.

b) Bidra till att identifiera och välja ut relevanta fall som ska bli föremål för finansunderrättelseenheternas gemensamma analyser.

c) Utarbeta lämpliga metoder och förfaranden för genomförande av sådana gemensamma analyser av gränsöverskridande fall.

d) Utforma, samordna, organisera och underlätta finansunderrättelseenheternas genomförande av gemensamma analyser.

e) Utveckla tjänster och verktyg inom it och artificiell intelligens för säkert informationsutbyte, däribland genom att stå som värd för FIU.net, och göra dessa tillgängliga för finansunderrättelseenheterna.

f) Utveckla, dela och främja sakkunskap om metoder för upptäckt, analys och spridning när det gäller misstänkta transaktioner.

g) Tillhandahålla specialinriktad utbildning och bistånd till finansunderrättelseenheter, däribland i form av finansiellt stöd, inom ramen för enheternas mål och i enlighet med deras personal- och budgetresurser.

h) Stödja finansunderrättelseenheternas interaktioner med ansvariga enheter genom att förse dessa med specialinriktad utbildning som bland annat går ut på att öka medvetenheten och förbättra förfarandena när det gäller upptäckt av misstänkt verksamhet och finansiella transaktioner samt att rapportera fallen till finansunderrättelseenheterna.

i) Förbereda och samordna bedömningar av hot och strategiska analyser av hot, risker och metoder gällande penningtvätt och finansiering av terrorism som finansunderrättelseenheterna har identifierat.

6. För att utföra de uppgifter som myndigheten tilldelas genom denna förordning, ska den tillämpa all relevant unionsrätt och, när denna unionsrätt utgörs av direktiv, den nationella lagstiftning som införlivar dessa direktiv. Om den relevanta unionsrätten utgörs av förordningar som för närvarande uttryckligen ger medlemsstaterna rätt att utnyttja olika alternativ, ska myndigheten även tillämpa den nationella lagstiftning genom vilken dessa alternativ utnyttjas.

Artikel 6

Myndighetens befogenheter

1. I fråga om utvalda ansvariga enheter ska myndigheten ha de tillsyns- och utredningsbefogenheter som anges i artiklarna 16–20 och befogenhet att utdela administrativa sanktionsavgifter och viten i enlighet med artiklarna 21 och 22.

För att utöva dessa befogenheter får myndigheten utfärda bindande beslut som riktar sig till enskilda utvalda enheter. Myndigheten ska ha befogenhet att utdela administrativa sanktionsavgifter för underlåtelse att följa beslut som fattats med stöd av befogenheterna i artikel 20 i enlighet med artikel 21.

2. Med avseende på tillsynsorgan och tillsynsmyndigheter ska myndigheten ha befogenhet att göra följande:

a) Begära in information eller handlingar, däribland muntliga och skriftliga förklaringar, som myndigheten behöver för att fullgöra sina uppgifter, däribland statistik och information om nationella myndigheters interna processer eller förfaranden.

b) Utfärda riktlinjer och rekommendationer.

c) Utfärda begäranden om att agera och anvisningar om åtgärder som ska vidtas mot icke utvalda ansvariga enheter enligt kapitel II avsnitt 4.

3. Med avseende på finansunderrättelseenheter i medlemsstaterna ska myndigheten ha befogenhet att göra följande:

a) Begära data och analyser från finansunderrättelseenheter som är relevanta för bedömningen av hot, sårbarheter och risker när det gäller penningtvätt och finansiering av terrorism på den inre marknaden.

b) Samla in information och statistik som har samband med finansunderrättelseenheternas uppgifter och verksamhet.

c) Erhålla och bearbeta den information och de data som krävs för samordningen av de gemensamma analyser som anges i artikel 33.

d) Utfärda riktlinjer och rekommendationer.

4. För att utföra de uppgifter som anges i artikel 5.1 ska myndigheten ha befogenhet att göra följande:

a) Utarbeta utkast till tekniska tillsynsstandarder i de specifika fall som avses i artikel 38.

b) Utarbeta utkast till tekniska genomförandestandarder i de specifika fall som avses i artikel 42.

c) Utfärda riktlinjer och rekommendationer enligt artikel 43.

d) Avge yttranden till Europaparlamentet, rådet eller kommissionen enligt artikel 44.

AVSNITT 2

TILLSYNSSYSTEM FÖR BEKÄMPNING AV PENNINGTVÄTT OCH FINANSIERING AV TERRORISM

Artikel 7

Samarbete inom tillsynssystemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism

1. Myndigheten ska ansvara för att tillsynssystemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism fungerar på ett ändamålsenligt och enhetligt sätt.

2. Myndigheten och tillsynsmyndigheter ska ha en skyldighet att samarbeta lojalt och vara ålagda att utbyta information.

Artikel 8

Metod för tillsyn av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism

1. Myndigheten ska utarbeta och upprätthålla en harmoniserad riskbaserad metod för tillsyn av bekämpning av penningtvätt som omfattar ansvariga enheter i unionen. Metoden ska inbegripa riktlinjer, rekommendationer och andra lämpliga åtgärder och instrument, däribland särskilt utkast till tekniska tillsyns- och genomförandestandarder, på grundval av de befogenheter som anges i de akter som avses i artikel 1.2.

2. När myndigheten utarbetar tillsynsmetoden ska den göra skillnad mellan ansvariga enheter utifrån de sektorer inom vilka de bedriver verksamhet. Tillsynsmetoden ska åtminstone omfatta följande:

a) Referensvärden och metod för klassificering av ansvariga enheter i riskkategorier på grundval av deras inneboende riskprofil och separat för varje kategori av ansvarig enhet.

b) Metoder för översyn av ansvariga enheters egna bedömningar av risker för penningtvätt.

c) Metoder för översyn av ansvariga enheters interna riktlinjer och förfaranden, däribland åtgärder för kundkännedom.

d) Metoder för tillsynsutvärdering av riskfaktorer som är förenade eller har samband med de ansvariga enheternas kunder, affärsförhållanden, transaktioner och distributionskanaler samt geografiska riskfaktorer.

3. Metoden ska återspegla höga tillsynsstandarder på unionsnivå och bygga på relevanta internationella standarder och vägledningar. Med jämna mellanrum ska myndigheten se över och uppdatera sin tillsynsmetod med hänsyn till riskutvecklingen på den inre marknaden.

Artikel 9

Tematiska genomgångar

1. Senast den 31 oktober varje år ska tillsynsmyndigheterna inkomma till myndigheten med sina årliga arbetsprogram för det kommande året. Om dessa arbetsprogram inbegriper översyn som utförs tematiskt i syfte att bedöma risker för penningtvätt och finansiering av terrorism eller en särskild aspekt av sådana risker som flera ansvariga enheter är utsatta för samtidigt, ska tillsynsmyndigheterna lämna följande information:

a) Omfattningen av varje planerad tematisk genomgång vad avser de inbegripna ansvariga enheternas kategori och antal samt föremålet eller föremålen för genomgången.

b) Tidsramen för varje planerad tematisk genomgång.

c) Typer och slag av tillsyn som planeras, samt tidsintervaller för denna, i samband med varje tematisk genomgång, inbegripet inspektioner på plats eller andra former av direkt interaktion med ansvariga enheter, i förekommande fall.

2. I slutet av varje år ska myndighetens ordförande lägga fram en samlad planering inför styrelsen i sammansättning för tillsyn som avses i artikel 46.2. Planeringen ska innehålla de tematiska genomgångar som tillsynsmyndigheterna avser att utföra under det kommande året.

3. Om omfattningen av de tematiska genomgångarna och deras relevans för hela unionen motiverar samordning på unionsnivå ska de utföras av de berörda tillsynsmyndigheterna gemensamt och samordnas av myndigheten. Styrelsen i sammansättning för tillsyn ska upprätta en förteckning över gemensamma tematiska genomgångar. I fråga om varje gemensam genomgång ska styrelsen i sammansättning för tillsyn utarbeta en rapport om dess genomförande, föremål och resultat. Myndigheten ska offentliggöra rapporten på sin webbplats.

4. Myndigheten ska samordna tillsynsmyndigheternas verksamhet och underlätta planeringen och utförandet av de utvalda tematiska genomgångar som avses i punkt 3. Ansvaret för de direkta interaktionerna med icke utvalda ansvariga enheter inom ramen för tematiska genomgångar ska uteslutande ligga hos den tillsynsmyndighet som utövar tillsyn av de icke utvalda enheterna och ska inte ses som en överföring av uppgifter och befogenheter i fråga om enheterna inom systemet för tillsyn av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

5. Om planerade tematiska genomgångar på nationell nivå inte samordnas på unionsnivå ska myndigheten och tillsynsmyndigheterna gemensamt undersöka behovet av och möjligheten till harmonisering och synkronisering av tidsramen för de tematiska genomgångarna, och de ska underlätta informationsutbyte och ömsesidigt bistånd mellan de tillsynsmyndigheter som utför dessa tematiska genomgångar. Myndigheten ska även underlätta verksamheter som berörda tillsynsmyndigheter kan vilja utföra gemensamt eller på liknande sätt i sina respektive tematiska genomgångar.

6. Myndigheten ska se till att alla tillsynsmyndigheter får ta del av resultat och slutsatser av tematiska genomgångar som utförts på nationell nivå av flera tillsynsmyndigheter, med undantag för konfidentiell information om enskilda ansvariga enheter. Den information som delas ska utgöras av gemensamma slutsatser från informationsutbyten eller gemensamma eller samordnade verksamheter som flera tillsynsmyndigheter deltagit i.

Artikel 10

Ömsesidigt bistånd inom systemet för tillsyn av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism

1. Myndigheten kan vid behov utveckla följande:

   a) Nya praktiska instrument och verktyg som skapar enhetlighet för att främja gemensamma metoder och bästa praxis i tillsynen.

   b) Praktiska medel och metoder för ömsesidigt bistånd till följd av

      i) en specifik begäran från tillsynsmyndigheter,

      ii) ett hänskjutande av meningsskiljaktigheter mellan tillsynsmyndigheter om vilka åtgärder som ska vidtas gemensamt av flera av dessa i fråga om en ansvarig enhet.

2. Myndigheten ska underlätta och uppmuntra åtminstone följande verksamheter:

   a) Fortbildningsprogram inom och mellan flera sektorer, däribland på området för teknisk innovation.

   b) Personalutbyte och användning av system för utsändning av personal, partnersamverkan och korttidsbesök.

   c) Utbyte av tillsynsrutiner mellan tillsynsmyndigheter när en myndighet har utvecklat sakkunskap kring sådana rutiner på ett särskilt område för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

3. Varje tillsynsmyndighet kan lämna en begäran till myndigheten om ömsesidigt bistånd som berör dess tillsynsuppgifter, vari det framgår vilken typ av bistånd det är som kan tillhandahållas av myndighetens personal, personal vid en eller flera tillsynsmyndigheter eller en kombination av dessa. Om begäran avser verksamheter som berör tillsyn av särskilda ansvariga enheter, ska den tillsynsmyndighet som lämnar begäran säkerställa att information och data som behövs för att kunna tillhandahålla biståndet finns att tillgå. Myndigheten ska inneha och regelbundet uppdatera informationen inom särskilda områden för sakkunskap och om tillsynsmyndigheternas förmåga att tillhandahålla ömsesidigt bistånd.

4. Om myndigheten får en begäran om att bistå vid genomförandet av särskilda tillsynsuppgifter på nationell nivå som riktar sig till icke utvalda ansvariga enheter, ska den i sin begäran redogöra för de uppgifter som biståndet ska omfatta. Biståndet ska inte ses som att den begärande tillsynsmyndigheten överför tillsynsuppgifter, befogenheter eller ansvarsskyldighet i tillsynen av icke utvalda ansvariga enheter till myndigheten.

5. Myndigheten ska göra sitt yttersta för att tillhandahålla det begärda biståndet, däribland genom att mobilisera egen personal och att se till att mobilisering av resurser sker på frivillig basis hos tillsynsmyndigheterna.

6. I slutet av varje år ska myndighetens ordförande informera styrelsen i sammansättning för tillsyn om vilka resurser myndigheten kommer att tilldela för sådant bistånd.

7. Ansvaret för interaktionerna mellan myndighetens personal och den ansvariga enheten ska uteslutande ligga hos den tillsynsmyndighet som utövar tillsyn av enheten i fråga, och dessa interaktioner ska inte ses som en överföring av uppgifter och befogenheter i fråga om enskilda ansvariga enheter inom systemet för tillsyn av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

Artikel 11

Central databas för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism

1. Myndigheten ska upprätta och upprätthålla en central databas med information som samlats in enligt punkt 2. Myndigheten ska analysera den mottagna informationen och säkerställa att den görs tillgänglig för tillsynsmyndigheter på grundval av behovsenlig behörighet och konfidentialitet. Myndigheten kan på eget initiativ dela med sig av resultaten av sina analyser till tillsynsmyndigheter för att på så sätt underlätta deras verksamhet.

2. Tillsynsmyndigheterna ska åtminstone överföra följande information, inbegripet data som berör enskilda ansvariga enheter, till myndigheten:

   a) En förteckning över alla de tillsynsmyndigheter och självreglerande organ som anförtrotts att utöva tillsyn av ansvariga enheter samt information om deras uppdrag, uppgifter och befogenheter.

   b) Statistik över typ och antal i fråga om ansvariga enheter som omfattas av tillsynen i varje medlemsstat samt grundläggande information om riskprofil.

   c) Bindande åtgärder och påföljder som tillämpats vid tillsynen av enskilda ansvariga enheter.

   d) Råd som tillhandahållits andra nationella myndigheter i samband med förfaranden för beviljande och återkallande av tillstånd samt lämplighetsbedömningar av enskilda ansvariga enheters styrelse.

   e) Rapporter om tillsynsverksamheternas resultat.

   f) Resultat från inspektioner av akter avseende personer i politiskt utsatt ställning samt deras familjer och affärspartner.

   g) Statistik över det senaste kalenderårets tillsynsverksamhet, däribland antalet inspektioner på plats och på andra ställen.

h) Statistik över personal och andra resurser från offentliga myndigheter.

3. Myndigheten får begära att tillsynsmyndigheterna lämnar ytterligare information utöver den som avses i punkt 2. Tillsynsmyndigheterna ska uppdatera tillhandahållen information.

4. En tillsynsmyndighet eller en myndighet som inte verkar på området för bekämpning av penningtvätt får lämna en motiverad begäran till myndigheten om information som samlats in enligt punkt 2 och som är relevant för den begärande myndighetens tillsynsverksamhet. Myndigheten ska bedöma en sådan begäran och inom rimlig tid och på grundval av principen om behovsenlig behörighet och konfidentialitet lämna denna information till tillsynsmyndigheten eller myndigheten som inte verkar på området för bekämpning av penningtvätt. Myndigheten ska underrätta den myndighet som ursprungligen har lämnat den begärda informationen om den begärande myndighetens identitet, den berörda ansvariga enhetens identitet, motivet till begäran om information och huruvida begäran har beviljats.

AVSNITT 3

DIREKT TILLSYN AV UTVALDA ANSVARIGA ENHETER

Artikel 12

Bedömning av ansvariga enheter vid urval för direkt tillsyn

1. När det gäller de uppgifter som anges i artikel 5.2 ska myndigheten göra regelbundna bedömningar av följande ansvariga enheter enligt de kriterier och förfaranden som anges i punkterna 2–6 i denna artikel och i artikel 13:

   a) Kreditinstitut som är etablerade i minst sju medlemsstater, inbegripet etableringsmedlemsstaten och medlemsstaterna där de verkar via dotterföretag eller filialer.

   b) Andra finansinstitut som bedriver verksamhet i minst tio medlemsstater, inbegripet etableringsmedlemsstaten samt andra medlemsstater där de bedriver verksamhet via dotterföretag eller filialer eller genom direkt tillhandahållande av tjänster eller via ett nätverk av ombud.

2. Den inneboende riskprofilen för de ansvariga enheter som avses i punkt 1 a och b ska klassificeras som låg, genomsnittlig, betydande eller hög i varje jurisdiktion där de bedriver verksamhet, baserat på de referensvärden och metoder som anges i de tekniska tillsynsstandarder som avses i punkt 5.

3. Metoderna för klassificering av den inneboende riskprofilen ska fastställas separat för åtminstone följande kategorier av ansvariga enheter:

   a) Kreditinstitut.

   b) Växlingskontor.

   c) Företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper och alternativa investeringsfonder.

   d) Kreditgivare andra än kreditinstitut.

   e) Institut för elektroniska pengar.

f) Värdepappersföretag.

g) Tillhandahållare av betaltjänster.

h) Livförsäkringsföretag.

i) Livförsäkringsförmedlare.

j) Övriga finansinstitut.

4. För varje kategori av ansvariga enheter som avses i punkt 4 ska referensvärdena i metoden för bedömning baseras på kategorier av riskfaktorer som omfattar kunder, produkter, tjänster, transaktioner, distributionskanaler och geografiska områden. Referensvärden ska fastställas för åtminstone följande indikatorer av inneboende risk i varje medlemsstat där enheterna bedriver verksamhet:

a) Risk i samband med kunder: andelen kunder som inte är hemmahörande i medlemsstaten samt förekomsten av och andelen kunder som identifierats som personer i politiskt utsatt ställning (PEP).

b) Erbjudna produkter och tjänster:

i) omfattning och handelsvolymer i fråga om produkter och tjänster som identifierats som de som löper större risk att användas för penningtvätt och finansiering av terrorism på den inre marknaden i den överstatliga riskbedömningen eller på nationell nivå i den nationella riskbedömningen,

ii) mängden insättnings- och betalkontotjänster som tillhandahålls inom ramen för friheten att tillhandahålla tjänster,

iii) omfattningen, i fråga om leverantörer av tjänster för penningöverföring, av inkommande och utgående belopp sammantaget per år för varje överföringstjänst i en jurisdiktion.

c) Geografiska områden:

i) mängden motsvarande banktjänster som enheter inom finanssektorn i unionen tillhandahåller i tredjeländer årligen,

ii) antalet och andelen motsvarande bankkunder från tredjeländer med strukturella svagheter i sina system för bekämpning av penningtvätt som identifierats av globala standardiseringsorgan,

iii) omfattningen av den verksamhet för virtuella tillgångstjänster som bedrivs av leverantörer som är registrerade eller godkända i tredjeländer och som verkar som finansinstitut i unionen.

5. Myndigheten ska utarbeta utkast till tekniska tillsynsstandarder med redogörelse för metoderna med de referensvärden som avses i punkt 4 för klassificering av låg, genomsnittlig, betydande eller hög inneboende riskprofil hos gränsöverskridande kredit- och finansinstitut i varje medlemsstat där dessa bedriver verksamhet.

Myndigheten ska överlämna utkasten till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen senast [den 1 januari 2025].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska tillsynsstandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 38 i denna förordning.

6. Myndigheten ska se över referensvärdena och metoderna minst vart tredje år. Om ändringar krävs ska myndigheten överlämna ändrade utkast till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen.

Artikel 13

Förfarande för listning av utvalda ansvariga enheter

1. Följande ska betraktas som en utvald ansvarig enhet:

   a) Varje kreditinstitut som bedömts enligt artikel 12 som har en hög inneboende riskprofil i minst fyra medlemsstater och som har varit föremål för tillsyn eller annan offentlig utredning för väsentliga överträdelser av de akter som avses i artikel 1.2 i minst en av dessa medlemsstater under de senaste tre åren.

   b) Varje finansinstitut som bedömts enligt artikel 12 som har en hög inneboende riskprofil i minst en medlemsstat där det är etablerat eller bedriver verksamhet genom ett dotterföretag eller en filial samt i minst fem andra medlemsstater där det bedriver verksamhet genom direkt tillhandahållande av tjänster eller via ett nätverk av ombud.

2. Myndigheten ska inleda det första urvalsförfarandet den 1 juli 2025 och avsluta det inom en månad. Urvalet ska göras vart tredje år efter datumet för inledande av det första och avslutas inom en månad i varje urvalsperiod. Myndigheten ska offentliggöra listan över utvalda ansvariga enheter utan onödigt dröjsmål efter att urvalsförfarandet avslutats. Myndigheten ska inleda den direkta tillsynen av de utvalda ansvariga enheterna fem månader efter att listan offentliggjorts.

3. En utvald ansvarig enhet ska fortsätta att stå under direkt tillsyn av myndigheten till dess att denna inleder direkt tillsyn av utvalda ansvariga enheter baserat på en lista som upprättats för nästkommande urvalsomgång och på vilken enheten i fråga inte längre förekommer.

Artikel 14

Samarbete inom systemet för tillsyn av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i fråga om direkt tillsyn

1. Utan att det påverkar kommissionens befogenheter enligt artikel 20.2 g att direkt erhålla eller ha tillgång till löpande information från utvalda ansvariga enheter, ska finansiella tillsynsmyndigheter förse myndigheten med all information som behövs för genomförandet av de uppgifter som myndigheten tilldelats.

2. I tillämpliga fall ska finansiella tillsynsmyndigheter bistå myndigheten vid utarbetandet och införandet av akter som har samband med de uppgifter som avses i artikel 5.2 b i fråga om alla ansvariga enheter, däribland bistånd vid granskningar. De ska följa de instruktioner som myndigheterna ger vid utförandet av dessa uppgifter.

3. Myndigheten ska utarbeta tekniska genomförandestandarder som innehåller redogörelser för villkoren under vilka finansiella tillsynsmyndigheter ska bistå myndigheten enligt punkt 2.

4. Myndigheten ska överlämna sitt utkast till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 1 januari 2025.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med artikel 42.

Artikel 15

Gemensamma tillsynsgrupper

1. En gemensam tillsynsgrupp ska inrättas för tillsyn av varje utvald ansvarig enhet. Varje gemensam tillsynsgrupp ska bestå av personal från myndigheten och från de finansiella tillsynsmyndigheter som ansvarar för tillsynen av utvalda ansvariga enheter på nationell nivå. Medlemmarna i den gemensamma tillsynsgruppen ska utses i enlighet med punkt 4, och deras arbete ska samordnas av en utsedd tjänsteman från myndigheten.

2. Den gemensamma tillsynsgruppens samordnare ska ansvara för samordningen av gruppens arbete. Medlemmarna i den gemensamma tillsynsgruppen ska följa samordnarens anvisningar i fråga om deras uppgifter. Detta ska inte påverka deras uppgifter och ansvar inom deras respektive finansiella tillsynsmyndighet. Den gemensamma tillsynsgruppens samordnare ska delegeras från myndigheten till den finansiella tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där en utvald ansvarig enhet har sitt huvudkontor, enligt överenskommelse med den finansiella tillsynsmyndigheten i fråga. Löptiden för samordnarens uppdrag ska begränsas till den tidsperiod under vilken myndigheten bedriver tillsynen av den utvalda ansvariga enheten.

3. Den gemensamma tillsynsgruppens uppgifter ska inbegripa följande:

   a) Genomförande av översyn och bedömningar av de utvalda ansvariga enheterna.

   b) Genomförande och samordning av inspektioner på plats hos utvalda ansvariga enheter samt utarbetande av rapporter, däribland vid behov förslag till antagande av tillsynsåtgärder efter sådana rapporter.

   c) Beaktande av översyn, bedömningar och inspektioner på plats enligt leden a och b och deltagande i utarbetandet av utkast till beslut som ska tillämpas på respektive utvald ansvarig enhet och som ska läggas fram för styrelsen och direktionen.

   d) Upprätthållande av kontakter med finansiella tillsynsmyndigheter när så behövs för tillsynen i en medlemsstat där en utvald ansvarig enhet är etablerad.

4. Myndigheten ska ansvara för inrättandet och sammansättningen av gemensamma tillsynsgrupper. Respektive finansiella tillsynsmyndigheter ska utse en eller flera personer bland sin personal som ska ingå i en gemensam tillsynsgrupp. En tjänsteman vid en finansiell tillsynsmyndighet kan utses till medlem i mer än en gemensam tillsynsgrupp.

5. Myndigheten och finansiella tillsynsmyndigheter ska rådgöra med varandra och komma överens om användningen av personal i de gemensamma tillsynsgrupperna.

Artikel 16

Begäran om information

1. Myndigheten kan begära att utvalda ansvariga enheter, och de fysiska och juridiska personer som hör till dem, och tredje parter till vilka dessa enheter har lagt ut

operativa uppgifter eller verksamheter, och de fysiska och juridiska personer som är knutna till dem, lämnar all information som behövs för att utföra de uppgifter som myndigheten tilldelas genom denna förordning.

2. De personer som avses i punkt 1 eller deras ombud och, för juridiska personer eller föreningar som inte är juridiska personer, de personer som är bemyndigade att företräda dem enligt lag eller stadgar ska lämna den begärda informationen. I behörig ordning befullmäktigade advokater får lämna informationen på sina klienters vägnar. Klienterna ska förbli fullt ansvariga om den information som lämnas är ofullständig, oriktig eller vilseledande.

3. Om myndigheten erhåller information direkt från de fysiska eller juridiska personer som avses i punkt 1, ska den göra denna information tillgänglig för den berörda finansiella tillsynsmyndigheten.

Artikel 17

Allmänna utredningar

1. För att utföra de uppgifter som myndigheten tilldelas genom denna förordning, kan den bedriva alla former av nödvändiga utredningar av en utvald ansvarig enhet eller av en fysisk eller juridisk person som är anställd av eller tillhör en sådan enhet och som är etablerad eller finns i en medlemsstat.

   I detta syfte kan myndigheten göra följande:

   a) Begära inlämning av handlingar.

   b) Granska personernas räkenskaper och affärshandlingar och ta kopior av eller göra utdrag ur dessa.

   c) Erhålla tillgång till interna revisionsrapporter, godkännande av räkenskaperna och varje form av programvara, databas, it-verktyg och andra elektroniska hjälpmedel för registrering av information.

   d) Erhålla skriftliga eller muntliga förklaringar från de personer som avses i artikel 16 eller deras ombud eller personal.

   e) Höra alla andra personer som samtycker till att höras i syfte att samla in information som rör föremålet för utredningen.

2. De personer som avses i artikel 16 ska vara föremål för utredningar som myndigheten har beslutat om. Om en person hindrar genomförandet av en utredning ska den finansiella tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där de relevanta lokalerna är belägna ge nödvändigt stöd i enlighet med nationell rätt, inbegripet göra det lättare för myndigheten att få tillgång till de affärslokaler som tillhör de juridiska personer som avses i artikel 16, så att de rättigheter som anges i punkt 1 i denna artikel kan utövas.

Artikel 18

Inspektioner på plats

1. För att utföra de uppgifter som myndigheten tilldelas genom denna förordning, får den efter att ha underrättat den berörda finansiella myndigheten genomföra alla nödvändiga inspektioner på plats i affärslokalerna tillhörande de juridiska personer

som avses i artikel 16. När så krävs för att inspektionen ska kunna genomföras korrekt och effektivt, får myndigheten genomföra inspektionen på plats utan förhandsanmälan till dessa juridiska personer.

2. Myndighetens personal och andra personer som myndigheten bemyndigat att genomföra en inspektion på plats ska ha tillträde till alla företagslokaler och mark som tillhör de juridiska personer som är föremål för ett utredningsbeslut som antagits av myndigheten och ska ha alla de befogenheter som anges i artikel 20.

3. De juridiska personer som avses i artikel 16 ska vara föremål för inspektioner på plats baserat på ett beslut av myndigheten.

4. Under myndighetens överinseende och samordning ska personal och andra medföljande personer som är bemyndigade eller utsedda av den finansiella tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där inspektionen ska genomföras aktivt bistå myndighetens tjänstemän och andra personer som denna bemyndigat. För detta ändamål ska de inneha de befogenheter som anges i punkt 2. Personal vid de finansiella tillsynsmyndigheterna i den berörda medlemsstaten ska också ha rätt att delta i inspektionerna på plats.

5. Om personal och andra medföljande personer som myndigheten har bemyndigat eller utsett finner att en person motsätter sig inspektioner på plats som har beslutats enligt denna artikel, ska den finansiella tillsynsmyndigheten i den berörda medlemsstaten tillhandahålla nödvändigt bistånd i enlighet med nationell lagstiftning. I den omfattning det är nödvändigt för inspektionen ska sådant bistånd inbegripa försegling av företagslokaler, räkenskaper eller register. Om den finansiella tillsynsmyndigheten saknar denna befogenhet ska den använda sina befogenheter för att begära nödvändigt bistånd från andra nationella myndigheter.

Artikel 19

Tillstånd från en rättslig myndighet

1. Om en sådan inspektion på plats som avses i artikel 18 kräver tillstånd från en rättslig myndighet i enlighet med nationell lagstiftning, ska myndigheten ansöka om ett sådant.

2. Vid ansökan om tillstånd enligt punkt 1 ska den nationella rättsliga myndigheten kontrollera att myndighetens beslut är äkta och att de planerade tvångsåtgärderna varken är godtyckliga eller alltför långtgående i förhållande till föremålet för inspektionen. Vid kontrollen av huruvida tvångsåtgärderna är proportionerliga får den nationella rättsliga myndigheten be myndigheten om närmare förklaringar, framför allt om de grunder på vilka myndigheten misstänker att besluten som avses i artikel 1.2 första stycket har överträtts, hur allvarlig den misstänkta överträdelsen är och på vilket sätt den person som är föremål för tvångsåtgärderna är inblandad. Den nationella rättsliga myndigheten ska dock inte ompröva behovet av inspektionen eller begära att få tillgång till informationen i myndighetens ärendeakt. Prövning av lagligheten i myndighetens beslut är förbehållen Europeiska unionens domstol.

Artikel 20

Tillsynsbefogenheter

1. För att utföra de uppgifter som avses i artikel 5.2 ska myndigheten ha befogenhet enligt punkt 2 i denna artikel att kräva att en utvald ansvarig enhet vidtar nödvändiga åtgärder i följande fall:

   a) Om den utvalda ansvariga enheten inte uppfyller kraven i de unionsakter och den nationella lagstiftning som avses i artikel 1.2.

   b) Om myndigheten har belägg för att den utvalda ansvariga enheten inom de kommande tolv månaderna sannolikt kommer att bryta mot de unionsakter och den nationella lagstiftning som avses i artikel 1.2.

   c) Om myndigheten fastställer att de förfaranden, strategier, processer och mekanismer som införts av den utvalda ansvariga enheten inte säkerställer att förvaltningen är sund och riskerna täckta.

2. Vid tillämpningen av artikel 6.1 ska myndigheten särskilt ha befogenhet att göra följande:

   a) Kräva förstärkning av förfaranden, processer, mekanismer och strategier.

   b) Kräva en plan för att på nytt uppnå överensstämmelse med tillsynskraven enligt unionsakter och nationell lagstiftning som avses artikel 1.2 samt fastställa en tidsfrist för dess genomförande, inbegripet förbättringar av planens omfattning och tidsfrist.

   c) Kräva att särskilda riktlinjer tillämpas för behandling av kunder, transaktioner eller distributionskanaler.

   d) Begränsa affärsverksamheten, operationerna eller nätverken hos de institut som utgör den utvalda ansvariga enheten eller kräva avyttring av verksamheter som innebär överdrivna risker för penningtvätt och finansiering av terrorism.

   e) Begära att utvalda ansvariga enheter inför åtgärder för att minska riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism i sina produkter och system.

   f) Begära ändringar i styrningsstrukturen.

   g) Begära att data eller information som behövs för genomförande av de uppgifter som anges i artikel 5.2 tillhandahålls, begära att handlingar inlämnas eller införa krav på ytterligare eller mer frekvent rapportering.

   h) Införa särskilda krav i fråga om enskilda kunder, transaktioner eller verksamheter som innebär stora risker.

   i) Föreslå för en myndighet som har beviljat en utvald ansvarig enhet tillstånd att detta tillstånd dras in.

3. Myndigheten ska också ha alla de befogenheter och skyldigheter som tillsynsmyndigheter har enligt tillämplig unionsrätt, såvida inte något annat föreskrivs i denna förordning. I den mån det är nödvändigt för att utföra de uppgifter som myndigheten tilldelas genom denna förordning, får den genom instruktioner kräva att dessa tillsynsmyndigheter använder sina befogenheter på och i enlighet med de villkor som anges i nationell lagstiftning, om sådana befogenheter inte tilldelas myndigheten genom denna förordning, särskilt där sådana befogenheter härrör från artikel 41.1 a–f, 41.2 och 41.3 i [Publikationsbyrån: för in nästa nummer till

penningtvättsdirektivet, COM(2021) 423]. Dessa tillsynsmyndigheter ska hålla myndigheten fullständigt underrättad om utövandet av dessa befogenheter.

Artikel 21

Administrativa sanktionsavgifter

1. För att utföra de uppgifter som myndigheten tilldelas genom denna förordning, får den utdela administrativa sanktionsavgifter på de villkor som anges i punkterna 2–7 i denna artikel om en utvald ansvarig enhet avsiktligt eller genom oaktsamhet bryter mot ett krav i bilaga II enligt de direkt tillämpliga akterna i unionsrätten som avses i artikel 1.2 eller inte rättar sig efter ett bindande beslut som avses i artikel 6.1.

2. Om myndighetens direktion uppdagar att en utvald ansvarig enhet avsiktligt eller genom oaktsamhet väsentligt har brutit mot de direkt tillämpliga kraven i [Publikationsbyrån: för in nästa nummer till penningtvättsförordningen, COM(2021) 420] eller i [Publikationsbyrån: för in nästa nummer till förordningen om finansiering av terrorism, COM(2021) 422] ska den anta ett beslut om administrativa sanktionsavgifter i enlighet med punkt 3. Beroende på omständigheterna kring varje enskilt fall ska administrativa sanktionsavgifter utdelas utöver eller i stället för de krav som avses i artikel 20.2.

3. Basbeloppet för de administrativa sanktionsavgifter som avses i punkt 1 ska vara inom nedanstående gränser:

   a) Vid väsentliga överträdelser av ett eller flera krav i samband med kundkännedom, riktlinjer och förfaranden på gruppnivå och/eller rapporteringsskyldigheter som identifierats i två eller flera medlemsstater där en utvald ansvarig enhet bedriver verksamhet, ska sanktionsavgifterna uppgå till minst 1 000 000 EUR men inte överstiga 2 000 000 EUR eller 1 % av årsomsättningen, beroende på vilket belopp som är högst.

   b) Vid väsentliga överträdelser av ett eller flera krav i samband med kundkännedom, interna riktlinjer, kontroller och förfaranden och/eller rapporteringsskyldigheter som identifierats i en medlemsstat där en utvald ansvarig enhet bedriver verksamhet, ska sanktionsavgifterna uppgå till minst 500 000 EUR men inte överstiga 1 000 000 EUR eller 0,5 % av årsomsättningen, beroende på vilket belopp som är högst.

   c) Vid väsentliga överträdelser av alla andra krav som identifierats i två eller flera medlemsstater där en utvald ansvarig enhet bedriver verksamhet, ska sanktionsavgifterna uppgå till minst 1 000 000 EUR men inte överstiga 2 000 000 EUR.

   d) Vid väsentliga överträdelser av alla andra krav som identifierats i en medlemsstat ska sanktionsavgifterna uppgå till minst 500 000 EUR men inte överstiga 1 000 000 EUR.

   e) Vid väsentliga överträdelser av myndighetens beslut som avses i artikel 6.1 ska sanktionsavgifterna uppgå till minst 100 000 EUR men inte överstiga 1 000 000 EUR.

4. Basbeloppen som bestäms inom de gränser som fastställs i punkt 3 ska vid behov justeras med hänsyn till försvårande eller förmildrande omständigheter i enlighet med de relevanta koefficienter som anges i bilaga I. De relevanta försvårande

koefficienterna ska tillämpas var för sig på basbeloppet. Om mer än en försvårande koefficient är tillämplig ska skillnaden mellan basbeloppet och det belopp som följer av tillämpningen av varje enskild försvårande koefficient adderas till basbeloppet. Om det går att fastställa att vinsten härrör från den ansvariga fysiska eller juridiska personens överträdelse eller att förlusterna gentemot tredje parter orsakats av överträdelsen, ska dessa belopp adderas till det totala sanktionsbeloppet efter att koefficienterna har tillämpats.

5. De relevanta förmildrande koefficienterna ska tillämpas var för sig på basbeloppet. Om mer än en förmildrande koefficient är tillämplig ska skillnaden mellan basbeloppet och det belopp som följer av tillämpningen av varje enskild förmildrande koefficient subtraheras från basbeloppet.

6. Det högsta sanktionsbeloppet för väsentliga överträdelser som avses i punkt 2 a och b ska inte överstiga 10 % av den ansvariga enhetens samlade årsomsättning för det föregående räkenskapsåret efter tillämpning av de koefficienter som avses i punkterna 4 och 5.

7. Det högsta sanktionsbeloppet för väsentliga överträdelser som avses i punkt 2 c och d ska inte överstiga 10 000 000 EUR eller motsvarande belopp i lokal valuta i de medlemsstater vars valuta inte är euro, efter tillämpning av de koefficienter som avses i punkterna 4 och 5.

8. Om den utvalda ansvariga enheten är ett moderföretag eller dotterföretag till ett moderföretag som är skyldigt att upprätta en koncernredovisning i enlighet med artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU[22], ska den relevanta totala årsomsättningen vara den totala årsomsättningen eller motsvarande typ av inkomst i linje med tillämpliga redovisningsstandarder i enlighet med den senast tillgängliga koncernredovisning som godkänts av ledningsorganet för det yttersta moderföretaget.

9. För de fall som inte omfattas av punkt 1 i den här artikeln får myndigheten, om så krävs för att utföra de uppgifter som den tilldelas genom denna förordning, begära att finansiella tillsynsmyndigheter inleder ett förfarande i syfte att vidta åtgärder för att säkerställa att lämpliga administrativa sanktionsavgifter utdelas i enlighet med de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 och eventuell tillämplig nationell lagstiftning som tilldelar särskilda befogenheter som för närvarande inte krävs enligt unionsrätten. De sanktionsavgifter som utdelas av de finansiella tillsynsmyndigheterna ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

   Första stycket ska gälla för administrativa sanktionsavgifter som utdelas till utvalda ansvariga enheter för överträdelse av den nationella lagstiftning genom vilken [Publikationsbyrån: för in nästa nummer till penningtvättsdirektivet, COM(2021) 423] införlivas och för andra administrativa sanktionsavgifter som ska utdelas till medlemmar i styrelsen för utvalda ansvariga enheter som enligt nationell lagstiftning bär ansvaret för en ansvarig enhets överträdelser.

10. De administrativa sanktionsavgifter som utdelas ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

---

[22] Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

Artikel 22

Viten

1. Direktionen ska fatta beslut om att vite ska föreläggas för att framtvinga följande resultat:

   a) En utvald ansvarig enhet upphör med en överträdelse i enlighet med ett beslut som fattats enligt artikel 6.1.

   b) En person som avses i artikel 16.1 lämnar fullständig information som har begärts genom ett beslut enligt artikel 6.1.

   c) En person som avses i artikel 16.1 underkastar sig en utredning och särskilt tillhandahåller fullständiga handlingar, uppgifter, förfaranden och annat nödvändigt material samt kompletterar och korrigerar annan information som tillhandahållits i samband med en utredning som inletts enligt artikel 17.

2. Vitet ska vara effektivt och proportionerligt. Vitet ska föreläggas per dag fram till dess att den utvalda ansvariga enheten eller den berörda personen följer det beslut som avses i punkt 1.

3. Trots vad som anges i punkt 2 ska vitesbeloppet uppgå till 3 % av den genomsnittliga dagliga omsättningen under det föregående räkenskapsåret eller, när det gäller fysiska personer, 2 % av den genomsnittliga dagsinkomsten under det föregående kalenderåret. Beloppet ska beräknas från det datum som anges i beslutet om föreläggande av vitet.

4. Vite kan föreläggas för en period av upp till sex månader från och med att myndigheten delgivit sitt beslut.

Artikel 23

Hörande av personer som är föremål för förfaranden

1. Innan direktionen fattar beslut om att utdela administrativa sanktionsavgifter eller vite enligt artiklarna 21 och 22 ska den ge de personer som är föremål för förfarandena möjlighet att höras om myndighetens iakttagelser. Direktionen ska endast grunda sina beslut på iakttagelser som de personer som är föremål för förfarandena har fått möjlighet att yttra sig över.

2. Rätten till försvar för personer som är föremål för förfarandena ska iakttas fullt ut under förfarandena. De ska ha rätt att få tillgång till myndighetens ärendeakt, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Tillgången till ärendeakten ska inte omfatta konfidentiell information eller myndighetens interna förberedande handlingar.

Artikel 24

Offentliggörande, art, verkställighet och tilldelning av administrativa sanktionsavgifter och viten

1. Myndigheten ska offentliggöra alla administrativa sanktionsavgifter och viten som utdelats till en utvald ansvarig enhet enligt artiklarna 21 och 22, förutsatt att ett sådant offentliggörande inte åsamkar de berörda parterna oproportionerlig skada.

2. Administrativa sanktionsavgifter och viten som har utdelats enligt artiklarna 21 och 22 ska vara verkställbara.

Verkställigheten ska följa de civilprocessrättsliga regler som gäller i den medlemsstat inom vars territorium den sker. Avgörandet om att verkställighet ska ske ska bifogas beslutet utan andra formaliteter än kontroll av beslutets äkthet genom den nationella myndighet som varje medlemsstats regering ska utse för detta ändamål och meddela myndigheten och Europeiska unionens domstol.

När dessa formaliteter har slutförts på begäran av den berörda parten, får denne fullfölja verkställigheten i enlighet med den nationella lagstiftningen genom att hänskjuta ärendet direkt till det behöriga organet.

Verkställigheten får endast skjutas upp genom avgörande av Europeiska unionens domstol. Domstolarna i den berörda medlemsstaten ska dock vara behöriga beträffande klagomål om att verkställigheten inte genomförs på ett regelrätt sätt.

3. De belopp som åläggs i form av sanktionsavgifter och viten ska tillfalla Europeiska unionens allmänna budget.

Artikel 25

Arbetsordning för tillsynsåtgärder och utdelning av administrativa sanktionsavgifter

1. Om myndigheten vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning får allvarliga indikationer på möjliga sakförhållanden som kan utgöra en eller flera av de överträdelser som anges i bilaga II, ska den utse en oberoende utredningsgrupp inom den egna organisationen som ska utreda saken. Utredningsgruppen ska inte medverka eller ha medverkat i den direkta tillsynen av den utvalda ansvariga enhet som berörs, och dess uppdrag ska utföras oberoende av myndighetens direktion.

2. Utredningsgruppen ska utreda de påstådda överträdelserna och därvid ta hänsyn till eventuella synpunkter som lämnas av de personer som är föremål för utredning samt lämna in en fullständig akt med sina iakttagelser till myndighetens direktion.

För att utföra sina uppgifter kan utredningsgruppen utöva befogenheten att begära information i enlighet med artikel 16 och att genomföra utredningar och inspektioner på plats i enlighet med artiklarna 17 och 18.

När utredningsgruppen utför sina uppgifter ska den ha tillgång till alla handlingar och all information som samlats in av den gemensamma tillsynsgruppen i dess tillsynsverksamhet.

3. När utredningen är avslutad och innan ärendeakten med iakttagelserna lämnas in till myndighetens direktion, ska utredningsgruppen ge de personer som är föremål för utredning möjlighet att höras i de frågor som utreds. Utredningsgruppen ska grunda sina iakttagelser uteslutande på sakförhållanden som de personer som är föremål för utredning har fått möjlighet att yttra sig över.

Rätten till försvar för de berörda personerna ska iakttas fullt ut under utredningar enligt denna artikel.

4. När utredningsgruppen lämnar in ärendeakten med iakttagelser till myndighetens direktion ska den underrätta de personer som är föremål för utredning om detta faktum. De personer som är föremål för utredning ska ha rätt att få tillgång till ärendeakten, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras

affärshemligheter skyddas. Rätten att få tillgång till ärendeakten ska inte omfatta konfidentiell information som berör tredje parter.

5. På grundval av ärendeakten med utredningsgruppens iakttagelser och, om de berörda personerna begär det, efter att ha hört de personer som är föremål för utredning i enlighet med artikel X, ska direktionen avgöra om en eller flera av de överträdelser som anges i bilaga II har begåtts av de personer som varit föremål för utredning, och i sådana fall ska direktionen vidta en tillsynsåtgärd i enlighet med artikel 20 och utdela administrativa sanktionsavgifter i enlighet med artikel 21.

6. Utredningsgruppen ska inte delta i direktionens överläggningar eller på annat sätt ingripa i direktionens beslutsprocess.

7. Kommissionen ska anta ytterligare arbetsordningar för utövande av befogenheten att utdela administrativa sanktionsavgifter eller viten, inbegripet bestämmelser om rätten till försvar, tidsfrister och indrivning av administrativa sanktionsavgifter eller viten, och ska även anta detaljerade regler om preskriptionstiden när det gäller utdelande och verkställighet av påföljder.

   De regler som avses i första stycket ska antas genom delegerade akter i enlighet med artikel 85.

8. Myndigheten ska överlämna ärenden till de relevanta nationella myndigheterna för lagföring om den vid fullgörandet av sina uppgifter enligt denna förordning får allvarliga indikationer på att det kan föreligga sakförhållanden som utgör straffbara handlingar. Dessutom ska myndigheten inte utdela administrativa sanktionsavgifter eller viten i de fall där ett tidigare frikännande eller en tidigare fällande dom som bygger på identiska eller väsentligen samma sakförhållanden har vunnit laga kraft som ett resultat av straffrättsliga förfaranden enligt nationell lagstiftning.

Artikel 26

Prövning av Europeiska unionens domstol

Europeiska unionens domstol ska ha obegränsad behörighet att pröva beslut genom vilka myndigheten har utdelat administrativa sanktionsavgifter eller viten. Den får upphäva, sänka eller höja utdelade sanktionsavgifter eller viten.

Artikel 27

Språkordning vid direkt tillsyn

1. Myndigheten och de finansiella tillsynsmyndigheterna ska anta en ordning för kommunikation inom tillsynssystemet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, däribland gällande vilket eller vilka språk som ska användas.

2. Varje handling som lämnas in till myndigheten av en utvald ansvarig enhet eller varje annan juridisk eller fysisk person som i sig är föremål för myndighetens tillsynsförfaranden får vara upprättad på något av unionens officiella språk som valts av den berörda enheten eller personen.

3. Myndigheten, utvalda ansvariga enheter och varje annan juridisk eller fysisk person som i sig är föremål för myndighetens tillsynsförfaranden får avtala om att använda

sig av enbart ett av unionens officiella språk i sin skriftliga kommunikation, däribland när det gäller myndighetens tillsynsbeslut.

4. Om en sådan överenskommelse om användningen av endast ett språk upphävs, ska detta endast påverka de aspekter av myndighetens tillsynsförfarande som ännu inte har genomförts.

5. Om en deltagare i en muntlig förhandling begär att bli hörd på ett av unionens officiella språk annat än det som används i myndighetens tillsynsförfarande måste detta meddelas myndigheten i tillräckligt god tid så att den kan vidta nödvändiga åtgärder.

AVSNITT 4

INDIREKT TILLSYN AV ICKE UTVALDA ANSVARIGA ENHETER

Artikel 28

Bedömningar av situationen i fråga om enhetlighet i tillsynen

1. Myndigheten ska göra regelbundna bedömningar av vissa eller alla verksamheter som utförs av en, flera eller alla finansiella tillsynsmyndigheter, inbegripet av deras medel och resurser för säkerställande av att standarderna och rutinerna för tillsyn är höga. Bedömningarna ska inbegripa en översyn av tillämpningen av metoden för tillsyn av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som utarbetats enligt artikel 8 och omfatta alla finansiella tillsynsmyndigheter i en enda bedömningscykel. Längden på varje bedömningscykel ska fastställas av myndigheten och inte vara längre än sju år.

2. Bedömningarna ska utföras av myndighetens personal med frivilligt deltagande av den personal vid de finansiella tillsynsmyndigheterna som inte är föremål för översyn, efter att direktionen godkänt sådant deltagande. I bedömningarna ska vederbörlig hänsyn tas till alla relevanta utvärderingar, bedömningar och rapporter från internationella organisationer och mellanstatliga organ med kompetens på området för förhindrande av penningtvätt och finansiering av terrorism.

3. Myndigheten ska utarbeta en rapport med resultaten av varje bedömning. Rapporten ska tas fram av myndighetens personal på egen hand eller tillsammans med personalen vid de finansiella tillsynsmyndigheterna i det fall de senare tillfälligt har medverkat i översynen. Rapporten ska antas av direktionen med hänsyn till synpunkter från styrelsen i sammansättning för tillsyn. Rapporten ska omfatta redogörelser och anvisningar för särskilda uppföljningsåtgärder som ska vidtas av den eller de finansiella tillsynsmyndigheter som är föremål för bedömningen och vilka som ett resultat av denna bedömning anses lämpliga, proportionerliga och nödvändiga. Uppföljningsåtgärderna kan antas i form av riktlinjer och rekommendationer enligt artikel 43, inbegripet rekommendationer till flera eller alla finansiella tillsynsmyndigheter eller, i tillämpliga fall, till någon sådan specifik myndighet.

4. Finansiella tillsynsmyndigheter ska göra sitt yttersta för att följa de särskilda uppföljningsåtgärder som riktas till dem till följd av bedömningen.

Artikel 29

Samordning och underlättande av kollegiernas arbete på området för bekämpning av penningtvätt

1. Inom ramen för myndighetens befogenheter och utan att det påverkar befogenheterna hos berörda finansiella tillsynsmyndigheter enligt artikel 36 i [Publikationsbyrån: för in nästa nummer till penningtvättsdirektivet, COM(2021) 423], ska myndigheten säkerställa att tillsynskollegierna för bekämpning av penningtvätt inrättas och fungerar kontinuerligt vad gäller icke utvalda ansvariga enheter som bedriver verksamhet i flera medlemsstater i enlighet med artikel 36 i [Publikationsbyrån: för in nästa nummer till penningtvättsdirektivet, COM(2021) 423]. I detta syfte kan myndigheten göra följande:

   a) Inrätta kollegier, kalla till och organisera kollegiernas sammanträden om sådana kollegier inte har inrättats även om relevanta villkor för deras inrättande är uppfyllda enligt artikel 36 i [Publikationsbyrån: för in nästa nummer till penningtvättsdirektivet, COM(2021) 423].

   b) Bistå vid organiseringen av kollegiernas sammanträden om berörda finansiella tillsynsmyndigheter begär detta.

   c) Bistå vid organiseringen av gemensamma tillsynsplaner och gemensamma undersökningar.

   d) Samla in och sprida all relevant information i samarbete med de finansiella tillsynsmyndigheterna i syfte att underlätta kollegiernas arbete och göra sådan information tillgänglig för myndigheterna som ingår i dessa.

   e) Främja ändamålsenlig och effektiv tillsynsverksamhet, inbegripet värdering av de risker som ansvariga enheter är eller kan vara utsatta för.

   f) Övervaka de uppgifter som utförs av de finansiella tillsynsmyndigheterna, i enlighet med de uppgifter och befogenheter som anges i denna förordning.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska myndighetens personal ha full rätt att delta i tillsynskollegierna för bekämpning av penningtvätt och kunna delta i deras verksamhet, däribland vid inspektioner på plats, som genomförs gemensamt av minst två finansiella tillsynsmyndigheter.

Artikel 30

Begäran om att agera under särskilda omständigheter

1. Finansiella tillsynsmyndigheter ska meddela myndigheten om en situation uppstår där en icke utvald ansvarig enhets uppfyllande av tillämpliga krav och exponering för risker som rör penningtvätt och finansiering av terrorism försämras snabbt och avsevärt, särskilt om en sådan försämring på ett betydande sätt kan skada ryktet för den medlemsstat där enheten bedriver verksamhet, för flera medlemsstater eller för unionen som helhet.

2. Om myndigheten får indikationer om att en icke utvald ansvarig enhet begår avsevärda överträdelser kan den begära att dess finansiella tillsynsmyndighet

   a) utreder en icke utvald ansvarig enhets möjliga överträdelser av unionsrätten och, om unionsrätten i fråga utgörs av direktiv eller uttryckligen ger

medlemsstaterna rätt att utnyttja olika alternativ, överträdelser av nationell lagstiftning i den utsträckning denna införlivar direktiv eller utnyttjar de alternativ som medlemsstaterna beviljas genom unionsrätten, och

b) överväger att tillämpa påföljder för enheten i fråga i enlighet med direkt tillämplig unionsrätt eller nationell lagstiftning som införlivar direktiv om sådana överträdelser.

Vid behov får myndigheten också begära att en finansiell tillsynsmyndighet antar ett enskilt beslut riktat till den enheten och som ålägger den att vidta alla nödvändiga åtgärder för att fullgöra sina skyldigheter enligt direkt tillämplig unionsrätt eller enligt nationell lagstiftning i den utsträckning denna införlivar direktiv eller utnyttjar de alternativ som medlemsstaterna beviljas genom unionsrätten, däribland även att upphöra att tillämpa viss praxis.

3. Den berörda finansiella tillsynsmyndigheten ska rätta sig efter en begäran som riktas till den i enlighet med punkt 2 och så snart som möjligt och senast inom tio arbetsdagar från datumet för delgivningen av en sådan begäran underrätta myndigheten om de åtgärder som den har vidtagit eller avser att vidta i detta avseende.

4. Om den berörda finansiella tillsynsmyndigheten inte rättar sig efter begäran som avses i punkt 2 och inte underrättar myndigheten om de åtgärder som den har vidtagit eller avser att vidta inom tio dagar från datumet för delgivningen av begäran, kan myndigheten begära att kommissionen beviljar tillstånd för överföring av de berörda uppgifter och befogenheter som avses i artiklarna 5.2 och 6.1 i fråga om direkt tillsyn av den icke utvalda ansvariga enheten från den berörda finansiella tillsynsmyndigheten till myndigheten.

5. Myndighetens begäran ska innehålla följande:

a) Beskrivning av en identifierad icke utvald ansvarig enhets avsevärda överträdelser av de direkt tillämpliga kraven och motivering till att sådana överträdelser ligger inom ramarna för myndighetens behörighet enligt punkt 2.

b) Motivering till varför begäran som riktades till den finansiella tillsynsmyndighet som avses i punkt 2 inte ledde till att åtgärder vidtogs inom den tidsfrist som fastställs i punkt 3.

c) Tidsfrist på högst tre år för den begärda överföringen av berörda uppgifter och befogenheter.

d) Beskrivning av de åtgärder som myndigheten avser att vidta gentemot den icke utvalda ansvariga enheten när de uppgifter och befogenheter som krävs för att hantera de avsevärda överträdelser som avses i punkt 2 har överförts.

6. Från det datum då kommissionen mottar begäran från myndigheten har kommissionen en månad på sig att fatta beslut om huruvida de berörda uppgifterna och befogenheterna ska överföras. Myndigheten ska underrättas om beslutet och därefter omedelbart vidarebefordra det till den finansiella tillsynsmyndigheten och den icke utvalda ansvariga enheten.

7. På den tionde arbetsdagen efter delgivningen av beslutet att bevilja överföring av uppgifter och befogenheter i samband med den icke utvalda ansvariga enheten, ska den enhet som avses i punkt 2 bedömas vara en utvald ansvarig enhet i fråga om de uppgifter som avses i artikel 5.2 och de befogenheter som avses i artiklarna 6.1 och 16–22. Kommissionens beslut ska innehålla en tidsfrist för utövandet av dessa

uppgifter och befogenheter. När denna har löpt ut återförs uppgifterna och befogenheterna till den berörda finansiella tillsynsmyndigheten.

AVSNITT 5

TILLSYN AV ICKE-FINANSIELL SEKTOR

Artikel 31

Inbördes granskning

1. Myndigheten ska regelbundet genomföra inbördes granskning av icke-finansiella tillsynsmyndigheters hela verksamhet eller delar av denna för att uppnå mer enhetliga och ändamålsenliga tillsynsresultat. I detta syfte ska myndigheten utarbeta metoder för objektiv bedömning och jämförelse av de icke-finansiella tillsynsmyndigheter som granskas. Under planeringen och genomförandet av inbördes granskning ska hänsyn tas till tillgänglig information och redan gjorda utvärderingar som avser den berörda icke-finansiella tillsynsmyndigheten, inbegripet all relevant information som har lämnats till myndigheten i enlighet med artikel 11, bedömningar eller rapporter från internationella organisationer och mellanstatliga organ med behörighet på området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism samt all relevant information från berörda parter.

2. Vid tillämpningen av denna artikel ska myndigheten inrätta tillfälliga kommittéer för inbördes granskning, vilka ska bestå av personal från myndigheten och från icke-finansiella tillsynsmyndigheter. Ordförande för kommittéerna för inbördes granskning ska vara en tjänsteman vid myndigheten. Efter en förslagsinfordran ska myndighetens ordförande lämna förslag på ordförande och ledamöter i kommittén för inbördes granskning, vilket ska godkännas av direktionen.

3. Den inbördes granskningen ska särskilt, men inte uteslutande, omfatta bedömningar av följande:

   a) Ändamålsenligheten i befogenheter och finansiella, mänskliga och tekniska resurser samt nivå av oberoende, styrformer och yrkesstandarder hos den icke-finansiella tillsynsmyndigheten, i syfte att säkerställa en effektiv tillämpning av kapitel IV i [Publikationsbyrån: för in nästa nummer till penningtvättsdirektivet, COM(2021) 423].

   b) Ändamålsenligheten och graden av enhetlighet som uppnåtts i tillämpningen av unionsrätten och i tillsynspraxisen samt i vilken utsträckning denna praxis uppfyller målen i unionsrätten.

   c) Tillämpningen av bästa praxis som utarbetats av icke-finansiella tillsynsmyndigheter och som med fördel kan antas av andra sådana myndigheter.

   d) Ändamålsenligheten och graden av enhetlighet som uppnåtts i genomförandet av de bestämmelser som antagits för att införa unionsrätten, även med avseende på administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder gentemot ansvariga personer om dessa bestämmelser inte har följts.

4. Myndigheten ska ta fram en rapport med resultaten av den inbördes granskningen. Denna rapport ska utarbetas av kommittén för inbördes granskning och antas av

direktionen efter att denna mottagit synpunkter från styrelsen i sammansättning för tillsyn om i vilken mån tillämpningen av metoden är samstämmig med andra rapporter om inbördes granskning. Rapporten ska omfatta redogörelser och anvisningar för uppföljningsåtgärder som anses lämpliga, proportionerliga och nödvändiga att vidta som ett resultat av den inbördes granskningen. Uppföljningsåtgärderna får antas i form av riktlinjer och rekommendationer enligt artikel 3 och yttranden enligt artikel 44. De icke-finansiella tillsynsmyndigheterna ska göra sitt yttersta för att följa utfärdade riktlinjer och rekommendationer i enlighet med artikel 43.

5. Myndigheten ska offentliggöra resultatet av den inbördes granskningen på sin webbplats och avge ett yttrande till kommissionen om den, med beaktande av resultatet från den inbördes granskningen eller annan information som den inhämtar när den utför sina uppgifter, anser att ytterligare harmonisering av unionsreglerna för ansvariga enheter inom den icke-finansiella sektorn eller för icke-finansiella tillsynsmyndigheter skulle vara nödvändig ur unionens synvinkel.

6. Två år efter offentliggörandet av rapporten om den inbördes granskningen ska myndigheten ta fram en uppföljningsrapport. Denna rapport ska utarbetas av kommittén för inbördes granskning och antas av direktionen efter att denna mottagit synpunkter från styrelsen i sammansättning för tillsyn om i vilken mån den är samstämmig med andra rapporter om inbördes granskning. Uppföljningsrapporten ska omfatta en bedömning av hur väl avvägda och ändamålsenliga de åtgärder är som vidtagits av de icke-finansiella tillsynsmyndigheter som varit föremål för den inbördes granskningen efter uppföljningsåtgärderna i rapporten om den inbördes granskningen. Myndigheten ska offentliggöra uppföljningsrapportens resultat på sin webbplats.

7. Vid tillämpningen av denna artikel ska direktionen anta ett förslag om en arbetsplan för den inbördes granskningen vartannat år som ska återspegla erfarenheterna från tidigare förfaranden för inbördes granskning och diskussionerna i styrelsen i sammansättning för tillsyn. Arbetsplanen för den inbördes granskningen ska utgöra en separat del av det årliga och det fleråriga arbetsprogrammet och ingå i det samlade programdokumentet. I brådskande fall eller vid oförutsedda händelser får myndigheten besluta att genomföra ytterligare inbördes granskning.

8. När tillsyn utövas av självreglerande organ ska den inbördes granskningen omfatta en bedömning av hur väl avvägda och ändamålsenliga de åtgärder är enligt artikel 38 i [Publikationsbyrån: för in nästa nummer till penningtvättsdirektivet, COM(2021) 423] som vidtas av den offentliga myndigheten med ansvar för övervakning av dessa organ för att se till att deras arbete uppnår de standarder som krävs enligt unionsrätten.

9. Om självreglerande organ uttrycker ett intresse för att delta i en inbördes granskning kan företrädare för sådana organ vars uppdrag är att utöva tillsyn inbjudas att delta i en sådan granskning.

Artikel 32

Befogenheter över tillsynsmyndigheter inom den icke-finansiella sektorn

1. Om en tillsynsmyndighet inom den icke-finansiella sektorn inte har tillämpat unionsakterna eller den nationella lagstiftning som avses i artikel 1.2 eller har

tillämpat dem på ett sätt som framstår som en överträdelse av unionsrätten, särskilt genom att underlåta att se till att en enhet som står under dess tillsyn uppfyller kraven i akterna eller lagstiftningen, ska myndigheten agera i enlighet med de befogenheter som anges i punkterna 2, 3, 4, 6 och 7 i denna artikel.

2. Myndigheten ska, på begäran av en eller flera tillsynsmyndigheter inom den icke-finansiella sektorn, Europaparlamentet, rådet, kommissionen eller på eget initiativ, inbegripet när ärendet bygger på väl underbyggd information från fysiska eller juridiska personer, och efter att ha underrättat den berörda tillsynsmyndigheten inom den icke-finansiella sektorn, redogöra för hur den avser att gå vidare med ärendet och, när så är lämpligt, utreda den påstådda överträdelsen av unionsrätten eller underlåtenheten att tillämpa den.

   Tillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål förse myndigheten med all den information som denna anser vara nödvändig för sin utredning, inbegripet information om hur unionsakterna eller den lagstiftning som avses i artikel 1.2 tillämpas i enlighet med unionsrätten.

   Om begäran av information från den berörda tillsynsmyndigheten har visat sig eller bedöms vara otillräcklig för att erhålla den information som anses nödvändig för att kunna utreda en förmodad överträdelse eller bristande tillämpning av unionsrätten, kan myndigheten, efter att ha informerat tillsynsmyndigheten, rikta en vederbörligt motiverad begäran om information direkt till andra tillsynsmyndigheter.

   Mottagaren av en sådan begäran ska förse myndigheten med tydlig, korrekt och fullständig information utan onödigt dröjsmål.

3. Myndigheten får senast inom sex månader från det att den inledde sin utredning rikta en rekommendation till tillsynsmyndigheten inom den icke-finansiella sektorn i vilken den anger vilka åtgärder som krävs för överensstämmelse med unionsrätten.

   Innan myndigheten utfärdar en sådan rekommendation ska myndigheten samverka med den berörda tillsynsmyndigheten om den anser att sådan samverkan är lämplig för att åtgärda en överträdelse av unionsrätten, i ett försök att enas om vilka åtgärder som krävs för överensstämmelse med unionsrätten.

   Tillsynsmyndigheten inom den icke-finansiella sektorn ska inom tio arbetsdagar från mottagandet av rekommendationen underrätta myndigheten om de åtgärder den har vidtagit eller avser att vidta för att säkerställa överensstämmelse med unionsrätten.

4. Om tillsynsmyndigheten inom den icke-finansiella sektorn inte har uppnått överensstämmelse med unionsrätten inom en månad från mottagandet av myndighetens rekommendation, får kommissionen efter underrättelse från denna myndighet eller på eget initiativ avge ett formellt yttrande med krav på att tillsynsmyndigheten vidtar nödvändiga åtgärder för överensstämmelse med unionsrätten. Kommissionens formella yttrande ska beakta myndighetens rekommendation.

   Kommissionen ska avge ett sådant formellt yttrande inom tre månader efter att rekommendationen antagits. Kommissionen får förlänga denna tidsfrist med en månad.

   Myndigheten och tillsynsmyndigheten inom den icke-finansiella sektorn ska förse kommissionen med all nödvändig information.

5. Tillsynsmyndigheten inom den icke-finansiella sektorn ska inom tio arbetsdagar från mottagandet av det formella yttrande som avses i punkt 5 underrätta kommissionen

och myndigheten om de åtgärder den har vidtagit eller avser att vidta för att rätta sig efter det formella yttrandet.

6. Om ett formellt yttrande som avses i punkt 4 riktar sig till en tillsynsmyndighet som är den offentliga myndighet som övervakar ett självreglerande organ och om denna myndighet inte rättar sig efter det formella yttrandet inom den tidsfrist som anges i detta, kan myndigheten inom rimlig tid anta ett enskilt beslut riktat till ett självreglerande organ med krav på att detta ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt unionslagstiftningen.

   Myndighetens beslut ska överensstämma med det formella yttrande som kommissionen avgivit enligt punkt 4.

7. Beslut som antagits i enlighet med punkt 6 ska ha företräde framför varje tidigare beslut i samma ärende som antagits av den finansiella tillsynsmyndigheten.

   När tillsynsmyndigheter vidtar åtgärder i samband med frågor som är föremål för ett formellt yttrande enligt punkt 5 eller ett beslut enligt punkt 7, ska de rätta sig efter antingen det formella yttrandet eller beslutet.

AVSNITT 6

SAMORDNINGS- OCH STÖDMEKANISM FÖR FINANSUNDERRÄTTELSEENHETER

Artikel 33

Genomförande av gemensamma analyser

1. Om en finansunderrättelseenhet i en medlemsstat, enligt artikel 25 i [Publikationsbyrån: för in nästa nummer till penningtvättsdirektivet, COM(2021) 423], identifierar ett möjligt behov av gemensam analys tillsammans med en eller flera finansunderrättelseenheter i andra medlemsstater ska den meddela detta till myndigheten. Myndigheten ska informera finansunderrättelseenheterna i alla berörda medlemsstater inom fem dagar från datumet för det första meddelandet och inbjuda dem att delta i den gemensamma analysen. I detta syfte ska myndigheten använda säkra kommunikationskanaler. Finansunderrättelseenheterna i alla berörda medlemsstater ska överväga att delta i den gemensamma analysen. Myndigheten ska se till att den gemensamma analysen inleds inom 20 dagar från datumet för det första meddelandet.

2. Om en finansunderrättelseenhet avstår från att delta i en gemensam analys ska den redogöra skriftligen för anledningen till detta inom fem dagar från datumet för inbjudan. Myndigheten ska utan dröjsmål lämna denna redogörelse till den finansunderrättelseenhet som identifierat behovet av gemensam analys.

3. Med uttryckligt samtycke från de finansunderrättelseenheter som deltar i den gemensamma analysen ska de ur myndighetens personal som bistår vid den gemensamma analysen beviljas åtkomst till alla data om föremålet för analysen och kunna behandla dem.

4. Myndigheten ska tillhandahålla alla nödvändiga resurser i form av verktyg och operativt stöd för genomförande av den gemensamma analys som avses i enlighet med utarbetade metoder och förfaranden. Myndigheten ska särskilt upprätta en

dedikerad och säker kommunikationskanal för den gemensamma analysen och bistå med lämplig teknisk samordning, däribland it-stöd samt budget- och logistikstöd.

Artikel 34

Översyn av metoder och förfaranden för gemensamma analyser och deras genomförande

1. Myndigheten ska säkerställa att de metoder och förfaranden som fastställts för genomförande av gemensamma analyser ses över regelbundet och uppdateras när så krävs.

2. De finansunderrättelseenheter som har deltagit eller på annat sätt medverkat i en eller flera gemensamma analyser kan komma med synpunkter på hur de genomförts. De kan även yttra sig om myndighetens operativa stöd vid analysen, arbetsmetoder och arbetsformer, tillgängliga verktyg och samordningen mellan de deltagande finansunderrättelseenheterna. Synpunkterna kan vara konfidentiella, och i så fall kommer de inte att delas med andra finansunderrättelseenheter.

3. På grundval av de synpunkter som avses i punkt 2 eller på eget initiativ kan myndigheten utfärda uppföljningsrapporter om genomförandet av gemensamma analyser som bland annat innehåller förslag till ändringar av deras metoder och förfaranden samt slutsatser om resultaten. De delar i uppföljningsrapporten som berör förfarandet och de operativa aspekterna ska delas med alla finansunderrättelseenheter utan att konfidentiell eller skyddad information sprids. Slutsatser och rekommendationer i samband med genomförandet av gemensamma analyser ska delas med de finansunderrättelseenheter som deltagit i de berörda analyserna och med alla andra finansunderrättelseenheter i den utsträckning slutsatserna inte innehåller konfidentiell eller skyddad information.

Artikel 35

Företrädare för nationella finansunderrättelseenheter

1. Finansunderrättelseenheten i varje medlemsstat får ge en tjänsteman i uppdrag att verka vid myndigheten. Företrädaren för den nationella finansunderrättelseenheten ska ha myndighetens huvudkontor som sin sedvanliga arbetsplats.

2. Statusen för finansunderrättelseenheternas företrädare ska vara som anställda vid den finansunderrättelseenhet som gav dem uppdraget, och detta gäller från det att de utses och under hela deras tid vid myndigheten. Medlemsstaterna ska utse sin företrädare på grundval av bevisat omfattande relevant och praktisk erfarenhet av uppgifter på området för finansunderrättelse. Lön och annan ersättning till finansunderrättelseenhetens företrädare ska betalas av den finansunderrättelseenhet som gav personen uppdraget.

3. Mandatet för finansunderrättelseenheternas företrädare ska vara tre år med möjlighet till förnyelse en gång efter godkännande från den finansunderrättelseenhet som gav personen uppdraget.

4. Finansunderrättelseenheternas företrädare ska bistå myndigheten i genomförandet av de uppgifter som anges i artikel 5.5. I detta syfte ska de nationella finansunderrättelseenheternas företrädare beviljas åtkomst till myndighetens data och

information i den utsträckning som behövs för genomförande av uppgifterna under tjänsteperioden.

5. Respektive finansunderrättelseenhet kan godkänna att deras företrädare beviljas åtkomst till den data som enheten förfogar över för att kunna genomföra de uppgifter som avses i punkt 4.

6. Direktionen ska besluta om de rättigheter och skyldigheter som finansunderrättelseenheternas företrädare ska ha i förhållande till myndigheten.

Artikel 36

Ömsesidigt bistånd på området för samarbete mellan finansunderrättelseenheter

1. För att främja samarbete och stöd i finansunderrättelseenheternas verksamhet ska myndigheten organisera och underlätta åtminstone följande:

   a) Fortbildningsprogram, däribland på området för teknisk innovation.

   b) Personalutbyte och system för utsändning av personal, däribland av personal från finansunderrättelseenheter i medlemsstaterna till myndigheten.

   c) Utbyte av praxis mellan finansunderrättelseenheter, däribland sakkunskap inom särskilda områden.

2. Varje finansunderrättelseenhet kan lämna en begäran om bistånd till myndigheten som berör finansunderrättelseenhetens uppgifter. I begäran ska det framgå vilken typ av bistånd det är som kan tillhandahållas av myndighetens personal, personal vid en eller flera finansunderrättelseenheter eller en kombination av dessa. Den finansunderrättelseenhet som begär bistånd ska se till att information och data som behövs för att kunna tillhandahålla biståndet finns att tillgå. Myndigheten ska inneha och regelbundet uppdatera information inom finansunderrättelseenheternas särskilda områden för sakkunskap och förmåga när det gäller att tillhandahålla ömsesidigt bistånd.

3. Myndigheten ska göra sitt yttersta för att tillhandahålla det begärda biståndet, däribland genom att överväga att använda sina egna mänskliga resurser samt att samordna och underlätta bistånd från andra finansunderrättelseenheter på frivillig basis.

4. I början av varje år ska myndighetens ordförande informera styrelsen i sammansättning för finansunderrättelseenheter om vilka mänskliga resurser myndigheten kan tilldela för det bistånd som avses i föregående punkt. Om förändringar i tillgången på mänskliga resurser sker på grundval av de uppgifter som avses i artikel 5.5 ska myndighetens ordförande informera styrelsen i sammansättning för finansunderrättelseenheter om detta.

Artikel 37

FIU.net

1. Myndigheten ska säkerställa att värdtjänster, förvaltning, underhåll och utveckling av FIU.net bedrivs på ett ändamålsenligt sätt och utan avbrott. I samarbete med medlemsstaterna ska myndigheten se till att den mest avancerade tekniken används för FIU.net utifrån en kostnads–nyttoanalys.

2. Myndigheten ska se till att FIU.net fungerar avbrottsfritt och är uppdaterad. Om det behövs stöd eller förstärkning vid informationsutbytet och samarbetet mellan finansunderrättelseenheter, och med utgångspunkt i dessa enheters behov, ska myndigheten ta fram och implementera eller på annat sätt tillgängliggöra uppgraderade eller ytterligare funktioner för FIU.net.

3. Myndigheten ska ansvara för följande uppgifter i samband med FIU.net:

   a) Säkerställande av systemets säkerhetsnivå, inbegripet lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att hantera och minska datasäkerhetriskerna.

   b) Samordning, förvaltning och stöd i samband med tester.

   c) Säkerställande av lämpliga finansiella resurser.

   d) Tillhandahållande av kurser för slutanvändare i de tekniska aspekterna av FIU.net.

4. För att kunna genomföra de uppgifter som avses i punkterna 1, 2 och 3 ska myndigheten ha befogenhet att ingå rättsligt bindande avtal eller överenskommelser med tredje partens tjänsteleverantörer.

5. Myndigheten ska anta och införa de åtgärder som behövs för genomförande av de uppgifter som avses i denna artikel, däribland en säkerhetsplan, en kontinuitetsplan och en katastrofplan för FIU.net.

AVSNITT 7

GEMENSAMMA INSTRUMENT

Artikel 38

Tekniska tillsynsstandarder

1. Om Europaparlamentet och rådet delegerar befogenhet till kommissionen när det gäller att anta tekniska tillsynsstandarder med hjälp av delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget i syfte att sörja för en konsekvent harmonisering inom de områden som särskilt anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i denna förordning, får myndigheten utarbeta utkast till tekniska tillsynsstandarder. Myndigheten ska överlämna sitta utkast till tekniska tillsynsstandarder till kommissionen för antagande. Myndigheten ska samtidigt översända utkasten för kännedom till Europaparlamentet och rådet.

   Tekniska tillsynsstandarder ska vara tekniska, får inte innebära strategiska beslut eller val av riktlinjer, och deras innehåll ska avgränsas av de lagstiftningsakter som de grundas på.

   Innan utkasten överlämnas till kommissionen ska myndigheten genomföra öppna offentliga samråd om dem och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte alls står i proportion till omfattningen och effekterna av det utkast till tekniska tillsynsstandarder som avses eller till hur brådskande ärendet är.

   Kommissionen ska inom tre månader från mottagandet av ett utkast till teknisk tillsynsstandard besluta huruvida den ska anta det. Kommissionen ska i god tid informera Europaparlamentet och rådet om antagande inte kan äga rum inom

tremånadersperioden. Om det ligger i unionens intresse får kommissionen anta utkastet till teknisk tillsynsstandard endast till viss del eller med ändringar.

Om kommissionen har för avsikt att inte anta ett utkast till teknisk tillsynsstandard eller att anta det endast delvis eller med ändringar, ska den sända tillbaka förslaget till myndigheten, med en motivering till varför det inte antas eller varför det ska ändras.

Kommissionen ska lämna en kopia av sin skrivelse till Europaparlamentet och rådet. Inom sex veckor får myndigheten ändra utkastet till teknisk tillsynsstandard på grundval av kommissionens föreslagna ändringar och på nytt överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet.

Om myndigheten när denna period på sex veckor löper ut inte har överlämnat ett ändrat utkast till teknisk tillsynsstandard, eller har överlämnat ett förslag till standard som inte har ändrats på ett sådant sätt att det är förenligt med kommissionens förslag till ändringar, får kommissionen anta den tekniska tillsynsstandarden med de ändringar den anser relevanta eller förkasta den.

Kommissionen får inte ändra innehållet i ett utkast till teknisk tillsynsstandard som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten, såsom anges i denna artikel.

2. Om myndigheten inte har överlämnat något utkast till teknisk tillsynsstandard inom den tidsfrist som anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, får kommissionen begära att ett sådant utkast lämnas inom en ny tidsfrist. Myndigheten ska i god tid informera Europaparlamentet, rådet och kommissionen om att den inte kommer att kunna hålla den nya tidsfristen.

3. Endast om myndigheten inte överlämnar något utkast till teknisk tillsynsstandard till kommissionen inom tidsfristen i enlighet med punkt 2 får kommissionen anta en teknisk tillsynsstandard genom en delegerad akt utan ett utkast från myndigheten.

Kommissionen ska genomföra öppna offentliga samråd om utkastet till tekniska tillsynsstandarder och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av det utkast till tekniska tillsynsstandarder som avses eller till hur brådskande ärendet är.

Kommissionen ska omgående vidarebefordra utkastet till teknisk tillsynsstandard till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen ska lämna sitt utkast till teknisk tillsynsstandard till myndigheten. Inom sex veckor får myndigheten ändra utkastet och överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet.

Om myndigheten inte har överlämnat ett ändrat utkast till teknisk tillsynsstandard inom den period på sex veckor som avses i fjärde stycket får kommissionen anta den tekniska tillsynsstandarden.

Om myndigheten har överlämnat ett ändrat utkast till teknisk tillsynsstandard inom sex veckor får kommissionen ändra förslaget på grundval av myndighetens föreslagna ändringar, eller anta den tekniska tillsynsstandarden med de ändringar den anser vara relevanta. Kommissionen får inte ändra innehållet i det utkast till teknisk

tillsynsstandard som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten, såsom anges i denna artikel.

4. Tekniska tillsynsstandarder ska antas genom förordningar eller beslut. Orden ”teknisk tillsynsstandard” ska finnas med i rubriken till sådana förordningar eller beslut. Dessa standarder ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i den.

Artikel 39

Utövande av delegeringen

1. Den befogenhet att anta tekniska tillsynsstandarder som avses i artikel 38 ska tilldelas kommissionen för en period på fyra år från och med [Publikationsbyrån: för in datumet = från det datum då denna förordning träder i kraft]. Senast sex månader före fyraårsperiodens utgång ska kommissionen rapportera om de delegerade befogenheterna. Delegeringen av befogenheter ska förlängas automatiskt för lika långa perioder. .

2. När kommissionen antar en teknisk tillsynsstandard ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet.

3. Befogenheten att anta tekniska tillsynsstandarder tilldelas kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 38, 40 och 41.

Artikel 40

Invändningar mot tekniska tillsynsstandarder

1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en teknisk tillsynsstandard inom en period på tre månader från datumet för delgivning av den tekniska tillsynsstandard som kommissionen har antagit. På Europaparlamentets eller rådets initiativ kan denna period förlängas med tre månader.

2. Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av den period som avses i punkt 1 har invänt mot den tekniska tillsynsstandarden ska den offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i den.

   Den tekniska tillsynsstandarden får offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft före utgången av denna period om både Europaparlamentet och rådet har underrättat kommissionen om sitt beslut att inte göra någon invändning.

3. Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot en teknisk tillsynsstandard inom den period som avses i punkt 1 ska den inte träda i kraft. I enlighet med artikel 296 i EUF-fördraget ska den institution som invänder mot den tekniska tillsynsstandarden ange skälen för detta.

Artikel 41

Uteblivet godkännande eller ändring av utkast till teknisk tillsynsstandard

1. Om kommissionen inte godkänner ett utkast till teknisk tillsynsstandard eller ändrar det i enlighet med artikel 35, ska kommissionen underrätta myndigheten, Europaparlamentet och rådet och ange skälen för detta.

2. Om så är lämpligt får Europaparlamentet eller rådet inom en månad efter den underrättelse som avses i punkt 1 kalla den ansvarige kommissionsledamoten och myndighetens ordförande till ett ad hoc-sammanträde i Europaparlamentets behöriga utskott eller rådet så att de kan lägga fram och förklara sina meningsskiljaktigheter.

Artikel 42

Tekniska genomförandestandarder

1. Om Europaparlamentet och rådet enligt artikel 291 i EUF-fördraget tilldelar kommissionen befogenheter att anta tekniska genomförandestandarder med hjälp av genomförandeakter inom områden som fastställts specifikt i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i denna förordning, får myndigheten utarbeta utkast till tekniska genomförandestandarder. Tekniska genomförandestandarder ska vara tekniska, de får inte innebära strategiska beslut eller val av riktlinjer och deras innehåll ska syfta till att fastställa villkoren för tillämpning av de akterna. Myndigheten ska överlämna sitt utkast till tekniska genomförandestandarder till kommissionen för antagande. Myndigheten ska samtidigt översända standarderna för kännedom till Europaparlamentet och rådet.

   Innan myndigheten överlämnar ett utkast till tekniska genomförandestandarder till kommissionen ska den genomföra öppna offentliga samråd och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte alls står i proportion till omfattningen och effekterna av det utkast som avses eller till hur brådskande ärendet är.

   Inom tre månader från mottagandet av ett utkast till teknisk genomförandestandard ska kommissionen besluta huruvida den ska anta det. Kommissionen kan förlänga denna tidsfrist med en månad. Kommissionen ska i god tid informera Europaparlamentet och rådet om antagande inte kan äga rum inom tremånadersperioden. Om det ligger i unionens intresse får kommissionen anta utkastet till teknisk genomförandestandard endast till viss del eller med ändringar.

   Om kommissionen har för avsikt att inte anta ett utkast till teknisk genomförandestandard eller att anta det endast delvis eller med ändringar ska den sända tillbaka utkastet till myndigheten med en förklaring till varför den har för avsikt att inte anta det eller varför det ska ändras. Kommissionen ska lämna en kopia av sin skrivelse till Europaparlamentet och rådet. Inom sex veckor får myndigheten ändra utkastet till teknisk genomförandestandard på grundval av kommissionens föreslagna ändringar och på nytt överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet.

   Om myndigheten när den period på sex veckor som avses i fjärde stycket löper ut inte har överlämnat ett ändrat utkast till teknisk genomförandestandard, eller har överlämnat ett utkast till teknisk genomförandestandard som inte har ändrats på ett sådant sätt att det är förenligt med kommissionens förslag till ändringar, får kommissionen anta den tekniska genomförandestandarden med de ändringar den anser relevanta eller förkasta den.

   Kommissionen får inte ändra innehållet i ett utkast till teknisk genomförandestandard som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten enligt denna artikel.

2. Om myndigheten inte har lämnat in något utkast till teknisk genomförandestandard inom den tidsfrist som fastställts i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 får kommissionen begära ett sådant utkast inom en ny tidsfrist. Myndigheten ska i god tid informera Europaparlamentet, rådet och kommissionen om att den inte kommer att kunna hålla den nya tidsfristen.

3. Endast om myndigheten inte lämnar ett utkast till teknisk genomförandestandard till kommissionen inom tidsfristerna i enlighet med punkt 2 får kommissionen anta en teknisk genomförandestandard genom en genomförandeakt, utan ett utkast från myndigheten.

Kommissionen ska genomföra öppna offentliga samråd om utkastet till tekniska genomförandestandarder och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte står i proportion till omfattningen och effekterna av det utkast som avses eller till hur brådskande ärendet är.

Kommissionen ska omgående vidarebefordra utkastet till teknisk genomförandestandard till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen ska lämna utkastet till teknisk genomförandestandard till myndigheten. Inom sex veckor får myndigheten ändra utkastet och överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet.

Om myndigheten inte har överlämnat ett ändrat utkast till teknisk genomförandestandard inom den period på sex veckor som avses i fjärde stycket får kommissionen anta den tekniska genomförandestandarden.

Om myndigheten har överlämnat ett ändrat utkast till teknisk genomförandestandard inom perioden på sex veckor får kommissionen ändra utkastet på grundval av myndighetens föreslagna ändringar eller anta den tekniska genomförandestandarden med de ändringar den anser relevanta.

Kommissionen får inte ändra innehållet i det utkast till tekniska genomförandestandarder som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten enligt denna artikel.

4. Tekniska genomförandestandarder ska antas genom förordningar eller beslut. Orden ”teknisk genomförandestandard” ska finnas med i rubriken till sådana förordningar eller beslut. Dessa standarder ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i den.

Artikel 43

Riktlinjer och rekommendationer

1. I syfte att upprätta en praxis för tillsyn och finansunderrättelse som är konsekvent, ändamålsenlig och effektiv och se till att unionsrätten tillämpas gemensamt, enhetligt och konsekvent, ska myndigheten utfärda riktlinjer för alla tillsynsmyndigheter, finansunderrättelseenheter eller ansvariga enheter samt rekommendationer till en eller flera tillsynsmyndigheter eller ansvariga enheter.

2. I tillämpliga fall ska myndigheten genomföra öppna offentliga samråd om de riktlinjer och rekommendationer som den utfärdar och analysera de möjliga kostnaderna för och fördelarna med att utfärda sådana riktlinjer och rekommendationer. Dessa samråd och analyser ska stå i proportion till riktlinjernas

eller rekommendationernas omfattning, art och effekter. Om myndigheten inte genomför öppna offentliga samråd ska den ange sina skäl för detta.

3. Tillsynsmyndigheterna och de ansvariga enheterna ska göra sitt yttersta för att följa dessa riktlinjer och rekommendationer.

Inom två månader efter att en riktlinje eller rekommendation har utfärdats ska varje tillsynsmyndighet bekräfta att den följer eller avser att följa denna riktlinje eller rekommendation. Om en tillsynsmyndighet inte följer eller avser att inte följa riktlinjen eller rekommendationen ska den informera myndigheten och ange sina skäl för detta.

Myndigheten ska offentliggöra att en tillsynsmyndighet inte följer eller avser att inte följa riktlinjen eller rekommendationen. Från fall till fall får myndigheten också besluta att offentliggöra de skäl som tillsynsmyndigheten anför för att den inte följer eller avser att inte följa riktlinjen eller rekommendationen. Tillsynsmyndigheten ska underrättas i förhand om ett sådant offentliggörande.

Om så krävs i en riktlinje eller rekommendation ska ansvariga enheter på ett tydligt och detaljerat sätt rapportera om huruvida de följer den berörda riktlinjen eller rekommendationen.

Artikel 44

Yttranden

1. På begäran av Europaparlamentet, rådet eller kommissionen eller på eget initiativ får myndigheten avge yttranden till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om alla frågor som har samband med dess behörighetsområde.

2. Den begäran som avses i punkt 1 får inbegripa ett offentligt samråd eller en teknisk analys.

3. På begäran av Europaparlamentet, rådet eller kommissionen får myndigheten ge tekniska råd till Europaparlamentet, rådet och kommissionen på de områden som anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2.

KAPITEL III

MYNDIGHETENS ORGANISATION

Artikel 45

Förvaltnings- och ledningsstruktur

Myndighetens struktur ska omfatta följande:

(1) En styrelse som ska ha de uppgifter som anges i artikel 49.

(2) En direktion som ska ha de uppgifter som anges i artikel 53.

(3) En ordförande som ska ha de uppgifter som anges i artikel 57.

(4) En verkställande direktör som ska ha de uppgifter som anges i artikel 59.

(5) En administrativ omprövningsnämnd som ska ha de uppgifter som anges i artikel 62.

AVSNITT 1

STYRELSEN

Artikel 46

Styrelsens sammansättning

1. Styrelsen ska antingen ha ansvar för tillsyn enligt punkt 2 eller för finansunderrättelseenheter enligt punkt 3.

2. Styrelsen i sammansättning för tillsyn ska bestå av följande:

   a) Myndighetens ordförande, med rösträtt.

   b) Cheferna för de myndigheter som utövar tillsyn av ansvariga enheter i varje medlemsstat, med rösträtt.

   c) En företrädare för kommissionen, utan rösträtt.

   Cheferna för tillsynsmyndigheterna som avses i led b i första stycket i varje medlemsstat ska ha en gemensam röst och komma överens om en gemensam företrädare för varje sammanträde och omröstningsförfarande. Den gemensamma företrädaren ska anta rollen som tillfällig röstberättigad ledamot vid ett specifikt sammanträde eller omröstningsförfarande. De offentliga myndigheterna i en medlemsstat kan också komma överens om en permanent gemensam företrädare som ska verka som permanent röstberättigad ledamot. Om de frågor som ska diskuteras av styrelsen i sammansättning för tillsyn berör flera offentliga myndigheters behörighet, kan den tillfälliga eller permanenta ledamoten åtföljas av en företrädare, utan rösträtt, från högst två andra offentliga myndigheter.

   Varje offentlig myndighet med en tillfällig eller permanent röstberättigad ledamot ska ansvara för utnämningen av en suppleant på hög nivå från den egna myndigheten som kan ersätta den röstberättigade ledamoten i styrelsen som avses i andra stycket om denne får förhinder.

3. Styrelsen i sammansättning för finansunderrättelseenheter ska bestå av följande:

   a) Myndighetens ordförande, med rösträtt.

   b) Cheferna för finansunderrättelseenheter, med rösträtt.

   c) En företrädare för kommissionen, utan rösträtt.

4. Styrelsen kan besluta att inbjuda observatörer. Särskilt ska styrelsen i sammansättning för finansunderrättelseenheter låta företrädare för Olaf, Europol, Eurojust och Europeiska åklagarmyndigheten delta i sammanträdena när deras respektive mandat omfattar de ämnen som ska behandlas. Styrelsen i sammansättning för tillsyn ska låta en företrädare som utsetts av Europeiska centralbankens tillsynsnämnd och en företrädare från var och en av de europeiska tillsynsmyndigheterna delta när deras respektive mandat omfattar de ämnen som ska diskuteras.

5. Ledamöterna i direktionen kan delta i båda dessa styrelser, utan rösträtt, när de ämnen som ska diskuteras ligger inom deras ansvarsområden enligt beslut av myndighetens ordförande och i enlighet med artikel 55.2.

Artikel 47

Styrelsens interna kommittéer

På eget initiativ eller på begäran av myndighetens ordförande får styrelsen inrätta interna kommittéer för specifika uppgifter som den tilldelats. Styrelsen får delegera vissa klart definierade uppgifter och beslut till interna kommittéer, till direktionen eller till ordföranden. Styrelsen får när som helst återkalla en sådan delegering.

Artikel 48

Styrelsens oberoende

1. När ledamöterna i båda styrelserna som avses i artikel 46.2 a och b och 46.3 a och b utför uppgifter enligt denna förordning ska de handla oberoende och objektivt uteslutande i hela unionens intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner, organ eller byråer eller från någon regering eller något annat offentligt eller privat organ.
2. Medlemsstaterna, unionens institutioner, byråer eller organ och andra offentliga eller privata organ får inte försöka påverka styrelsens ledamöter när dessa utför sina uppgifter.
3. I sin arbetsordning ska styrelsen fastställa praktiska förfaranden för förebyggande och hantering av intressekonflikter.

Artikel 49

Styrelsens uppgifter

1. Styrelsen i sammansättning för tillsyn ska fatta beslut i fråga om de uppgifter som avses i artiklarna 7–10 samt andra beslut som uttryckligen föreskrivs i denna förordning för styrelsen i sammansättning för tillsyn.
2. Styrelsen i sammansättning för tillsyn kan lämna råd och avge yttranden om varje utkast till beslut som tagits fram av direktionen och som riktar sig till utvalda ansvariga enheter i enlighet med kapitel II avsnitt 3.
3. Styrelsen i sammansättning för finansunderrättelseenheter ska utföra uppgifter och anta beslut enligt kapitel II avsnitt 6.
4. Styrelsen i sammansättning för det område som berörs av föremålet för instrumentet ska anta myndighetens utkast till tekniska tillsyns- och genomförandestandarder, yttranden, rekommendationer, riktlinjer och beslut som avses i kapitel II avsnitt 7. Om ett visst instrument berör både finansunderrättelseenheter och tillsyn måste standarderna antas av båda styrelserna var för sig. Utkast till tekniska tillsyns- och genomförandestandarder, yttranden, rekommendationer och riktlinjer ska antas efter förslag från berörd intern kommitté.

5. Ledamöterna i någon av styrelserna ska rådfrågas om utkasten till beslut som direktionen ska fatta enligt artikel 53.4 a, c, e och m. Om det beslut som därefter antas av direktionen avviker från styrelsens yttrande ska direktionen redogöra skriftligen för anledningen till detta.

6. Styrelsen ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.

7. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 52.3, 52.4, 56.1 och 56.2 ska styrelsen ha tillsättningsbefogenheter över ordföranden och de fem permanenta ledamöterna i direktionen under deras mandatperiod.

Artikel 50

Omröstningsbestämmelser för styrelsen

1. Styrelsens beslut ska fattas med enkel majoritet bland dess ledamöter. Varje ledamot med rösträtt enligt artikel 47.2 ska ha en röst. Vid lika röstetal ska myndighetens ordförande ha utslagsröst.

2. När det gäller de rättsakter som avses i artiklarna 38, 42, 43 och 44 i denna förordning samt med avvikelse från punkt 1 ska styrelsens ledamöter fatta beslut med kvalificerad majoritet enligt definitionen i artikel 16.4 i EU-fördraget.

   Myndighetens ordförande ska inte avlägga någon röst vid de beslut som avses i första stycket eller vid dem som avser utvärdering av direktionens resultat som avses i artikel 52.4.

3. Ledamöterna utan rösträtt och observatörerna ska inte delta i några diskussioner i styrelsen i sammansättning för tillsyn som avser enskilda ansvariga enheter, såvida inte annat föreskrivs i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2.

4. Punkt 3 ska inte tillämpas på direktionen och den företrädare från Europeiska centralbanken som nominerats av sin tillsynsnämnd.

5. Myndighetens ordförande ska ha rätt att när som helst begära omröstning. Utan att det påverkar den befogenheten eller effektiviteten i myndighetens beslutsprocess ska styrelsen sträva efter konsensus när den fattar beslut.

Artikel 51

Styrelsens sammanträden

1. Myndighetens ordförande ska kalla till styrelsens sammanträden.

2. Styrelsen ska hålla minst två ordinarie sammanträden per år. Dessutom ska styrelsen sammanträda på ordförandens initiativ, på kommissionens begäran eller på begäran av minst en tredjedel av styrelsens ledamöter.

3. Styrelsen får bjuda in alla personer vars åsikter kan vara av intresse att delta som observatörer vid sammanträdena.

4. Styrelseledamöterna och deras suppleanter får, med förbehåll för styrelsens arbetsordning, låta sig biträdas av rådgivare eller sakkunniga vid sammanträdena.

5. Myndigheten ska tillhandahålla sekretariatet för styrelsen.

6. Myndighetens ordförande och de fem permanenta ledamöterna i direktionen får inte närvara vid de styrelsesammanträden där frågor kring resultatet av deras mandat diskuteras eller beslutas.

AVSNITT 2

DIREKTIONEN

Artikel 52

Direktionens sammansättning och tillsättning

1. Direktionen ska bestå av följande:

   a) Myndighetens ordförande.

   b) Fem heltidsledamöter.

   c) En företrädare för kommissionen när direktionen genomför de uppgifter som avses i artikel 53.4 a–l. Kommissionens företrädare ska ha rätt att delta i debatterna och endast beviljas åtkomst till de handlingar som berör dessa uppgifter.

2. Verkställande direktören ska delta utan rösträtt i direktionens sammanträden.

3. De fem ledamöter i direktionen som avses i punkt 1 b ska väljas genom ett öppet urvalsförfarande som ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*. De ska tillsättas av styrelsen utifrån en slutlista som upprättats av kommissionen. I urvalet ska hänsyn tas till principerna om erfarenhet, kvalifikationer och, i möjligaste mån, jämn könsfördelning och geografisk balans.

4. Mandatet för de fem ledamöterna i direktionen ska vara fyra år. Under en period på tolv månader före utgången av mandatet för myndighetens ordförande och de fem ledamöterna i direktionen, ska båda styrelserna eller en mindre kommitté som utsetts bland styrelsens ledamöter samt en företrädare för kommissionen göra en bedömning av direktionens resultat. Bedömningen ska omfatta en utvärdering av resultaten för ledamöterna i direktionen samt myndighetens framtida uppgifter och utmaningar. På grundval av bedömningen kan båda styrelserna förnya sina mandat en gång.

5. Direktionens ledamöter som avses i punkt 1 a och b ska handla oberoende och objektivt i hela unionens intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner, decentraliserade myndigheter eller andra unionsorgan eller någon regering eller något annat offentligt eller privat organ. Unionens institutioner, organ och byråer samt medlemsstaternas regeringar och alla andra organ ska respektera detta oberoende.

6. Om en eller flera ledamöter i direktionen, med undantag av myndighetens ordförande, inte längre uppfyller villkoren för utförandet av hans eller hennes uppgifter eller har befunnits skyldig till allvarlig försummelse kan styrelsen, på kommissionens förslag, skilja personen från sitt uppdrag.

7. Under en period på ett år efter ämbetstiden är tidigare ledamöter i direktionen, inklusive myndighetens ordförande, förbjudna att utöva yrkesverksamhet med

   a) en utvald ansvarig enhet,

b) varje annan enhet där det föreligger, eller kan tänkas föreligga, någon intressekonflikt.

I direktionens regler för förebyggande och hantering av intressekonflikter när det gäller ledamöterna som avses i artikel 53.4 e, ska det ange omständigheterna under vilka en sådan intressekonflikt föreligger eller kan tänkas föreligga.

Artikel 53

Direktionens uppgifter

1. Direktionen ska ansvara för den övergripande planeringen och genomförandet av de uppgifter som tilldelas myndigheten enligt artikel 5. Direktionen ska anta myndighetens beslut, med undantag av de beslut som ska fattas av styrelsen i enlighet med artikel 49.

2. Direktionen ska anta alla beslut som riktar sig till utvalda ansvariga enheter efter förslag från den gemensamma tillsynsgruppen för en utvald ansvarig enhet som avses i artikel 15 och med hänsyn till styrelsens yttrande om det föreslagna beslutet. Om direktionen avviker från ett sådant yttrande ska det redogöra skriftligen för anledningen till detta.

3. Direktionen ska anta alla beslut som riktar sig till enskilda offentliga myndigheter enligt artiklarna 28, 31 och 32.

4. Dessutom ska direktionen utföra följande uppgifter:

   a) Anta utkastet till samlat programdokument senast den 30 november varje år på grundval av ett förslag från verkställande direktören och överlämna det och alla andra uppdaterade versioner av dokumentet för kännedom till Europaparlamentet, rådet och kommissionen senast den 31 januari följande år.

   b) Anta myndighetens förslag till årliga budgetplan och genomföra andra uppgifter i fråga om myndighetens budget.

   c) Bedöma och anta en konsoliderad årlig verksamhetsrapport om myndighetens verksamhet, inbegripet en översikt över hur dess uppdrag fullgörs, överlämna den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten senast den 1 juli varje år och offentliggöra den konsoliderade årliga verksamhetsrapporten.

   d) Anta en strategi för bedrägeribekämpning som står i proportion till riskerna för bedrägerier och med hänsyn tagen till kostnaderna för och fördelarna med de åtgärder som ska genomföras.

   e) Anta regler för förebyggande och hantering av intressekonflikter med avseende på sina och den administrativa omprövningsnämndens ledamöter.

   f) Anta sin arbetsordning.

   g) Med avseende på myndighetens personal utöva de befogenheter som i tjänsteföreskrifterna tilldelas tillsättningsmyndigheten och som i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen tilldelas myndigheten med behörighet att sluta anställningsavtal (*tillsättningsbefogenheter*).

h) Anta lämpliga genomförandebestämmelser för att ge verkan åt tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen i enlighet med artikel 110.2 i tjänsteföreskrifterna.

i) Tillsätta verkställande direktören och skilja honom eller henne från sitt uppdrag i enlighet med artikel 58.

j) Utse en räkenskapsförare som kan vara kommissionens räkenskapsförare, som omfattas av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen och som ska vara helt oberoende vid utförandet av sina arbetsuppgifter.

k) Säkerställa lämplig uppföljning av resultat och rekommendationer från de interna eller externa revisionsrapporterna och utvärderingarna samt från utredningar från Olaf.

l) Anta de finansiella regler som ska gälla för myndigheten.

m) Fatta alla beslut om myndighetens interna uppbyggnad och, om så krävs, ändringar av dessa.

5. Direktionen ska utse en vice ordförande för myndigheten bland de röstberättigade ledamöterna. Vice ordföranden ska automatiskt ersätta ordföranden om denne får förhinder.

6. Med avseende på de befogenheter som anges i punkt 4 h ska direktionen i enlighet med artikel 110.2 i tjänsteföreskrifterna anta ett beslut baserat på artikel 2.1 i dessa föreskrifter och på artikel 6 i anställningsvillkoren om att delegera relevanta tillsättningsbefogenheter till verkställande direktören. Verkställande direktören får vidaredelegera dessa befogenheter.

7. Under särskilda omständigheter får direktionen genom beslut tillfälligt upphäva verkställande direktörens tillsättningsbefogenheter och tillsättningsbefogenheterna som denne vidaredelegerat. Direktionen kan då utöva dessa själv eller delegera dem till en av sina ledamöter eller till någon tjänsteman annan än verkställande direktören.

Artikel 54

Årlig och flerårig programplanering

1. Senast den 30 november varje år ska direktionen anta ett samlat programdokument som innehåller den fleråriga och den årliga programplaneringen. Detta ska bygga på ett utkast som lagts fram av verkställande direktören, ta hänsyn till kommissionens yttrande och, med avseende på den fleråriga programplaneringen, antas efter samråd med Europaparlamentet. Direktionen ska översända det till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

   Programdokumentet ska anses som slutligt när den allmänna budgeten slutligen har antagits och vid behov anpassas i enlighet därmed.

2. Det årliga arbetsprogrammet ska omfatta detaljerade mål och förväntade resultat, inklusive resultatindikatorer. Det ska också innehålla en beskrivning av de åtgärder som ska finansieras och uppgifter om vilka ekonomiska och mänskliga resurser som anslås till varje åtgärd, i enlighet med principerna om verksamhetsbaserad budgetering och förvaltning. Det årliga arbetsprogrammet ska överensstämma med

det fleråriga arbetsprogram som avses i punkt 4. I programmet ska klart anges vilka uppgifter som lagts till, ändrats eller strukits jämfört med föregående budgetår.

3. Direktionen ska ändra det antagna årliga arbetsprogrammet när myndigheten får en ny uppgift.

Varje väsentlig ändring av det årliga arbetsprogrammet ska antas enligt samma förfarande som det ursprungliga årliga arbetsprogrammet. Direktionen får delegera befogenheten att göra icke-väsentliga ändringar i det årliga arbetsprogrammet till verkställande direktören.

4. Det fleråriga arbetsprogrammet ska omfatta en övergripande strategisk planering, inbegripet mål, förväntade resultat och resultatindikatorer. Det ska också inbegripa resursplanering, inklusive flerårig budget och personal.

Resursplaneringen ska uppdateras årligen. Den strategiska planeringen ska uppdateras vid behov.

Artikel 55

Omröstningsbestämmelser för direktionen

1. Direktionens beslut ska antas med enkel majoritet bland dess ledamöter. Varje ledamot i direktionen ska ha en röst. Myndighetens ordförande ska ha utslagsröst vid lika röstetal.

2. En företrädare för kommissionen ska ha rösträtt när ämnen som berör artikel 53.4 a–l diskuteras och beslutas. När de beslut antas som avses i artikel 53.4 f och g ska kommissionens företrädare ha en röst. De beslut som avses i artikel 53.4 b–e och h–l får endast antas om kommissionens företrädare röstar för det. När de beslut antas som avses i artikel 53.4 a ska samtycke från kommissionens företrädare endast krävas när det gäller de delar av beslutet som inte gäller myndighetens årliga eller fleråriga arbetsprogram.

3. Närmare bestämmelser om röstningsförfarandena ska fastställas i direktionens arbetsordning, särskilt omständigheterna under vilka en ledamot får agera på en annan ledamots vägnar.

AVSNITT 3

MYNDIGHETENS ORDFÖRANDE

Artikel 56

Tillsättning av myndighetens ordförande

1. Myndighetens ordförande ska väljas utifrån förtjänst, kompetens, kunskaper, erkänd auktoritet och yrkeserfarenhet på området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och andra lämpliga kvalifikationer. Valet ska ske genom ett öppet urvalsförfarande som ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*. Kommissionen ska upprätta en slutlista över två kvalificerade sökande till posten som myndighetens ordförande. Efter godkännande från Europaparlamentet ska rådet anta ett genomförandebeslut om utnämning av myndighetens ordförande.

2. Om myndighetens ordförande inte längre uppfyller villkoren för utförandet av hans eller hennes uppgifter eller har befunnits skyldig till allvarlig försummelse kan rådet, på någon av styrelsernas förslag, anta ett genomförandebeslut om att skilja myndighetens ordförande från sitt uppdrag. Rådet ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

3. Om ordföranden avgår eller av annan anledning inte längre kan utföra sitt uppdrag ska ordförandens uppgifter tas över av vice ordföranden.

Artikel 57

Myndighetens ordförandes ansvarsområden

1. Myndighetens ordförande ska företräda myndigheten och ansvara för att förbereda arbetet i styrelsen och direktionen, däribland upprätta dagordningen, kalla till och leda alla sammanträden samt lägga fram punkter för beslut.

2. Ordföranden ska tilldela fem ledamöter i direktionen särskilda ansvarsområden inom ramen för myndighetens uppdrag under deras mandattid.

AVSNITT 4

VERKSTÄLLANDE DIREKTÖREN

Artikel 58

Tillsättning av verkställande direktören

1. Verkställande direktören ska vara tillfälligt anställd vid myndigheten i enlighet med artikel 2.a i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen.

2. Verkställande direktören ska utöva sin tjänst i unionens intresse och oberoende av särintressen.

3. Verkställande direktören ska leda myndigheten. Verkställande direktören ska vara ansvarig inför direktionen. Utan att det påverkar kommissionens eller direktionens befogenheter ska verkställande direktören vara oberoende i sin tjänsteutövning och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från någon regering eller något annat organ.

4. Verkställande direktören ska väljas utifrån förtjänst och dokumenterad kompetens på området för administration, budget och förvaltning på hög nivå. Valet ska ske genom ett öppet urvalsförfarande som ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och eventuellt i andra medier. Kommissionen ska upprätta en slutlista över två kvalificerade sökande till posten som verkställande direktör. Direktionen ska utse verkställande direktören.

5. Verkställande direktörens mandat ska vara fem år. Under en period på nio månader före utgången av verkställande direktörens mandat ska direktionen genomföra en bedömning som bygger på en utvärdering av verkställande direktörens resultat och myndighetens framtida uppgifter och utmaningar. Med beaktande av den utvärdering som avses i första stycket får direktionen förnya verkställande direktörens mandat en gång.

Direktionen kan skilja verkställande direktören från sitt uppdrag på förslag från kommissionen.

6. En verkställande direktör vars mandat har förnyats får inte delta i ett annat urvalsförfarande för samma befattning vid utgången av det förnyade mandatet.

Artikel 59

Verkställande direktörens uppgifter

1. Verkställande direktören ska leda myndighetens dagliga arbete och sträva efter en jämn könsfördelning inom myndigheten. Verkställande direktören ska i synnerhet göra följande:

   a) Genomföra beslut som antagits av direktionen.

   b) Utarbeta utkastet till samlat programdokument och överlämna det till direktionen efter samråd med kommissionen.

   c) Genomföra det samlade programdokumentet och rapportera till direktionen om dess genomförande.

   d) Utarbeta utkastet till konsoliderad årsrapport om myndighetens verksamhet och lägga fram det för direktionen för bedömning och antagande.

   e) Utarbeta en åtgärdsplan som uppföljning av slutsatserna från interna eller externa revisionsrapporter och utvärderingar samt från utredningar utförda av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och överlämna en lägesrapport till kommissionen två gånger om året och regelbundet till styrelserna och direktionen.

   f) Skydda unionens finansiella intressen genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, utan att detta påverkar Olafs behörighet att göra utredningar, genom effektiva kontroller och, om oriktigheter uppdagas, genom återkrav av felaktigt utbetalda belopp samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska påföljder.

   g) Utarbeta en strategi för bedrägeribekämpning för myndigheten och lägga fram denna för direktionen för godkännande.

   h) Utarbeta ett utkast till finansiella regler som ska gälla för myndigheten.

   i) Ta fram myndighetens utkast till inkomst- och utgiftsberäkning och genomföra dess budget.

   j) Utarbeta och genomföra en strategi för it-säkerhet för lämplig riskhantering av alla former av it-infrastruktur, it-system och it-tjänster som myndigheten låter utveckla eller upphandlar samt säkerställa tillräcklig finansiering av it-säkerhet.

   k) Genomföra myndighetens årliga arbetsprogram under överinseende av direktionen.

   l) Ta fram ett utkast till beräkning av myndighetens inkomster och utgifter som en del av det samlade programdokumentet enligt artikel 66 och genomföra myndighetens budget enligt artikel 67.

m) Utarbeta ett utkast till rapport om myndighetens hela verksamhet, inbegripet ett avsnitt om finansiella och administrativa frågor.

2. Verkställande direktören ska vidta andra nödvändiga åtgärder för att se till att myndigheten fungerar i enlighet med denna förordning, vilket i synnerhet omfattar antagande av interna administrativa instruktioner och offentliggörande av meddelanden.

3. Verkställande direktören ska besluta huruvida det är nödvändigt att utplacera en eller flera tjänstemän i en eller flera medlemsstater för att myndigheten ska kunna utföra sina uppgifter på ett effektivt och ändamålsenligt sätt. Innan verkställande direktören beslutar att inrätta ett lokalt kontor ska han eller hon inhämta förhandsgodkännande från kommissionen, direktionen och den eller de medlemsstater som berörs. I beslutet ska anges omfattningen av den verksamhet som ska bedrivas vid det lokala kontoret på ett sätt som undviker onödiga kostnader och dubblering av myndighetens administrativa uppgifter. Ett avtal om säte ska slutas med den eller de berörda medlemsstaterna.

AVSNITT 5

ADMINISTRATIV OMPRÖVNINGSNÄMND

Artikel 60

Administrativa omprövningsnämndens upprättande och sammansättning

1. Myndigheten ska inrätta en administrativ omprövningsnämnd som ska genomföra en intern administrativ omprövning av de beslut som myndigheten har antagit i utförandet av de befogenheter som anges i artiklarna 20, 21 och 22. Omfattningen av den interna administrativa omprövningen bör hänföra sig till den processrättsliga och materiella överensstämmelsen av ett sådant beslut med denna förordning.

2. Administrativa omprövningsnämnden ska bestå av fem välrenommerade personer med dokumenterade relevanta kunskaper och yrkeserfarenhet, inbegripet erfarenhet av tillsyn på området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism; dessa personer får inte ingå i den nuvarande personalen vid myndigheten, tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, finansunderrättelseenheter eller andra institutioner, organ och byråer i medlemsstaterna eller i unionen som medverkar i genomförandet av de uppgifter som myndigheten tilldelas genom denna förordning. Administrativa omprövningsnämnden ska ha tillräckliga resurser och tillräcklig sakkunskap för att bedöma myndighetens utövande av sina befogenheter i enlighet med denna förordning.

3. Den administrativa omprövningsnämndens beslut ska fattas med en majoritet bestående av minst tre av dess fem ledamöter.

Artikel 61

Administrativa omprövningsnämndens ledamöter

1. Administrativa omprövningsnämndens ledamöter och två suppleanter ska utses av styrelsen i sammansättning för tillsyn för en period på fem år, som kan förnyas en

gång, efter en offentlig inbjudan till intresseanmälan som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*. De får inte vara bundna av några instruktioner.

2. Administrativa omprövningsnämndens ledamöter ska verka oberoende och i det allmännas intresse och får inte utföra andra uppgifter inom myndigheten. De ska i detta syfte avge en offentlig åtagandeförklaring och en offentlig intresseförklaring som visar att det inte föreligger några direkta eller indirekta intressekonflikter som skulle kunna inverka negativt på deras oberoende.

3. Administrativa omprövningsnämndens ledamöter kan inte skiljas från sitt uppdrag eller strykas från förteckningen över kvalificerade sökande under mandattiden såvida inte det finns synnerliga skäl för en sådan åtgärd. I en sådan situation fattar styrelsen i sammansättning för tillsyn ett beslut om detta på förslag från kommissionen.

Artikel 62

Beslut som kan omprövas

1. En begäran om omprövning av beslut som fattats av myndigheten kan tas upp av administrativa omprövningsnämnden enligt artiklarna 6.1, 20, 21 och 22 och lämnas av den fysiska eller juridiska person som beslutet riktar sig till eller som personen direkt och personligen berörs av.

2. Varje begäran om omprövning ska göras skriftligen och innehålla en motivering och lämnas till myndigheten inom en månad efter det att beslutet har delgivits den person som begär omprövning eller, om beslutet inte har delgivits på detta sätt, den dag då den berörda personen fick kännedom om beslutet, beroende på omständigheterna.

3. Efter att ha avgjort om begäran kan tas upp till prövning ska administrativa omprövningsnämnden inom en rimlig tidsfrist med hänsyn till hur brådskande ärendet är och senast två månader efter mottagandet av begäran yttra sig i ärendet och hänskjuta det till direktionen för utarbetande av ett nytt utkast till beslut. Direktionen ska beakta administrativa omprövningsnämndens yttrande och utan dröjsmål anta ett nytt beslut. Det nya beslutet ska upphäva det ursprungliga beslutet, ersätta det med ett beslut med exakt samma innehåll eller ersätta det med ett ändrat beslut.

4. En begäran om omprövning enligt punkt 2 ska inte ha suspensiv verkan. På förslag av administrativa omprövningsnämnden får direktionen, om det anser att omständigheterna så kräver, tillfälligt upphäva tillämpningen av det överklagade beslutet.

5. Administrativa omprövningsnämndens yttrande och det nya beslut som antas av direktionen enligt denna artikel ska motiveras och meddelas parterna.

6. Myndigheten ska anta ett beslut som fastställer administrativa omprövningsnämndens arbetsordning.

Artikel 63

Jäv

1. Administrativa omprövningsnämndens ledamöter får inte delta i ett omprövningsförfarande om de har personliga intressen i förfarandet, om de tidigare

har företrätt någon av parterna i förfarandet eller om de har varit med om att anta det beslut som ska omprövas.

2. Om någon ledamot i administrativa omprövningsnämnden anser att han eller hon, av något av de skäl som anges i punkt 1 eller av andra skäl, inte bör delta i ett omprövningsförfarande ska vederbörande meddela detta till administrativa omprövningsnämnden.

3. En part i ett omprövningsförfarande får invända mot en ledamot i administrativa omprövningsnämnden på någon av de grunder som anges i punkt 1 eller om ledamoten förmodas vara partisk. En sådan invändning ska förkastas om parten har inlett förfarandet med vetskap om att det fanns skäl att invända. Invändningar får inte grundas på ledamöternas nationalitet.

4. Administrativa omprövningsnämnden ska besluta om vilken åtgärd som ska vidtas i de fall som avses i punkterna 2 och 3, varvid den berörda ledamoten inte får vara närvarande. Vid beslutet ska den berörda ledamoten i administrativa omprövningsnämnden ersättas av sin suppleant.

KAPITEL IV

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 64

Budget

1. Alla myndighetens inkomster och utgifter ska beräknas för varje budgetår, som ska vara kalenderår, och redovisas i myndighetens budget.

2. Inkomster och utgifter i myndighetens budget ska balansera varandra.

3. Utan att det påverkar andra medel ska myndighetens inkomster bestå i en kombination av följande:

   a) Ett bidrag från unionen som finns infört i Europeiska unionens allmänna budget.

   b) Avgifter som betalats av utvalda och icke utvalda ansvariga enheter i enlighet med artikel 65 för de uppgifter som anges i artikel 5.1 b och c.

   c) Eventuella frivilliga finansiella bidrag från medlemsstaterna.

4. Myndighetens utgifter ska omfatta löner till personalen, kostnader för administration och infrastruktur samt driftskostnader.

Artikel 65

Avgifter som tas ut från utvalda och icke utvalda ansvariga enheter

1. Myndigheten ska ta ut en årlig tillsynsavgift från alla utvalda ansvariga enheter som avses i artikel 13 och från icke utvalda ansvariga enheter som uppfyller kraven i artikel 12.1 och som inte uppfyller kraven i artikel 13.1 i en medlemsstat. Avgifterna ska täcka myndighetens utgifter i samband med tillsynen enligt kapitel II avsnitten 3 och 4. Avgifterna ska inte vara högre än dessa utgifter. Om dessa krav inte följs

under ett visst år ska nödvändiga justeringar göras när avgifterna beräknas för de två påföljande åren.

2. Nivån på den avgift som tas ut från varje ansvarig enhet som avses i punkt 1 ska beräknas i enlighet med de förfaranden som fastställts i den delegerade akt som avses i punkt 6.

3. Avgifterna ska beräknas på högsta konsolideringsnivå i unionen.

4. Grunden för beräkningen av den årliga tillsynsavgiften för ett visst kalenderår ska vara utgifterna i samband med direkt och indirekt tillsyn av utvalda och icke utvalda ansvariga enheter som under det året åläggs att betala avgifter. Myndigheten får begära förskottsbetalning av den årliga tillsynsavgiften som ska grundas på en rimlig uppskattning. Myndigheten ska kontakta den behöriga finansiella tillsynsmyndigheten innan beslut fattas om den slutliga avgiftsnivån för att garantera att tillsynen är kostnadseffektiv och rimlig för alla ansvariga enheter inom den finansiella sektorn. Myndigheten ska meddela respektive ansvarig enhet grunden för beräkningen av den årliga tillsynsavgiften. Medlemsstaterna ska se till att skyldigheten att betala de avgifter som anges i denna artikel är bindande enligt nationell lagstiftning och att förfallna avgifter betalas helt.

5. Denna artikel ska inte påverka finansiella tillsynsmyndigheters rätt att ta ut avgifter i enlighet med nationell lagstiftning i den mån tillsynsuppgifter inte har tilldelats myndigheten eller vad beträffar kostnaderna för att samarbeta med och bistå myndigheten och handla enligt dess instruktioner, i enlighet med tillämplig unionsrätt.

6. I enlighet med artikel 86 har kommissionen befogenhet att anta en delegerad akt som ett komplement till denna förordning genom att ange metoden för beräkning av nivån på den avgift som tas ut från varje utvald och icke utvald ansvarig enhet som i enlighet med punkt 1 åläggs att betala avgifter, samt förfarandena för uppbärande av dessa avgifter. När kommissionen utarbetar metoden för att fastställa de enskilda avgiftsnivåerna ska den ta hänsyn till följande:

   a) De ansvariga enheternas samlade årsomsättning eller motsvarande slag av inkomster på högsta konsolideringsnivå i unionen i enlighet med relevanta redovisningsstandarder.

   b) Klassificeringen av den inneboende riskprofilen för de ansvariga enheterna i fråga om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i enlighet med metoden som avses i artikel 12.5.

   c) Den ansvariga enhetens betydelse för stabiliteten i det finansiella systemet eller ekonomin i en eller flera av unionens medlemsstater.

   d) Nivån på den avgift som ska tas ut från en icke utvald ansvarig enhet i förhållande till dess inkomst eller omsättning som avses i led a, vilken inte ska överstiga 1/5 av den avgift som ska tas ut från en utvald ansvarig enhet i förhållande till samma inkomst- eller omsättningsnivå.

Kommissionen ska anta de delegerade akter som avses i första stycket senast den 1 januari 2025.

Artikel 66

Upprättande av budgeten

1. Varje år ska verkställande direktören ta fram ett utkast till beräkning av myndighetens inkomster och utgifter för följande budgetår, inklusive tjänsteförteckningen, och överlämna det till direktionen.
2. På grundval av detta utkast ska direktionen anta ett preliminärt utkast till beräkning av myndighetens inkomster och utgifter för följande budgetår.
3. Det slutliga utkastet till beräkning av myndighetens inkomster och utgifter ska översändas till kommissionen senast den 31 januari varje år.
4. Kommissionen ska översända beräkningen av inkomster och utgifter till budgetmyndigheten tillsammans med förslaget till Europeiska unionens allmänna budget.
5. På grundval av beräkningen ska kommissionen i förslaget till unionens allmänna budget föra in de beräkningar som den anser nödvändiga för tjänsteförteckningen och det bidragsbelopp som ska tas från den allmänna budgeten, vilket den ska lägga fram för budgetmyndigheten i enlighet med artiklarna 313 och 314 i EUF-fördraget.
6. Budgetmyndigheten ska bevilja anslagen för bidraget till myndigheten.
7. Budgetmyndigheten ska anta myndighetens tjänsteförteckning.
8. Myndighetens budget ska antas av direktionen. Budgeten blir slutlig när Europeiska unionens allmänna budget slutligen antas. Vid behov ska den justeras i enlighet med det slutgiltiga antagandet.

Artikel 67

Genomförande av budgeten

1. Verkställande direktören ska genomföra myndighetens budget med hänsyn till principerna om ekonomi, ändamålsenlighet, effektivitet och sund finansiell förvaltning.
2. Verkställande direktören ska varje år översända all information till budgetmyndigheten som rör resultatet av utvärderingsförfarandena.

Artikel 68

Redovisning av räkenskaper och beviljande av ansvarsfrihet

1. Myndighetens räkenskapsförare ska senast den 1 mars efter utgången av varje budgetår (år N + 1) översända de preliminära räkenskaperna för budgetåret (år N) till kommissionens räkenskapsförare och revisionsrätten.
2. Myndigheten ska senast den 31 mars efter utgången av varje budgetår översända rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen till Europaparlamentet, rådet och revisionsrätten.

Kommissionens räkenskapsförare ska senast den 31 mars efter utgången av varje budgetår översända myndighetens preliminära räkenskaper som konsoliderats med kommissionens redovisning till revisionsrätten.

3. När direktionen erhåller revisionsrättens synpunkter om myndighetens preliminära räkenskaper enligt artikel 246 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046[23], ska den avge ett yttrande om myndighetens slutliga räkenskaper.

4. Räkenskapsföraren ska senast den 1 juli år N + 1 översända de slutliga räkenskaperna till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten, tillsammans med direktionens yttrande.

5. En länk till sidorna på den webbplats som innehåller myndighetens slutliga räkenskaper ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* senast den 15 november år N + 1.

6. Senast den 30 september år N + 1 ska verkställande direktören sända revisionsrätten ett svar på dess synpunkter. Verkställande direktören ska också översända detta svar till direktionen.

7. Verkställande direktören ska på Europaparlamentets begäran lägga fram all information som behövs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för budgetår N ska fungera väl, i enlighet med artikel 261.3 i förordning (EU, Euratom) 2018/1046.

8. Europaparlamentet ska före den 15 maj år N + 2, på rekommendation av rådet som ska fatta beslut med kvalificerad majoritet, bevilja verkställande direktören ansvarsfrihet för budgetens genomförande år N.

Artikel 69

Finansiella regler

Efter samråd med kommissionen ska direktionen anta de finansiella regler som ska gälla för myndigheten. Dessa får inte avvika från kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/715 såvida detta inte särskilt krävs för myndighetens verksamhet och kommissionen har gett sitt samtycke till detta i förväg.

Artikel 70

Åtgärder för bedrägeribekämpning

1. För bekämpning av bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet ska Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och artikel 86 i förordning (EU) 2019/715 gälla för myndigheten utan inskränkning.

[23] Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

2. Myndigheten ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet om interna utredningar som genomförs av Olaf, och ska omedelbart anta lämpliga bestämmelser för all personal vid myndigheten.

3. Finansieringsbeslut samt de avtal och genomförandeinstrument som blir en följd av dessa beslut ska innehålla en uttrycklig bestämmelse om att revisionsrätten och Olaf vid behov får genomföra kontroller på plats hos mottagarna av utbetalningar från myndigheten.

Artikel 71

It-säkerhet

1. Myndigheten ska inrätta en intern enhet för it-styrning på verkställande direktörens nivå. Denna ska upprätta och förvalta it-budgeten och rapportera regelbundet till direktionen om uppfyllandet av gällande regler och standarder för it-säkerhet.

2. Myndigheten ska se till att minst 10 % av dess utgifter på it-området anslås till direkt it-säkerhet på ett överblickbart sätt. Bidraget till incidenthanteringsorganisationen för Europeiska unionens institutioner, organ och byråer (Cert-EU) kan räknas in i detta krav på minimiutgifter.

3. Med hjälp av Cert-EU ska lämpliga it-säkerhetssystem för övervakning, upptäckt och hantering upprättas. Större incidenter måste rapporteras till Cert-EU och kommissionen inom 24 timmar efter att de upptäckts.

Artikel 72

Ansvarsutkrävande och rapportering

1. Myndigheten ska hållas ansvarig inför Europaparlamentet och rådet för genomförandet av denna förordning.

2. Myndigheten ska årligen rapportera till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om genomförandet av de uppgifter som den tilldelas genom denna förordning, inbegripet information om den planerade utvecklingen av strukturen och nivån vad gäller de tillsynsavgifter som avses i artikel 66. Myndighetens ordförande ska offentligt lägga fram den rapporten för Europaparlamentet.

3. På begäran av Europaparlamentet ska myndighetens ordförande delta i en utfrågning i Europaparlamentets behöriga utskott om genomförandet av uppgifterna.

4. Myndigheten ska muntligen eller skriftligen besvara frågor som ställs till den av Europaparlamentet.

KAPITEL V

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

AVSNITT 1

PERSONAL

Artikel 73

Allmänna bestämmelser

1. Tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen samt de bestämmelser som har antagits gemensamt av unionens institutioner för tillämpningen av dessa tjänsteföreskrifter och anställningsvillkor för övriga anställda ska gälla för myndighetens personal i alla de frågor som inte omfattas av denna förordning.
2. Med avvikelse från punkt 1 ska myndighetens ordförande och var och en av de fem ledamöter i direktionen som avses i artikel 53 vara likställda med tribunalens ledamöter och justitiesekreterare i fråga om ersättning och pensionsålder i enlighet med rådets förordning (EU) 2016/300[24]. För de aspekter som inte omfattas av denna förordning eller förordning (EU) 2016/300 ska tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren tillämpas på motsvarande sätt.
3. I samråd med kommissionen ska direktionen anta de nödvändiga genomförandebestämmelserna i enlighet med förfarandena i artikel 110 i tjänsteföreskrifterna.
4. Myndigheten kan använda sig av utstationerade nationella experter eller annan personal som inte är anställd hos myndigheten, inbegripet företrädare för finansunderrättelseenheterna.
5. Direktionen ska anta regler för personal från medlemsstaterna som är utstationerade vid myndigheten och uppdatera dem vid behov. Dessa regler ska särskilt omfatta de finansiella arrangemangen kring sådan utstationering, inbegripet försäkringar och utbildning. I reglerna ska hänsyn tas till det faktum att personalen är utstationerad och ska utplaceras som myndighetens personal. Reglerna ska innehålla föreskrifter om utplaceringsvillkoren. I förekommande fall ska direktionen sträva efter förenlighet med de regler som gäller för ersättning för kostnader i samband med tjänsteresor för den ordinarie personalen.

[24] Rådets förordning (EU) 2016/300 av den 29 februari 2016 om ersättning till innehavare av höga EU-ämbeten (EUT L 58, 4.3.2016, s. 1).

Artikel 74

Immunitet och privilegier

Protokoll (nr 7) om immunitet och privilegier fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget ska gälla för myndigheten och dess personal.

Artikel 75

Tystnadsplikt

1. Ledamöterna i styrelsen och direktionen samt alla i myndighetens personal, inbegripet tillfälligt utstationerade nationella tjänstemän och alla andra personer som utför uppgifter för myndigheten på kontraktsbasis, ska omfattas av kravet på tystnadsplikt enligt artikel 339 i EUF-fördraget och artikel 50 i [Publikationsbyrån: för in nästa nummer till penningtvättsdirektivet, COM(2021) 423], även efter det att deras förordnanden upphört.

2. Direktionen ska säkerställa att personer som tillhandahåller tjänster, direkt eller indirekt, permanent eller tillfälligt, i samband med myndighetens uppdrag, inbegripet tjänstemän eller andra personer som auktoriserats av direktionen eller utsetts av offentliga myndigheter och finansunderrättelseenheter, omfattas av krav på tystnadsplikt som motsvarar dem i punkt 1.

3. För att utföra de uppgifter som myndigheten tilldelas genom denna förordning, ska den ha rätt att inom de gränser och på de villkor som anges i de akter som avses i artikel 1.2 utbyta information med nationella myndigheter eller unionens myndigheter och organ i de fall som det enligt dessa akter är tillåtet för finansiella tillsynsmyndigheter att lämna ut information till sådana enheter eller då medlemsstaterna får föreskriva att information får lämnas ut enligt tillämplig unionsrätt.

4. Myndigheten ska upprätta praktiska förfaranden för införandet av reglerna för tystnadsplikt som avses i punkterna 1 och 2.

5. Myndigheten ska tillämpa kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444[25].

Artikel 76

Säkerhetsbestämmelser om skydd av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter

1. Myndigheten ska anta sina egna säkerhetsbestämmelser som motsvarar kommissionens säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter, enligt kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443[26] och (EU, Euratom) 2015/444. Myndighetens säkerhetsbestämmelser ska bland annat omfatta bestämmelser om utbyte, behandling och lagring av sådana uppgifter. Direktionen ska anta myndighetens säkerhetsbestämmelser efter kommissionens godkännande.

---

[25] Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/444 av den 13 mars 2015 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 72, 17.3.2015, s. 53).

[26] Kommissionens beslut (EU, Euratom) 2015/443 av den 13 mars 2015 om säkerhet inom kommissionen (EUT L 72, 17.3.2015, s. 41).

2. Varje administrativ överenskommelse om utbyte av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter med berörda myndigheter i ett tredjeland eller, i avsaknad av en sådan överenskommelse, tillfällig utlämning av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter i undantagsfall till dessa myndigheter ska ha godkänts av kommissionen på förhand.

AVSNITT 2

SAMARBETE

Artikel 77

Samarbete med europeiska tillsynsmyndigheter och Europeiska dataskyddsstyrelsen

1. Myndigheten ska upprätta och upprätthålla ett nära samarbete med Europeiska bankmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.
2. När myndigheten utarbetar riktlinjer och rekommendationer i enlighet med artikel 43 med betydande inverkan på skyddet av personuppgifter, ska det ske i nära samarbete med Europeiska dataskyddsstyrelsen som inrättats genom förordning (EU) 2016/679 för att undvika dubbelarbete, bristande överensstämmelse och osäkerhet om rättsläget när det gäller skydd av personuppgifter.

Artikel 78

Samarbete med myndigheter som inte verkar på området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism

1. I den mån det behövs för att myndigheten ska fullgöra sina uppgifter som anges i artikel 5, ska den efter behov samarbeta med myndigheter som inte verkar på området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
2. Om så behövs ska myndigheten ingå ett samförståndsavtal med de myndigheter som avses i punkt 1, vilket i allmänna ordalag anger hur de ska samarbeta och utbyta information inom ramen för sina tillsynsuppgifter enligt unionsrätten när det gäller utvalda ansvariga enheter.
3. Myndigheten ska borga för effektivt samarbete och informationsutbyte mellan alla finansiella tillsynsmyndigheter inom systemet för tillsyn av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och de myndigheter som inte verkar på detta område och som avses i punkt 1, inbegripet när det gäller tillgång till information och uppgifter i den centrala databas för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som avses i artikel 11.

Artikel 79

Samarbete på området för offentlig-privata partnerskap

I den mån det behövs för att myndigheten ska fullgöra de uppgifter som avses i kapitel II avsnitten 3 och 6, kan den delta i befintliga samarbetsförfaranden som upprättats i en eller flera medlemsstater av tillsynsmyndigheter eller finansunderrättelseenheter och som bland

annat inbegriper samarbete och informationsutbyte mellan ovanstående myndigheter och utvalda ansvariga enheter. Den nationella myndighet som upprättat förfarandet ska ge sitt samtycke till myndighetens deltagande.

Artikel 80

Samarbete med Olaf, Europol, Eurojust och Europeiska åklagarmyndigheten

1. Myndigheten kan ingå samarbetsavtal med unionens institutioner, decentraliserade myndigheter eller andra unionsorgan som verkar på området för samarbete inom brottsbekämpning och rättsliga frågor. Dessa samarbetsavtal kan vara av strategisk eller teknisk art och i synnerhet ha som syfte att underlätta samarbetet och informationsutbytet mellan avtalsparterna. Samarbetsavtalen får inte utgöra en grund för att tillåta utbyte av personuppgifter och ska inte vara bindande för unionen eller dess medlemsstater.

2. Myndigheten ska upprätta och upprätthålla ett nära samarbete med Olaf, Europol, Eurojust och Europeiska åklagarmyndigheten. I detta syfte ska myndigheten ingå separata samarbetsavtal med Olaf, Europol, Eurojust och Europeiska åklagarmyndigheten i vilka deras samarbete fastställs. Syftet med samarbetet ska särskilt vara att säkerställa utbytet av strategisk information och uppgifter om tendenser i samband med de hot som penningtvätt och finansiering av terrorism utgör för unionen.

Artikel 81

Samarbete med tredjeländer och internationella organisationer

1. För att uppfylla målen i denna förordning och utan att det påverkar medlemsstaternas och unionsinstitutionernas respektive behörighet, kan myndigheten utveckla kontakter och ingå administrativa överenskommelser med myndigheter i tredjeländer som verkar med bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och som har befogenheter gällande tillsyn och finansunderrättelse på området för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, samt med internationella organisationer och myndigheter i tredjeländer. Dessa överenskommelser får inte medföra några juridiska förpliktelser för unionen och dess medlemsstater, och de får inte heller hindra medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter från att ingå bilaterala avtal med dessa tredjeländer.

2. Myndigheten får ta fram standardiserade administrativa överenskommelser i syfte att få till stånd en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv praxis inom unionen och för att stärka den internationella samordningen och samarbetet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Offentliga myndigheter och finansunderrättelseenheter ska göra sitt yttersta för att följa sådana standardiserade överenskommelser.

3. När flera av unionens offentliga myndigheter och finansunderrättelseenheter interagerar med myndigheter i tredjeländer i frågor som ligger inom ramarna för myndighetens uppgifter enligt artikel 5, ska myndigheten inta en ledande roll i underlättandet av dessa interaktioner när så behövs. Denna roll ska inte påverka de normala interaktionerna mellan behöriga myndigheter och myndigheterna i tredjeländer.

4. Inom ramen för sina befogenheter enligt denna förordning och de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, ska myndigheten bidra till att unionens intressen framställs på ett samlat, konsekvent och ändamålsenligt sätt i internationella forum, däribland genom att myndigheten bistår kommissionen i dess uppgifter som medlem i arbetsgruppen för finansiella åtgärder och stöder arbetet och målen inom Egmontgruppen för finansunderrättelseenheter.

AVSNITT 3

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 82

Tillgång till handlingar

1. Förordning (EG) nr 1049/2001 ska tillämpas på handlingar som finns hos myndigheten.

2. De beslut som fattas av myndigheten i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 kan ligga till grund för ett klagomål till ombudsmannen eller en talan inför Europeiska unionens domstol enligt artiklarna 228 och 263 i EUF-fördraget.

3. Rätten att få tillgång till handlingar ska inte gälla konfidentiell information som består av följande:

   a) Myndighetens, de finansiella tillsynsmyndigheternas och de ansvariga enheternas information och uppgifter som erhållits vid genomförandet av de uppgifter och verksamheter som avses i artikel 5.2 och kapitel II avsnitt 3.

   b) Myndighetens och finansunderrättelseenheternas verksamhetsrelaterade uppgifter eller information i samband med sådana uppgifter och som myndigheten innehar med anledning av de uppgifter och verksamheter som avses i artikel 5.5 och kapitel II avsnitt 6.

4. Den konfidentiella information som avses i punkt 3 a och som har samband med ett tillsynsförfarande kan lämnas ut, helt eller delvis, till de ansvariga enheter som är part i förfarandet i fråga, med förbehåll för det berättigade intresset hos fysiska och juridiska personer, som är andra än den berörda parten, av att deras affärshemligheter skyddas. Denna tillgång ska inte omfatta myndighetens och de finansiella tillsynsmyndigheternas interna handlingar eller korrespondens dem emellan.

5. Direktionen ska anta praktiska åtgärder för tillämpning av förordning (EG) nr 1049/2001 och bestämmelserna gällande utlämnande av information i samband med tillsynsförfaranden.

Artikel 83

Allmän språkordning

1. Rådets förordning nr 1 ska gälla för myndigheten.

2. Direktionen ska besluta om myndighetens interna språkordning, vilken ska vara samstämmig med språkordningen vid direkt tillsyn enligt artikel 27.

3. De översättningstjänster som är nödvändiga för att myndigheten ska fungera ska tillhandahållas av Översättningscentrum för Europeiska unionens organ, upprättat genom rådets förordning (EG) nr 2965/94[27].

Artikel 84

Skydd av personuppgifter

1. Behandlingen av personuppgifter på grundval av denna förordning för förebyggande av penningtvätt och finansiering av terrorism enligt artikel 53 i [Publikationsbyrån: för in nästa nummer till penningtvättsdirektivet, COM(2021) 423] och artikel 55 i [Publikationsbyrån: för in nästa nummer till penningtvättsförordningen, COM(2021) 420] ska bedömas vara nödvändig för genomförandet av en uppgift som är av allmänt intresse eller ett led i myndighetens myndighetsutövning enligt artikel 5 i förordning (EU) 2018/1725 och artikel 6 i förordning (EU) 2016/679.

   När myndigheten utarbetar riktlinjer och rekommendationer i enlighet med artikel 43 med betydande inverkan på skyddet av personuppgifter, ska den efter kommissionens godkännande rådfråga Europeiska datatillsynsmannen som inrättats genom förordning (EU) 2018/1725. Myndigheten kan även bjuda in nationella dataskyddsmyndigheter att delta som observatörer i förfarandet för utarbetande av dessa riktlinjer och rekommendationer.

2. I enlighet med artikel 25 i förordning (EU) 2018/1725 ska myndigheten anta interna regler som kan begränsa utövandet av registrerades rättigheter om sådana begränsningar krävs för genomförandet av de uppgifter som avses i artikel 53 i [penningtvättsdirektivet] och artikel 55 i [penningtvättsförordningen].

Artikel 85

Myndighetens ansvar

1. Vid utomobligatoriskt ansvar ska myndigheten ersätta skada som den eller dess personal orsakat vid tjänsteutövning, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar. Tvister som rör ersättningen av sådana skador ska avgöras av Europeiska unionens domstol.

2. Personalens personliga ekonomiska och disciplinära ansvar gentemot myndigheten ska regleras av de relevanta bestämmelser som gäller för myndighetens personal.

Artikel 86

Delegerade akter

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Befogenheten att anta delegerade akter som avses i artiklarna 25 och 65 ska tilldelas kommissionen tills vidare från och med [Publikationsbyrån: för in datumet = 6 månader från det datum då denna förordning träder i kraft].

[27] Rådets förordning (EG) nr 2965/94 av den 28 november 1994 om upprättande av ett översättningscentrum för Europeiska unionens organ (EGT L 314, 7.12.1994, s. 1).

3. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 25 och 65 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 25 och 65 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en månad från det datum då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet före utgången av den perioden har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med en månad på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 87

Avtal om säte och villkor för verksamheten

1. De nödvändiga arrangemangen beträffande de lokaler som myndigheten ska få i den medlemsstat där den har sitt säte och de resurser som ska tillhandahållas av den medlemsstaten samt de särskilda regler som i den medlemsstaten är tillämpliga på myndighetens personal och deras familjemedlemmar ska, efter direktionens godkännande, fastställas i en överenskommelse om säte mellan myndigheten och den medlemsstaten.

2. Myndighetens värdmedlemsstat ska tillhandahålla bästa möjliga förutsättningar för att myndigheten ska kunna fungera väl, vilket inkluderar Europaorienterad skolundervisning på flera språk och lämpliga transportförbindelser.

Artikel 88

Utvärdering och översyn

3. Senast den 31 december 2029, och därefter vart femte år, ska kommissionen utvärdera myndighetens resultat i förhållande till dess mål, uppdrag, uppgifter och placering, i enlighet med kommissionens riktlinjer. Utvärderingen ska särskilt omfatta följande:

   a) Eventuellt behov av ändringar av myndighetens mandat och de finansiella följderna av sådana ändringar.

   b) Effekterna av myndighetens uppgifter och verksamhet för tillsyn på unionens intressen i sin helhet, särskilt ändamålsenligheten i

      i) uppgifter och verksamhet för tillsyn i samband med direkt tillsyn av utvalda ansvariga enheter,

      ii) indirekt tillsyn av icke utvalda ansvariga enheter,

iii) indirekt tillsyn av andra ansvariga enheter.

c) Effekten av verksamheterna i samband med stöd till och samordning av finansunderrättelseenheter och särskilt samordningen av finansunderrättelseenheternas gemensamma analyser av gränsöverskridande verksamheter och transaktioner.

d) Myndighetens opartiskhet, objektivitet och oberoende.

e) Lämpligheten i styrformerna, däribland direktionens sammansättning och röstningsförfaranden och organets förhållande till styrelsen.

f) Myndighetens kostnadseffektivitet, i tillämpliga fall separat i förhållande till dess olika finansieringskällor.

g) Ändamålsenligheten i mekanismen för invändningar mot myndighetens beslut samt förfarandena för oberoende och ansvarsutkrävande som gäller för myndigheten.

h) Ändamålsenligheten i förfarandena för samarbete och informationsutbyte mellan myndigheten och myndigheter som inte verkar på området för bekämpning av penningtvätt.

i) Interaktionerna mellan myndigheten och andra tillsynsmyndigheter och tillsynsorgan i unionen, däribland Europeiska bankmyndigheten, Europol, Eurojust, Olaf och Europeiska åklagarmyndigheten.

j) Ändamålsenligheten i myndighetens befogenheter att utöva tillsyn och utdela påföljder.

k) Ändamålsenligheten och graden av enhetlighet som tillsynsmyndigheterna uppnått samt myndighetens roll i detta.

4. Den rapport som avses i punkt 1 ska också innehålla en utvärdering av huruvida

a) myndigheten har tillräckliga resurser för att utföra sina arbetsuppgifter,

b) det är lämpligt att tilldela myndigheten ytterligare tillsynsuppgifter när det gäller ansvariga enheter inom den icke-finansiella sektorn, i tillämpliga fall med uppgift om de typer av enheter som skulle kunna bli föremål för ytterligare tillsyn,

c) det är lämpligt att tilldela myndigheten ytterligare uppgifter när det gäller att stödja och samordna finansunderrättelseenheternas arbete.

d) det är lämpligt att tilldela myndigheten ytterligare befogenheter att utdela påföljder.

5. Vid varannan utvärdering ska en bedömning göras av de resultat som uppnåtts av myndigheten med hänsyn till dess mål, uppdrag och uppgifter, inbegripet en bedömning av huruvida en fortsättning av myndigheten är berättigad med avseende på dessa mål, uppdrag och uppgifter.

6. Rapporten och eventuella åtföljande förslag ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 89

Ändringar av förordning (EU) nr 1093/2010

Förordning (EU) nr 1093/2010 ska ändras på följande sätt:

(1) Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska andra stycket utgå.

b) I punkt 5 ska led h utgå.

(2) Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Led 1 a ska utgå.

b) I led 2 ska led iii utgå.

(3) I artikel 8.1 ska led l utgå.

(4) Artiklarna 9a och 9b ska utgå.

(5) Artikel 17.6 ska ersättas med följande:

”6. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter ett sådant formellt yttrande som avses i punkt 4 i denna artikel inom den där angivna fristen, och om det är nödvändigt att utan dröjsmål åtgärda sådan bristande efterlevnad av unionsrätten för att upprätthålla eller återställa neutrala konkurrensvillkor på marknaden, eller för att säkerställa det finansiella systemets funktion och integritet, får myndigheten – utan att det påverkar kommissionens befogenheter och skyldigheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget – om de relevanta kraven i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i denna förordning är direkt tillämpliga på finansinstitut, anta ett enskilt beslut riktat till ett finansinstitut [?] med krav på att vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt unionsrätten, däribland även att upphöra att tillämpa eventuell oförenlig praxis.

Myndighetens beslut ska överensstämma med det formella yttrande som kommissionen avgivit enligt punkt 4.

(6) Artikel 19.4 ska ersättas med följande:

”4. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter myndighetens beslut och därigenom inte säkerställer att ett finansinstitut uppfyller krav som är direkt tillämpliga på det enligt de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i denna förordning, får myndigheten – utan att det påverkar kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget – anta ett enskilt beslut riktat till finansinstitutet med krav på att det ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt unionsrätten, däribland även krav på att upphöra med viss praxis.”

(7) I artikel 33.1 ska andra stycket utgå.

(8) I artikel 40.1 ska följande led läggas till som led g:

”g) En företrädare för myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, utan rösträtt.”

(9) I artikel 81 ska punkt 2b utgå.

Artikel 90

Ändringar av förordning (EU) nr 1094/2010

Förordning (EU) nr 1094/2010 ska ändras på följande sätt:

(1) I artikel 1.2 ska andra stycket utgå.

(2) I artikel 40.1 ska följande led läggas till:

”f) En företrädare för myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, utan rösträtt.”

(3) I artikel 54 ska punkt 2a utgå.

Artikel 91

Ändringar av förordning (EU) nr 1095/2010

Förordning (EU) nr 1095/2010 ska ändras på följande sätt:

(1) I artikel 1.2 ska andra stycket utgå.

(2) I artikel 40.1 ska följande led läggas till:

”f) En företrädare för myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, utan rösträtt.”

(3) I artikel 54 ska punkt 2a utgå.

Artikel 92

Inledning av myndighetens verksamhet

Kommissionen ska ansvara för inrättandet av myndigheten och dennas inledande verksamhet fram till det datum då myndigheten blir operativ, vilket ska vara den 1 januari 2024 i enlighet med artikel 93. För detta ändamål gäller följande:

a) Kommissionen kan utse en av sina tjänstemän att verka som tillförordnad verkställande direktör och utföra de uppgifter som denne tilldelats till dess att myndigheten har kapacitet att genomföra sin egen budget och verkställande direktören har inlett sitt uppdrag efter att ha tillsatts av direktionen i enlighet med artikel 58.

b) Genom undantag från artikel 53.4 och till dess att ett beslut enligt artikel 58 har antagits ska den tillförordnade verkställande direktören utöva tillsättningsbefogenheterna.

c) Kommissionen får erbjuda bistånd till myndigheten, särskilt genom att utstationerade kommissionstjänstemän bedriver myndighetens verksamhet under den tillförordnade verkställande direktörens eller verkställande direktörens överinseende.

d) Den tillförordnade verkställande direktören får godkänna alla betalningar som omfattas av anslagen i myndighetens budget efter att de har godkänts av direktionen och får ingå avtal, bland annat anställningsavtal, efter det att tjänsteförteckningen för myndigheten har antagits.

Artikel 93

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2024.

Artiklarna 1, 4, 38, 42, 43, 44, 46, 56, 58, 86 och 87 ska dock tillämpas från och med den 1 januari 2023.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets titel

Europaparlamentets och rådets utkast till förordning om införande av ett organ för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, nedan kallat *myndigheten*

1.2. Berörda politikområden

Politikområde: finansiell stabilitet, finansiella tjänster och kapitalmarknadsunionen

Verksamhet: Finansiell stabilitet:

1.3. Förslaget avser

✓ **en ny åtgärd**

☐ **en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd**[1]

☐ **en förlängning av en befintlig åtgärd**

☐ **en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd**

1.4. Mål

1.4.1. Allmänt/allmänna mål:

2. En ekonomi för människor

1.4.2. Specifikt/specifika mål:

Specifikt mål nr 1.2

Finansiell stabilitet upprätthålls och förbättras genom effektiv tillsyn och krishanteringsmekanismer, genom att absorbera chocker och sprida risker och genom att en övergripande metod finns på plats för att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism.

[1] I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Inom tillsynsområdet är avsikten att myndigheten ska förbättra den övergripande kvaliteten på tillsynen avseende bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som äger rum i EU, delvis genom att själv utöva en direkt tillsyn av ett begränsat antal av de mest riskfyllda gränsöverskridande enheterna inom finanssektorn (och möjligen vissa andra enheter över vilka myndigheten kan överta tillsynsansvaret i nödlägen) och delvis genom att utöva sin kontroll och samordning av nationella tillsynsmyndigheter när det gäller ansvariga enheter både inom den finansiella och den icke-finansiella sektorn enligt EU:s lagstiftning om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

Inom finansunderrättelseenheternas område kommer myndigheten att främja ökad effektivitet och utökat samarbete mellan finansunderrättelseenheter, däribland genom att anta harmoniserade mallar för rapportering och informationsutbyte, genom att utföra analyser gemensamt med finansunderrättelseenheter och genom att överta värdskapet för den befintliga infrastrukturen för informationsutbyte, FIU.net.

Båda dessa mål ska indirekt bidra till en ökning av den andel penningtvätt och finansiering av terrorism i EU som antingen upptäcks eller förhindras att ske genom en avskräckande verkan och en högre sannolikhet för upptäckt.

1.4.4. Prestationsindikatorer

Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.

Allmänna indikatorer

• Budgetförslag i förhållande till slutlig antagen budget (per år).

Indirekt tillsyn och samordning av tillsynsmyndigheter

• Antal antagna tekniska standarder i förhållande till hur många standarder som ska tas fram.

• Antal utkast till tekniska standarder som överlämnats till kommissionen för godkännande inom tidsfristerna.

• Antal förslag till tekniska standarder som förkastats av kommissionen.

• Antal antagna icke-bindande rekommendationer i förhållande till hur många rekommendationer som ska tas fram.

• Antal utbildningstimmar för personal vid tillsynsmyndigheten.

• Antal anställda som deltagit i utbyte/utlåning.

• Antal genomförda sakkunnigbedömningar.

• Antal identifierade och undanröjda hinder för enhetlighet.

• Nya praktiska verktyg och instrument för att främja enhetlighet.

• Antal populerade databaser.

Direkt tillsyn av vissa ansvariga enheter

• Antal kontroller på plats och särskilda utredningar.

• Antal möten med enheter under tillsyn.

• Antal beslut riktade till kontrollerade enheter

• Antal beslut ålagda kontrollerade enheter

• Antal klagomål/överklaganden från företag under tillsyn

Samordning och stöd för finansunderrättelseenheter

• Antal gemensamma analyser som utförs

• Antal tekniska standarder som antagits

• Antalet vägledningar/rekommendationer riktade till finansunderrättelseenheter.

1.5. Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1. Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet

Enligt vad som analyserats i den konsekvensbedömning som åtföljt detta lagförslag, är de två huvudsakliga problem som förslaget syftar till att hantera den inkonsekventa tillsynen när det gäller bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism på den inre marknaden och en otillräcklig samordning och otillräckligt informationsutbyte bland finansunderrättelseenheter. När det gäller tillsyn varierar verkställighetens effektivitet i medlemsstaterna på grund av skillnader i resurser och praxis. Finansunderrättelseenheter saknar för närvarande gemensamma metoder och harmoniserade mallar, vilket hindrar en gemensam analys och leder till försämrad upptäckt av transaktioner och verksamhet som potentiellt kan höra samman med penningtvätt och finansiering av terrorism.

1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet i unionens intervention” i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.

Det paket om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som antogs av kommissionen 2019 har gjort det möjligt att belysa hur kriminella har kunnat utnyttja skillnaderna mellan medlemsstaternas system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Den gränsöverskridande naturen hos en stor andel penningtvätt och finansiering av terrorism gör ett gott samarbete mellan nationella tillsynsmyndigheter och finansunderrättelseenheter viktigt för att förebygga dessa brott. Många enheter som har skyldigheter när det gäller bekämpning av penningtvätt har gränsöverskridande verksamhet. Olika metoder hos de nationella tillsynsmyndigheterna och finansunderrättelseenheterna hindrar de berörda myndigheterna att tillämpa optimal praxis för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism på gruppnivå. Bättre samordning på EU-nivå, inklusive en del av den direkta EU-tillsynen av vissa av de mest riskfyllda enheterna, behövs för att ta itu med dessa gränsöverskridande frågor och för att maximera kapaciteten i EU:s finansiella system för att både förebygga och upptäcka penningtvätt och finansiering av terrorism.

Förslaget om en EU-myndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism antas i samband med ett förslag om ett EU-regelverk för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i form av en EU-förordning. Avsikten är att dessa två initiativ tillsammans avsevärt ska öka enhetligheten i tillsynen av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och verkställigheten i medlemsstaterna samt att stärka tillsynsgraden, särskilt genom att på EU-nivå inrätta tillsyn över de mest riskfyllda gränsöverskridande enheterna. Bättre gränsöverskridande samarbete mellan finansunderrättelseenheter och

förbättrad inhemsk praxis, från generalisering av god praxis, kommer att utgöra en lämplig åtgärd för den gränsöverskridande naturen när det gäller penningtvätt och finansiering av terrorism.

1.5.3. Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

Relevanta tidigare erfarenheter omfattar inrättandet av de tre europeiska tillsynsmyndigheterna för finansiella tjänster, den gemensamma tillsynsmekanismen för banker (inte en EU-byrå utan en gren inom Europeiska centralbanken) och Europeiska åklagarmyndigheten.

Slutsatsen utifrån erfarenheterna från de europeiska tillsynsmyndigheterna är att det är komplicerat att hantera en kombination av resurser från EU-budgeten och direkt från medlemsstaterna via nationella tillsynsmyndigheter, och det kan bli en börda för tillsynsmyndigheter från mindre medlemsstater. Det kan även kompromettera myndighetens oberoende. Därför föreslås inte någon direkt finansiering av myndigheten från medlemsstaterna.

När det gäller den gemensamma tillsynsmekanismen har det noterats att tillsyn av direkt kontrollerade enheter kan utföras effektivt genom att använda gemensamma tillsynsgrupper ledda av personal från EU:s tillsynsmyndighet baserad i medlemslandet med en direkt kontrollerad enhet, men som även inbegriper personal från den nationella tillsynsmyndigheten. Denna modell har tillämpats i myndighetens direkta tillsynsverksamhet.

När det gäller Europeiska åklagarmyndigheten har det noterats att det kan ta avsevärd tid innan ett nytt organ uppnår administrativ och budgetmässig autonomi, och detta måste planeras med kommissionens stöd under den perioden, inklusive en utstationerad tillförordnad verkställande direktör.

1.5.4. Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument

En ny budgetpost kommer att behöva inrättas som motsvarar bildandet av en ny EU-byrå. Dessutom kommer den fleråriga budgetramen 2021–2027 att behöva planeras så att de resurser som krävs för införandet av denna lagstiftning finns tillgängliga.

1.5.5. En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning

I fall när ett EU-organ kontrollerar enheter i den privata sektorn direkt finansieras ofta en sådan kontroll av avgifter som betalas av de kontrollerade enheterna. Detta är fallet när det gäller den gemensamma tillsynsmekanismen och när det gäller tillsyn av Esma (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) av EU:s centrala motparter, transaktionsregister och kreditvärderingsinstitut. När det gäller den gemensamma tillsynsmekanismen stöds sådana avgifter inte endast av direkt kontrollerade banker utan av alla banker över vissa storleks- och verksamhetströsklar, där inte alla kontrolleras direkt av den gemensamma tillsynsmekanismen.

Detta utkast till förordning upphäver bestämmelserna i förordning (EU) 2019/2175, som tillskrev Europeiska bankmyndigheten (EBA) vissa behörigheter avseende bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism genom att ändra EBA:s inrättandeförordning (förordning (EU) 2010/1093) och omfördela samma behörigheter till myndigheten. Den förordningen åtföljdes av en finansieringsöversikt för rättsakt som tilldelade EBA fyra anställda och fyra kontraktsanställda och motsvarande nödvändiga tillskott på 529 000 EUR, vilket mot bakgrund av finansieringsmodellen för de europeiska tillsynsmyndigheterna utgjorde 40 % av kostnaden [övriga 60 % av kostnaden finansierades av medlemsstaternas

nationella behöriga myndigheter]. En omfördelning av denna budget föreslås från EBA till myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

FIU.net är ett kommunikationsnätverk mellan EU:s finansunderrättelseenheter som Europol för närvarade är värd för, men som inom kort (före september 2021) överförs till kommissionen tillfälligt i väntan på att myndigheten inrättas. Detta följer ett beslut i december 2019 av Europeiska datatillsynsmannen enligt vilket värdskapet för FIU.net hos Europol överskrider Europols mandat när det gäller behandling av personuppgifter. Den årliga kostnaden för värdskapet för FIU.net hos kommissionen, efter att överföringen från Europol till kommissionen genomförts, är budgeterad till 2 miljoner euro och tilldelas kommissionens GD FISMA. Denna verksamhet föreslås finansieras av EU-budgeten, eftersom kostnaden inte längre ska påföras kommissionen. Den övergripande effekten på EU-budgeten kommer emellertid inte att vara exakt budgetneutral då myndigheten för bekämpning av penningtvätt ska utveckla FIU.net ytterligare, vilket leder till en ökad årlig kostnad som motsvarar 3 miljoner euro i 2021 års priser.

1.6. Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

✓ **begränsad varaktighet**

☐ Förslaget eller initiativet ska gälla från [den DD/MM]ÅÅÅÅ till [den DD/MM]ÅÅÅÅ.

☐ Det påverkar resursanvändningen från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ.

✓**obegränsad varaktighet**

☐ Efter en inledande period från 2023–2025

beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad metod för genomförandet[2]

✓ **Direkt förvaltning** av kommissionen genom

☐ genomförandeorgan

☐ Delad förvaltning med medlemsstaterna

✓**Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)

☐ EIB och Europeiska investeringsfonden

✓organ som avses i artiklarna 70 och 71

☐ offentligrättsliga organ

☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de lämnar tillräckliga ekonomiska garantier

☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som lämnar tillräckliga ekonomiska garantier

☐ personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den relevanta grundläggande rättsakten.

Anmärkningar

Inga

[2] Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

I linje med redan befintliga arrangemang kommer myndigheten för bekämpning av penningtvätt att utarbeta regelbundna rapporter om sin verksamhet (inbegripet intern rapportering till verkställande ledning, rapportering till styrelserna och utarbetandet av årsredovisningen) och kommer att bli föremål för revision av revisionsrätten och kommissionens tjänst för internrevision om dess användning av resurser och resultat.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås

Administrations- och kontrollsystem fastställs i kapitel IV i utkastet till förordningen som inrättar myndigheten för bekämpning av penningtvätt. Myndigheten kommer att säkerställa att alla lämpliga standarder uppfylls på alla områden i den interna kontrollramen. Dessutom beviljar Europaparlamentet varje budgetår, på rekommendation av rådet, ansvarsfrihet för varje EU-byrå för genomförandet av dess budget. Detta förfarande kommer även att gälla för myndigheten för bekämpning av penningtvätt.

2.2.2. Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna

Inrättandet av en ram för intern kontroll kommer att prioriteras av myndigheten för bekämpning av penningtvätt omedelbart efter att den har bildats.

Risker som redan har identifierats före antagandet av utkastet till förordningen som inrättar myndigheten för bekämpning av penningtvätt omfattar följande:

- Misslyckande att i tid inkassera avgifter från ansvariga enheter till myndigheten.
- Fall av penningtvätt som inträffar på ansvariga enheter som direkt kontrolleras av myndigheten för bekämpning av penningtvätt under tiden för den kontrollen.

2.2.3. Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)

De beräkningar som görs här baseras på GD FISMA:s erfarenhet av en kontroll över de tre europeiska tillsynsmyndigheterna avseende finansiella tjänster (EBA, Eiopa, Esma), vilka alla är decentraliserade tillsynsorgan, som den framtida myndigheten för bekämpning av penningtvätt planeras bli.

Kostnader för kontroller – kontroll av organ

Historiskt har GD FISMA:s kostnader för den övergripande kontrollen av myndigheten beräknats till 0,5 % av de årliga bidrag som betalats till dem. Sådana kostnader innefattar till exempel men inte endast de kostnader som är hänförliga till bedömningen av den årliga programplaneringen och budgeten, deltagande av företrädare för GD FISMA i styrelser, tillsynsstyrelser och dithörande förberedande arbete.

Kostnader för kontroller – betalning av årliga bidrag

Kostnaderna för kontroller som är strikt hänförliga till behandlingen av de årliga betalningarna som görs till myndigheter baseras på den metod som använts för att beräkna kostnaderna hänförliga till andra finansiella transaktioner hos GD FISMA. De utgör en liten och irrelevant bråkdel av de betalningar som görs.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

För att bekämpa bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet gäller bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som kommer att utföras av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) för myndigheten för bekämpning av penningtvätt utan begränsningar.

Myndigheten kommer att ha en särskild strategi mot bedrägerier och en åtföljande handlingsplan. Dess insatser inom bedrägeribekämpning måste vara förenliga med reglerna och vägledningen i budgetförordningen (bestämmelser om bedrägeribekämpning som en del av en sund ekonomisk förvaltning), Olafs bedrägeriförebyggande insatser, bestämmelserna i kommissionens strategi mot bedrägerier: förstärkta insatser för att skydda EU-budgeten (COM(2019) 196 final), vilket angetts av den gemensamma strategin för EU:s decentraliserade byråer (juli 2012) och den tillhörande färdplanen.

Dessutom fastställer den föreslagna förordningen som inrättar EU:s myndighet för bekämpning av penningtvätt (Amla) bestämmelserna om inrättande och kontroll av dess budget och tillämpliga finansiella regler, däribland de som syftar till att förebygga bedrägerier och oegentligheter. Dess framtida budgetförordning kommer att fastställa detta mer detaljerat.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Type of Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff[1].	från Efta-länder[2]	från kandidatländer[3]	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
7	20.020101.01-C1-PMO(FISMA) 20.020601.01-C1-FISMA	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
1	03.020106-C1-FISMA	Diff.	JA	NEJ	NEJ	NEJ
1	03.100200-C1-FISMA	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den	Budgetrubrik	Type of Typ av	Bidrag

[1] Diff. = differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

[2] Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

[3] Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

fleråriga budgetramen		anslag				
	Nummer	Diff./Icke-diff.	från Efta-länder	från kandidatländer	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
1	03.10.YY.YY – EU:s organ för bekämpning av penningtvätt	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

3,2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler): Löpande priser

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer	1 – Inre marknaden, innovation och digitalisering

03.10.YY.YY: EU:s myndighet för bekämpning av penningtvätt (Amla)			2023	2024	2025	2026	2027	**TOTALT Den fleråriga budgetramen 2021–2027**
Avdelning 1:	Åtaganden	(1)	0,809	7,489	19,148	7,094	7,236	**41,776**
	Betalningar	(2)	0,809	7,489	19,148	7,094	7,236	**41,776**
Avdelning 2:	Åtaganden	(1a)	0,252	3,974	4,742	1,726	1,761	**12,455**
	Betalningar	(2a)	0,252	3,974	4,742	1,726	1,761	**12,455**
Avdelning 3:	Åtaganden	(3a)		4,245	6,522	4,030	4,110	**18,907**
	Betalningar	(3b)		4,245	6,522	4,030	4,110	**18,907**
TOTALA anslag för Amla	Åtaganden	= 1 + 1a + 3a	**1,061**	**15,708**	**30,412**	**12,850**	**13,107**	**73,138**
	Betalningar	=2+2a + 3b	**1,061**	**15,708**	**30,412**	**12,850**	**13,107**	**73,138**

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler): Löpande priser

Uppgifter om källor för omfördelning av åtagandebemyndiganden			2023	2024	2025	2026	2027	**TOTALT** **Den fleråriga budgetramen 2021–2027**
03.02.01.06 Genomförande och utveckling av den inre marknaden för finansiella tjänster (löpande priser) – avseende FIU.net	Åtaganden	4			1,000	2,000	2,000	**5,000**
03.10.02 Europeiska bankmyndigheten (EBA)	Åtaganden	5		0,550	0,561	0,573	0,584	**2,268**
Marginal rubrik 1	Åtaganden	6	1,061	15,158	28,851	10,277	10,523	**65,870**
SUMMA omfördelningar	Åtaganden	= 4 + 5 + 6	**1,061**	**15,708**	**30,412**	**12,850**	**13,107**	**73,138**

Rubrik i den fleråriga budgetramen	**7**	”Administrativa utgifter”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler): I 2021 års fasta priser

		2023	2024	2025	2026	2027	**TOTALT Den fleråriga budgetramen 2021–2027**
GD: FISMA							
• Tjänstemän		1,216	1,216				**2,432**
• Kontraktsanställda		0,328	0,328				**0,656**
• Övriga administrativa utgifter – Uppdrag		0,040	0,090				**0,130**
SUMMA GD FISMA	Anslag	1,584	1,634				**3,218**

TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	1,584	1,634				**3,218**

De administrativa kostnaderna ska täckas genom anslag som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga och/eller som har omfördelats, om så krävs kompletterade med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till befintliga begränsningar i fråga om budgetmedel.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler):

	2023[1]	2024	2025	2026	2027	**TOTALT Den fleråriga budgetramen 2021–2027**

[1] Tillnärmning för 2023 och 2024 mot bakgrund av de olika grunder (angivna ovan) som ska tillämpas för utgifter under rubrik 1 och rubrik 7.

TOTALA anslag för RUBRIKERNA 1–7 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	**2,645**	**17,342**	**30,412**	**12,850**	**13,107**	**76,356**
	Betalningar	**2,645**	**17,342**	**30,412**	**12,850**	**13,107**	**76,356**

3.2.2. Beräknad inverkan på Amlas anslag

☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk

✓ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler): Löpande priser

Ange mål och resultat ⇩			2023		2024		2025		2026		2027		**TOTALT Den fleråriga budgetramen 2021–2027**
	OUTPUT												
	Typ[1]	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 1[2]…													
- Databaser och it-system (inklusive övergångskostnader)	Databas/it					2,918		3,951		3,312		3,379	13,560
– Översättning	Översättnin					0,265		0,406		0,110		0,113	0,894
– Uppdrag	Uppdrag					1,062		1,624		0,442		0,450	3,578
– Juridiskt ombud	Extern rådgivning							0,541		0,166		0,168	0,875
Total kostnad						**4,245**		**6,522**		**4,030**		**4,110**	**18,907**

[1] Output som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts osv.).

[2] Mål som redovisats under punkt 1.4.2: ”Specifikt/specifika mål…”.

3.2.3. Beräknad inverkan på Amlas personalresurser

3.2.3.1. Sammanfattning

☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk

✓ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler): Löpande priser – endast den del som är EU-finansierad

	2023	2024	2025	2026	2027	**TOTALT Den fleråriga budgetramen 2021–2027**
Tillfälligt anställda (AD-tjänster)	0,518	5,682	14,354	5,362	5,468	**31,384**
Tillfälligt anställda (AST-tjänster)		0,462	2,493	0,962	0,982	**4,899**
Kontraktsanställda	0,291	1,186	1,815	0,308	0,315	**3,915**
Utstationerade nationella experter		0,159	0,486	0,462	0,471	**1,578**
TOTALT	**0,809**	**7,489**	**19,148**	**7,094**	**7,236**	**41,776**

Personalbehov (heltidsekvivalenter): Summa poster som är EU-finansierade och finansierade av avgifter eller kostnader

	2023	2024	2025	2026[1]	2027	**TOTALT[2]**
Tillfälligt anställda (AD-tjänster)	8	58	155	180	180	**180**

[1] **Från och med 2026 kommer 192 av de totalt 250 posterna (dvs. 77 %) att finansieras av avgifter, av vilka 164 är tillfälligt anställda (141 AD och 23 AST), 25 kontraktsanställda och 3 utstationerade nationella experter.**

[2] **Summa vid planerad full bemanning.**

Tillfälligt anställda (AST-tjänster)		7	30	30	30	**30**
Kontraktsanställda	10	30	30	30	30	**30**
Utstationerade nationella experter		5	10	10	10	**10**

TOTALT	**18**	**100**	**225**	**250**	**250**	**250**

Det förutsätts att all personal som anställs under 2023 arbetar i sex månader och att rekryteringsprocessen har inletts före det formella inrättandet av myndigheten så att kontrakt kan undertecknas så snart som myndigheten har inrättats. På samma sätt antas 20 tillfälligt anställda som börjar sin anställning 2024 arbeta hela året eftersom de rekryterats 2023. All ytterligare personal antas komma att anställas under året, och den genomsnittliga kostnaden uppgår i enlighet med detta till 50 % av posterna. Full bemanning antas följaktligen uppnås i mitten av 2026.

Uppgifter om omflyttning från Europeiska bankmyndigheten

Personalbehov (heltidsekvivalenter):

	2023	2024	2025	2026	2027	**TOTALT**
Tillfälligt anställda (AD-tjänster)		4	4	4	4	**4**
Tillfälligt anställda (AST-tjänster)						
Kontraktsanställda		4	4	4	4	**4**
Utstationerade nationella experter						

TOTALT		**8**	**8**			**8**

Anslaget till bemanning av Europeiska bankmyndigheten (tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen och anslag till kontraktsanställda) kommer att minskas med 4 tillfälligt anställda (AD 7) och 4 kontraktsanställda (FGIV) eftersom uppgifterna på området bekämpning av penningtvätt som EBA ansvarat för inom ramen för att de europeiska tillsynsmyndigheternas granskning kommer att utföras av Amla.

3.2.3.2. Beräknat personalbehov för det ansvariga generaldirektoratet

☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk

✓ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltal (eller med högst en decimal)

		2023	2024	2025	2026	**2027**
•Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)						
20 01 02 01 + 20 01 02 02 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)		8	8			
20 01 02 03 (vid delegationer)						
01 01 01 01 (indirekta forskningsåtgärder)						
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)						
• Extern personal (i heltidsekvivalenter)[1]						
20 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)		4	4			
20 02 03 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)						
Budgetrubrik(er) (ange vilken/vilka) [2]	- vid huvudkontoret[3]					
	- vid delegationer					
01 01 01 02 (kontraktsanställda, vikarier						

[1] Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen.

[2] Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

[3] Huvudsakligen för EU:s sammanhållningspolitik, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och Europeiska havs-, fiske- och vattenbruksfonden (EMFAF).

och nationella experter som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)					
10 01 05 02 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)					
Annan budgetrubrik (ange vilken)					
TOTALT	**12**	**12**			

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	En ”arbetsgrupp” på 12 personer (av vilka 8 är tjänstemän eller tillfälligt anställda och 4 kontraktsanställda) kommer att behövas till GD FISMA för att säkerställa en snabb etablering och det operativa genomförandet av EU:s myndighet för bekämpning av penningtvätt (Amla). Arbetsgruppen kommer att bidra till en snabb rekrytering av personal till Amla samt inrättandet av administrativa, logistiska, personalavdelningsrelaterade, budgetmässiga och finansiella förfaranden och de system som är nödvändiga för att säkerställa att erforderlig finansiering från avgifter är tillgänglig för Amla enligt planerade tidsramar. Om inte denna arbetsgrupp inrättas blir det inte möjligt för Amla att vara fullt etablerad och redo att sköta alla sina tillsynsuppgifter eller samordningsuppgifter från början av 2026.
Extern personal	En ”arbetsgrupp” på 12 personer (av vilka 8 är tjänstemän eller tillfälligt anställda och 4 kontraktsanställda) kommer att behövas till GD FISMA för att säkerställa en snabb etablering och det operativa genomförandet av EU:s myndighet för bekämpning av penningtvätt (Amla). Arbetsgruppen kommer att bidra till en snabb rekrytering av personal till Amla samt inrättandet av administrativa, logistiska, personalavdelningsrelaterade, budgetmässiga och finansiella förfaranden och de system som är nödvändiga för att säkerställa att erforderlig finansiering från avgifter är tillgänglig för Amla enligt planerade tidsramar. Om inte denna arbetsgrupp inrättas blir det inte möjligt för Amla att vara fullt etablerad och redo att sköta alla sina tillsynsuppgifter eller samordningsuppgifter från början av 2026.

En beskrivning av beräkningen av kostnaden för heltidsekvivalenten bör införas i avsnitt 3 i bilaga V.

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

☐ Förslaget/initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen

✓ Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen

Förklara i förekommande fall vilka omfördelningar som krävs, och ange berörda budgetrubriker och motsvarande belopp. En ny budgetpost kommer att behöva inrättas som motsvarar bildandet av en ny EU-byrå. Dessutom kommer den fleråriga budgetramen 2021–2027 att behöva planeras så att de resurser som krävs för införandet av denna lagstiftning finns tillgängliga. Enligt vad som anges ovan kommer särskilt den föreslagna tilläggsbudgeten att finansieras av en omflyttning av en liten del av unionens avsättning (och poster) från Europeiska bankmyndigheten, en liten omflyttning från anslaget för programmet för den inre marknaden (när det gäller kostnaden för värdskapet för it-systemet FIU.net) och huvudsakligen genom att använda marginalen under rubrik 1.

☐ Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras.[1]

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt de motsvarande beloppen.

3.2.5. Bidrag från tredje part

☐ Det ingår ingen samfinansiering från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet.

✓ Förslaget eller initiativet kommer att samfinansieras enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	2023	2024	2025	2026	2027	Totalt 2021–2027
Avgifter från direkt kontrollerade enheter och avgifter för indirekt kontroll av finansiella institut[2]				36,179	39,302	75,481
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering				36,179	39,302	75,481

Beräknad inverkan på inkomsterna

[1] Se artiklarna 12 och 13 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 2093/2020 av den 17 december 2020 om den fleråriga budgetramen för 2021–2027.

[2] **Fullständig personalkostnad (inklusive dithörande kostnader avseende avdelning II och pensionsavsättningar) och operativa kostnader som beror på direkt kontrollverksamhet och indirekt kontroll av finansiella institut.**

✓ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.

☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:

☐ Påverkan på egna medel

☐ Påverkan på andra inkomster

☐ ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna[3]						
		Year **n**	Year **n+1**	Year **n+2**	Year **n+3**	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel …….								

Ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs i de fall där inkomster i diversekategorin kommer att avsättas för särskilda ändamål.

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

[3] Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.

BILAGA – ANTAGANDEN

1. Allmänna antaganden

Den behöriga myndigheten för bekämpning av penningtvätt

Avdelning I – Personalkostnader

Följande särskilda antaganden har tillämpats vid beräkningen av personalutgifterna på grundval av de identifierade personalbehov som beskrivs nedan:

- Datumet för det rättsliga inrättandet av myndigheten kommer att inträffa omedelbart vid förordningens ikraftträdande (sannolikt i början av 2023), men 2023 kommer myndigheten inte att utföra några operativa uppgifter utan endast de administrativa som är knutna till inrättandet. Personal som rekryterats 2023 (18 personer) kommer endast att vara administrativ personal och personal på personalavdelningen.
- Direkt tillsyn över alla utvalda enheter kommer att börja 2026. Därför kommer den fulla styrkan på 100 anställda för direkt tillsyn att behöva finnas på plats i slutet av 2025.
- I mitten av 2025 kommer urvalsprocessen för enheter med direkt tillsyn, och fastställande av avgifter, att kompletteras (listan över enheter som är föremål för avgifter kommer att bli längre än de som är föremål för direkt tillsyn). Från och med 2026 kommer myndigheten att vara finansierad till mer än hälften av avgifter.
- När det gäller annan operativ verksamhet än direkt tillsyn kommer myndigheten att börja utöva sina funktioner 2024 och växa till full bemanning under en treårsperiod, där full bemanning planeras vara uppnådd i slutet av 2026. Personal som rekryteras under 2026 kommer att arbeta med indirekt tillsyn av den icke-finansiella sektorn och som stöd till finansunderrättelseenheter. År 2027 kommer därför att vara det första året under vilket myndigheten är bemannad till fullo under ett helt kalenderår.
- Nyanställd personal under 2023, 2024, 2025 och 2026 kostnadsberäknas för sex månader mot bakgrund av den tid som behövs för att rekrytera ytterligare personal. I början av 2024 träder emellertid 20 nya anställda i tjänst och kostnadsberäknas fullt ut för tolv månader då rekryteringsprocessen utförs under 2023.
- Den genomsnittliga kostnaden för 2021 för en tillfälligt anställd är 152 000 EUR, för en kontraktsanställd 82 000 EUR och för en utstationerad nationell expert 86 000 EUR, där allt inkluderar 25 000 EUR för ”kringkostnader” under avdelning II (byggnader, it etc.), och dessa siffror har indexreglerats till 2 % per år från och med 2023 så att finansieringsöversikten kan läggas fram i löpande priser.
- Någon positiv eller negativ korrigeringskoefficient tillämpas inte, eftersom myndighetens säte inte är fastställt (det är brukligt för ett förslag från kommissionen vid inrättandet av ett nytt organ att inte fastslå var sätet ska förläggas).
- Arbetsgivarens pensionsavsättningar för tillfälligt anställda och kontraktsanställda har baserats på de ordinarie grundlönerna som ingår i de ordinarie genomsnittliga årskostnaderna för 2021, dvs. 96 724 EUR respektive 54 200 EUR, även det indexreglerat till 2 % per år från 2023 för att ange löpande priser.

Avdelning II – Infrastrukturs- och driftsutgifter

Kostnader baserade på en multiplicering av personalstyrkan med andelen årsanställda utifrån standardkostnaden för kringkostnader, dvs. 25 000 EUR plus 2 500 EUR per anställd[4] för att täcka övriga administrativa kostnader, varvid båda uppgår till 2021 års priser och indexregleras för att ange löpande priser.

Under år 1 i full drift (2024) kommer emellertid tillräckligt stort kontorsutrymme för full bemanning att behöva hyras. Utöver den standardiserade beräkningen för kringkostnader (25 000 EUR multiplicerat med 82,5 anställda på de europeiska tillsynsmyndigheterna) har därför ytterligare 2 miljoner EUR (i löpande priser) budgeterats för att ta med hyra och potentiella inredningskostnader i beräkningen.

Kommissionen

Baserat på den senaste tidens erfarenheter av att inrätta nya organ, kommer en tidsbegränsad arbetsgrupp på tolv personer (8 AD-tjänster och 4 kontraktsanställda) att behövas för 2023 och 2024 för att effektivt och snabbt bilda myndigheten, däribland en tillförordnad verkställande direktör utstationerad från kommissionen, och en grupp med specialister inom personalvård, it, ekonomi och upphandling. Dessa personer kommer att tillsättas genom en intern omflyttning inom Europeiska kommissionen. Viss personal i arbetsgruppen (fyra i denna uppskattning) kommer att behöva vara kontraktsanställda på grund av att arbetsgruppen kommer att vara av kortfristigt slag. Uppdrag kommer att krävas, särskilt efter att myndigheten inleder sin verksamhet där den är etablerad från 2024. Personalen i denna arbetsgrupp har kostnadsberäknas till ett genomsnitt för 2021 på 152 000 EUR per anställd för en tjänsteman (en nivå som innefattar byggnader och it-kostnader, så kallade kringkostnader) och 82 000 EUR för en kontraktsanställd.

2. Särskild information

Antalet anställda

Det totala anstalt anställda på myndigheten vid full finansiering, enligt vad som anges i bilaga 5 i konsekvensbedömningen som åtföljer detta förslag, planeras till 250, av vilka 100 anställda arbetar med en direkt tillsyn av vissa ansvariga enheter. Om myndigheten är belägen i närheten av en befintligt EU-byrå med vilken myndigheten kan dela stödfunktioner, kan den totala bemanningsnivån emellertid bli något lägre än 250. Om så är fallet kommer denna finansieringsöversikt att ändras under lagstiftningsprocessen.

Siffran 100 anställda delaktiga i direkt tillsyn grundas på ett beräknat antal enheter under direkt tillsyn av myndigheten inom intervallet 12–20 och en genomsnittlig siffra för myndighetens anställda som arbetar på varje direkt kontrollerad enhet i intervallet 5–8. Nästan alla 100 anställda kommer att vara baserade i medlemsstater, inte på myndighetens säte, då de kommer att leda gemensamma tillsynsgrupper där personal från de nationella tillsynsmyndigheterna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism kommer att delta.

Vad gäller de 150 anställda som inte är direkt delaktiga i tillsynen, har denna siffra fastställts till den miniminivå som behövs för att utföra alla myndighetens arbetsuppgifter. Det är avsevärt lägre än 2020 års genomsnittliga bemanningsnivå för de tre europeiska tillsynsmyndigheterna. De 150 planerade tjänsterna på myndigheten utan direkt tillsyn kan delas upp i följande arbetsuppgifter:

[4] I budgetarna för 2021 varierar kostnaderna för avdelning II för de europeiska tillsynsmyndigheterna exklusive byggnader och IKT från 1 700 EUR till nästan 5 000 EUR per anställd.

- Direktionens ledamöter, verkställande direktör och ordförande (7 heltidsekvivalenter).
- Central administration och stödpersonal (budget, upphandling, personalavdelning, it, rättsavdelning etc.).

– Indirekt tillsyn (samordning och kontroll över nationella tillsynsmyndigheter) inom finanssektorn.

– Indirekt tillsyn (samordning och kontroll över nationella tillsynsmyndigheter) inom den icke-finansiella sektorn.

- Samordning och stöd för arbetet i finansunderrättelseenheter.

Utkastet till förordning som inrättar myndigheten fastställer antalet direktionsledamöter till fem, plus ordföranden. De kommer inte att utgöra någon fast personal hos myndigheten utan vara oberoende offentliga tjänstemän på heltid. Baserat på erfarenheten hos de europeiska tillsynsmyndigheterna kan antalet anställda som krävs i den centrala administrationen och på stödfunktionerna uppskattas till 20 (färre om stödtjänsterna delas med en annan byrå). Den exakta tilldelningen av de återstående 123 för övrig verksamhet kommer att anförtros myndigheten själv, men det beräknas att cirka 70 heltidsekvivalenter kommer att arbeta med indirekt kontroll av finanssektorn (detta är relevant för avgifter – se nedan).

Avdelning III – driftsutgifter

Kostnaderna beräknas på grundval av följande allmänna antaganden:

- Översättningskostnaderna vid full drift beräknas till strax över 0,5 miljoner euro per år i 2021 års priser och indexreglerat för att ange löpande priser. Nivåerna som antas för 2024 och 2025 förutsätts vara 50 % respektive 75 % av dem.
- Övergångskostnader för it omfattar engångskostnader för it för överföring av it-system till Amla och övriga startkostnader för it avseende Amla som antas bli 1 miljon euro 2023 och 400 000 euro för 2024 (båda siffrorna i 2021 års priser).
- Kostnader för tillsyn i fält är 2 500 EUR per person per besök. Uppdragsbudgeten på 2 miljoner euro (i 2021 års priser) vid full drift (dvs. från och med 2027) uppgår till 800 enskilda uppdrag (uppdragsbudgeten för 2024 är 50 % av den vid full drift och 75 % vid full drift 2025).
- Kostnader för tvister i samband med användning av extern rådgivning vid tvister med direkt kontrollerade enheter avseende beslut riktade till dem, med enheter som är föremål för avgifter om avgiftsnivåer och med nationella tillsynsmyndigheter vid fall när myndigheten finner att de brister i sin kontroll av en enhet och föreslå en överföring av tillsynsbehörigheten till myndigheten. Den årliga kostnaden för tvister beräknas till 0,75 miljoner euro vid full drift (i 2021 års priser).

Från Europeiska bankmyndigheten kommer myndigheten att ta över databasen för bekämpning av penningtvätt som Europeiska bankmyndigheten fått i uppdrag att utarbeta genom förordning (EU) 2019/2175 (förordningen om översyn av de europeiska tillsynsmyndigheterna), som avses i artikel 9a i EBA-förordningen (se punkt 1.5.5. i finansieringsöversikten), som först beviljade EBA behörighet när det gäller bekämpning av penningtvätt, tillsammans med de åtta tjänster som tilldelades EBA för bekämpning av penningtvätt i den lagstiftningen. Det belopp som tilldelas EBA i finansieringsöversikten i kommissionens förslag som beviljar EBA de ytterligare befogenheterna (COM(2018) 646 final), var 0,53 miljoner per år från unionsbudgeten på löpande basis (40 % av totalkostnaden, på grund av den blandade finansieringen för de europeiska tillsynsmyndigheterna). Denna

finansiering (korrekt indexreglerad) kommer att överföras till myndigheten för bekämpning av penningtvätt.

Från kommissionen kommer myndigheten för bekämpning av penningtvätt även att överta värdskapet för informationsutbytessystemet för finansunderrättelseenheterna kallat FIU.net. Värdskapet för detta nätverk överförs från Europol till kommissionen under 2021, men kommissionens värdskap planeras vara tillfälligt tills myndigheten kan ta över som permanent värd. Kostnaden för värdskapet för FIU.net, oberoende av de överföringsrelaterade kostnaderna, består huvudsakligen av it-kostnader (underhåll av säker maskin- och programvara för gränsöverskridande utbyte av känslig information mellan finansunderrättelseenheter). Den årliga kostnaden för värdskapet för FIU.net när det finns hos kommissionen är cirka 2 miljoner euro, men detta är en försiktig uppskattning endast för att trygga ett säkert system för stunden. Myndigheten kommer att behöva utveckla ytterligare funktioner för att tillhandahålla effektiva verktyg för informationsutbytet mellan finansunderrättelseenheter, och den budget som beräknas för FIU.net-systemet här är därför 3 miljoner euro (i 2021 års priser), av vilka cirka 2 miljoner (i löpande priser) kommer att motsvara en besparing i EU:s budget på grund av överföringen av FIU.net från kommissionen till Amla från mitten av 2025 (det första året som överföringen av FIU.net från kommissionen till myndigheten för bekämpning av penningtvätt är realistiskt möjlig).

Intäkter från avgifter

Myndighetens verksamhet ska finansieras genom intäkter från avgifter som är kostnader relaterade till direkt och indirekt tillsyn av finanssektorn. När det gäller avdelning I och avdelning II beräknas det totala antalet heltidsekvivalenter vid full drift som deltar i dessa två verksamheter till 192. När det gäller avdelning III är de kostnader som anses höra till denna kategori samtliga kostnader för avdelning III med undantag av driften av FIU.net och 20 % av kostnader för översättning, uppdrag och tvister. För ett fullt driftår uppgår dessa kostnader till 4,9 miljoner euro av 9 miljoner euro i avdelning III (båda beloppen i löpande priser). Sammantaget ger dessa beräkningar avgiftsintäkter på cirka 40 miljoner euro under år med full drift, vilket motsvarar cirka 75 % av myndighetens kostnader, vilket ger något över 13,3 miljoner euro i kostnader för unionens budget.

Under år 1 och 2 med full drift (2024 och 2025) planeras inga intäkter från avgifter, då myndigheten inte ännu kommer att vara i stånd att ta ut avgifter. Urvalet av enheter som ska vara föremål för avgifter kommer att ske de första 18 månaderna hos myndigheten, där listan över enheter publiceras i augusti 2025 och fakturor för förhandsbidrag för 2026 skickas ut direkt därefter. Den övergripande effekten av dessa antaganden är att myndighetens kostnad för unionsbudgeten (utom kostnaden för en tillfällig arbetsgrupp inom kommissionen som kan behöva inrättas för att bilda myndigheten) är i storleksordningen strax över 1 miljon euro för 2023, strax under 16 miljoner euro för 2024 och 30 miljoner euro för 2025, och minskar sedan till 12,8 miljoner euro för 2026 och strax över 13 miljoner euro för 2027 och därefter.

Avgifter som motsvarar godkända kostnader under år N kommer att inkasseras år N–1 baserat på budgetförslaget för år N. Om den beräknade kostnaden för direkt tillsyn under ett visst år är högre eller lägre än vad som budgeterats, ska de avgifter som debiterats nästföljande år anpassas för att korrigera detta.

När det gäller ansvariga enheter som är föremål för avgifter, utesluter utkastet till förordningen som inrättar myndigheten ansvariga enheter inom den icke-finansiella sektorn och begränsar avgiftsuttagen till ett urval enheter inom finanssektorn, vilket ska fastställas i en delegerad akt från kommissionen.

Tabellen nedan sammanfattar den planerade utvecklingen av myndighetens avgiftsintäkter.

EU:s myndighet för bekämpning av penningtvätt (Amla) – avgiftsfinansiering			2024	2025	2026	2027	**TOTALT 2023–2027**
Avdelning 1: (Inklusive arbetsgivarens pensionsavgifter)	Åtaganden	(1)			26,033	28,573	**54,606**
	Betalningar	(2)			26,033	28,573	**54,606**
Avdelning 2:	Åtaganden	(1a)			5,343	5,830	**11,173**
	Betalningar	(2a)			5,343	5,830	**11,173**
Avdelning 3:	Åtaganden	(3a)			4,803	4,899	**9,702**
	Betalningar	(3b)			4,803	4,899	**9,702**
SUMMA avgiftsfinansierade anslag för Amla	Åtaganden	= 1 + 1a + 3a			36,179	39,302	**75,481**
	Betalningar	=2+2a + 3b			36,179	39,302	**75,481**